

การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนใน
มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

Zhang Jingyu

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2563

**The Management of the Activity for Developing Desired Characteristics
of Chinese Students in Private Universities in Bangkok: Case Study of
Dhurakij Pundit University**

Zhang Jingyu

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Educational Management
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2020

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การบริหารกรรมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย
เอกชนกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

เสนอโดย นางสาวZhang Jingyu

สาขาวิชา การจัดการการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

ลงชื่อ ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว)

ลงชื่อ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา)

ลงชื่อ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามศิษฐ์)

ลงชื่อ กรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกศล)

วันที่ ...17... เดือน ...กรกฎาคม..... พ.ศ.1563.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ชื่อผู้เขียน	Zhang Jingyu
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาสนา วิสฤตภา
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2) เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และ 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณร้อยละ 30 ได้แก่ อาจารย์และบุคลากร และนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 921 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ รองลงมา คือ กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ และกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า

2.1 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำแนกตามสถานภาพมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษามีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัญหาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า นักศึกษาจีนมีส่วนร่วมน้อยในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้น รู้จักคุณค่าความสำคัญและเข้าใจวิธีการพัฒนาจริยธรรมค่อนข้างน้อย การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายตามความต้องการและเข้าใจเนื้อหาของกิจกรรมค่อนข้างน้อย

ส่วนข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม แนะนำวัฒนธรรมและศิลปะไทยให้กับนักศึกษามากขึ้น แนะนำความหมายและความสำคัญทางศีลธรรมและแนะนำนักศึกษาให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมเกี่ยวกับค่านิยม ประหยัด และอดออมมากขึ้น

Thesis Title	The Management of the Activity for Developing Desired Characteristics of Chinese Students in Private Universities in Bangkok : Case Study of Dhurakij Pundit University
Author	Zhang Jingyu
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Wasana Wisaruetapa
Department	Education Management
Academic Year	2019

ABSTRACT

This study aims to: 1) study the management of the activity for developing the desired characteristics of Chinese students in private universities in Bangkok : A case study of Dhurakij Pundit University, 2) compare Chinese students classified according to status, currently studying curriculum and department/studying campus, and 3) study the problem and suggestion of the management of the activity for developing the desired characteristics of Chinese students in private universities in Bangkok : A case study of Dhurakij Pundit University.

The sampling groups were 921 teachers and staff officers and Chinese students in Dhurakij Pundit University by calculating 30 percentage of the population. The tools were used in this research were questionnaire, statistics was used to analyze data composed of percentage, mean, standard deviation (S.D), t-test, analysis of variance (ANOVA) and SPSS by Scheffe's Method.

The results of the research found that:

1) The management of the activity for developing the desired characteristics of Chinese students in private universities in Bangkok : A case study of Dhurakij Pundit University had statistical overall average at a medium level and when considered each aspects found that the average of the highest scores were the activity of community development and social beneficial volunteer, the runner-up were the activity of conservative, surrounding development and natural resource and the activity of religion maintenance, Thai arts and culture respectively whereas the average of the lowest scores was the activity of value development, thrifty and save.

2) The outcome of comparing the activity for developing the desired characteristics of Chinese students in private universities in Bangkok : A case study of Dhurakij Pundit University found that:

2.1) distinguish according to the status found that the activity for preserving religion, arts and culture has statistical significant at .01 which was as hypothesis.

2.2) distinguish according to the size of the school has the overall different statistical significant at .01 which was as hypothesis.

2.3) distinguish according to the currently studying curriculum found that there was the overall different statistical significant at .01 which was as hypothesis.

3) The problem of the management of the activity for developing the desired characteristics of Chinese students found that the Chinese students had less concerned in thinking and designing the activity performed, not knowing the value and the importance of process in developing ethics, providing the student activity suitable for the target and requirement and understanding the content of activity.

The other proposal found that the administrator should allow the students involve in designing the form of activity, advice the students more about Thai arts and culture, advice the meaning of moral to the students before the activity, advice the students for the importance of value, thrifty and save provided.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงของ อาจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ เสียสละเวลาที่มีค่า ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและตรวจแก้ไขในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง ถือเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความรู้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์ อาจารย์ประจำ ภาควิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญเมี้ยน โกศล คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิสา ทดลา อาจารย์ประจำสาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ และอาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรดา ชัยสุวรรณ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา ให้คำแนะนำในการจัดทำเครื่องมือแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ที่กรุณาเป็นผู้ให้สัมภาษณ์และเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา วิสฤตภา สำหรับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวและเพื่อนทุกคนที่คอยห่วงใยและเป็นเสมือนกำลังใจแรงสนับสนุนที่สำคัญจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้ลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ความสำเร็จและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดามารดาและครูบาอาจารย์ทุกท่านซึ่งเป็นผู้มอบชีวิตและวิชาความรู้ที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	8
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	9
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	15
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.1 แนวคิดและความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษา.....	17
2.2 แนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์.....	39
2.3 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	49
2.4 แนวคิดและทฤษฎีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา.....	70
2.5 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร.....	84
2.6 บริบทของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	96
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	109
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	109
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	110
3.3 การสร้างเครื่องมือการวิจัย.....	111
3.4 การเก็บและรวบรวมข้อมูล.....	113
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	116
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	117
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	128
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	134
5. สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	139
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	139
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	143
5.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	149
ภาคผนวก.....	158
ประวัติผู้เขียน.....	179

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี 2555.....	37
2.2 จำนวนนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี 2555.....	37
2.3 การสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	85
2.4 รายชื่อคณะวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรให้แก่ นักศึกษาชาวจีนใน ม.ธุรกิจบัณฑิต.....	99
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	110
4.1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพหลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	116
4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยามมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกเป็นรายด้าน.....	117
4.3 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยามมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์จำแนกเป็นรายข้อ.....	118
4.4 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยามมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมจำแนกเป็นรายข้อ.....	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.6 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์ด้านกิจกรรมพัฒนา ค่านิยม ประหยัด และอดออม จำแนกเป็นรายชื่อ.....	124
4.7 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์ด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกเป็นรายชื่อ.....	126
4.8 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม...	128
4.9 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	129
4.10 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์จำแนกตามกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	130
4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์จำแนกตามกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	130
4.12 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยต์ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์.....	131

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม.....	132
4.14 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง.....	133
4.15 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม.....	133
4.16 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ.....	134
4.17 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ.....	135

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาระหว่างปี 2522-2532 วิธีการศึกษาส่วนใหญ่ในประเทศจีนดำเนินการโดยรัฐและเอกชน การไปศึกษาต่อต่างประเทศคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น และประเทศพัฒนาแล้วอื่นๆ ในเวลานั้นจำนวนผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศได้จะต้องมีอายุประมาณ 30 ปี วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางไปต่างประเทศคือ เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต สักส่วนของคนที่เดินทางกลับไปยังประเทศจีนภายหลังจากการจบหลักสูตรก่อนข้างคำ แต่เมื่อกลับมายังประเทศจีน นักศึกษาต่างชาติเหล่านั้นมีส่วนร่วมอย่างมากในการพัฒนาประเทศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า โครงการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชาติที่สำคัญ เช่น การบินในอวกาศที่มีคนจัดการตัวนำยิ่งยวดอุณหภูมิพื้นฐิวิศวกรรมและสาขาอื่นๆ แผนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี "863" โครงการพรสวรรค์ร้อยล้านโครงการนวัตกรรมความรู้" ประมาณครึ่งหนึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาติมหาวิทยาลัยหนันคาย (2013)

โดยเหตุผลที่นักศึกษาจีนไปเรียนต่อต่างประเทศภายใต้นโยบายการผ่อนปรนด้านวิชาในการสัมภาษณ์กับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ พบว่า นโยบายวิชาของประเทศปลายทางมีผลกระทบอย่างมากต่อการกำหนดรูปแบบการตัดสินใจศึกษาต่อในต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2004 รัฐบาลสหรัฐได้ผ่อนปรนเงื่อนไขในการออกวีซ่านักศึกษาและมีจำนวนนักศึกษาจีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในปี 2011 ยานจงกวนชุน ออกแถลงการณ์ร่วมและสหรัฐอเมริกาสัญญาว่าจะรับนักศึกษาจีนและนักศึกษาต่างชาติมากขึ้นในปีเดียวกันนั้นสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแห่งสหรัฐอเมริกา (ICE) ประกาศขยายเวลาการฝึกงานให้นักศึกษาต่างชาติมากกว่า 50 สาขา เช่น การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การอาหาร ทำให้ดึงดูดใจนักศึกษาในการไปศึกษายังประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น มีโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น ด้วยความเป็นสากลของการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในประเทศจีน มหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศเป็นเวลา 6 สัปดาห์ถึงหนึ่งปี ประเทศที่เป็นะทางเลือกในการศึกษาต่อมีอยู่จำนวนมาก ในการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษาพบว่า ร้อยละ 50 เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นดังกล่าว นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางภาษาและเสริมความรู้

ทางวิชาชีพ สิ่งนี้เหล่าส่งเสริมให้เกิดการตัดสินใจไปศึกษาต่อต่างประเทศเป็นลำดับแรก นวัตกรรมรูปแบบการฝึกอบรมระดับปริญญาตรี ด้วยความก้าวหน้าของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในประเทศเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปการกำหนดวินัยการฝึกอบรมขนาดใหญ่หรือนักศึกษา สหวิทยาการมีโอกาสและข้อได้เปรียบในการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาต่อ ตัวอย่างเช่น วิทยาลัยหยวนเป่ย์แห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่งหลังจากเข้ามหาวิทยาลัยและเรียนหลักสูตรพื้นฐาน นักศึกษาสามารถเลือกทิศทางอาชีพตามความสนใจของตนเอง นักศึกษาสามารถเลือกหลักสูตร วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยและดำเนินการตามนโยบายการจัดลำดับความสำคัญการวิจัยภายใต้โหมด การฝึกอบรมนี้ นักศึกษามีมุมมองที่กว้างขึ้นอย่างมืออาชีพ ประสบการณ์การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ มากขึ้นและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการศึกษาในต่างประเทศ

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศจีนได้เปิดตัวโปรแกรมการศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่ดำเนินการร่วมกันเช่น โครงการการศึกษาความร่วมมือระหว่างจีนและต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยการไปรษณีย์และโทรคมนาคมของปักกิ่งและวิทยาลัยคีนแมรีแห่งมหาวิทยาลัย ลอนดอนและมหาวิทยาลัยวิกตอเรีย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีปักกิ่งและมหาวิทยาลัยยูทาห์ สหรัฐอเมริกา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโครงการทุนการศึกษากลาง มหาวิทยาลัย 9 แห่งในกรุงปักกิ่งที่เข้าร่วมโครงการ มีโครงการการศึกษาแบบร่วมมือกับต่างประเทศ เช่น การศึกษาแบบร่วมมือระหว่างชาวชิโนได้รวบรวมทรัพยากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพสูงจากทั้งสองประเทศ โครงการดังกล่าวทำให้นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเลือกศึกษาต่อในต่างประเทศมากขึ้น หลังจากสำเร็จการศึกษาและการปรับตัวให้เข้ากับภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมหลักสูตรและชีวิต ในกระบวนการเรียนต่อต่างประเทศสูงกว่าบัณฑิตทั่วไป และประเทศที่ได้รับความสนใจในการมา ศึกษาต่ออีกประเทศคือ ประเทศไทย ซึ่งเหตุผลที่นักศึกษาจีนเรียนเมืองไทย ได้แก่ การยอมรับใน คุณวุฒิการศึกษาของประเทศไทย ในปี 2550 กระทรวงศึกษาธิการของสาธารณรัฐประชาชนจีน และกระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ลงนามในข้อตกลงร่วมกันว่าด้วยการยอมรับคุณวุฒิและวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชนในประเทศไทย นักศึกษาชาวจีน ที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาลและเอกชนในประเทศไทย มีอัตราการจบการศึกษามากขึ้น อีกทั้งมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนบางส่วนก็ได้รับการรับรองคุณภาพการศึกษาในระดับโลก ดังนั้น การได้รับรองคุณภาพในระดับสากลนี้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาชาวจีนเลือกเรียนต่อ ในประเทศไทย เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อต่างประเทศไม่มาก และทางภูมิศาสตร์ประเทศ ไทยอยู่ใกล้กับประเทศจีนทำให้นักศึกษาจีนเดินทางไปและกลับจากทั้งสองประเทศได้ง่ายขึ้น อีกทั้งค่าครองชีพในประเทศไทยไม่สูง ไม่จำเป็นต้องมีเงินสำรองสำหรับการศึกษาในต่างประเทศ Ye yan (2015) โดยค่าเล่าเรียนรวมอยู่ที่ 40,000-90,000 หยวน และค่าใช้จ่ายโดยรวมของการศึกษา

ในต่างประเทศนั้นต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้วเช่นในยุโรปและอเมริกา ซึ่งทำให้ครอบครัวชนชั้นกลางทั่วไปในประเทศจีนสามารถส่งบุตรหลานศึกษาต่อในต่างประเทศได้ ขั้นตอนการสมัครเรียนไม่ยุ่งยาก อัตราการได้รับอนุญาตวีซ่าสำหรับการศึกษาในประเทศไทยนั้นสูงมากเกือบ ร้อยละร้อย และระยะเวลาการดำเนินการค่อนข้างสั้น การเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยใช้เวลาเพียงหนึ่งเดือนในการดำเนินการสมัครและไม่จำเป็นต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ไม่ต้องมีผลสอบ IELTS TOEFL ใช้เพียงหลักฐานใบสำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรมัธยมปลายและคะแนน HKCEE ก็สามารถสมัครได้โดยตรง นอกจากนี้ยังมีผู้ให้บริการด้านการศึกษาหลากหลายและครบครัน อัตราการสำเร็จการศึกษาค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับประเทศในยุโรปและอเมริกา อีกทั้งบรรยากาศการแข่งขันและความกดดันในการเรียนระหว่างเพื่อนร่วมชั้นไม่รุนแรงเมื่อเทียบกับนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่เรียนในยุโรปและสหรัฐอเมริกา อีกทั้งนักศึกษาจีนที่เรียนในประเทศไทยจะมีอัตราการสำเร็จการศึกษาที่สูงกว่า นอกจากนี้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยยังมีหลักสูตรภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รวมถึงชั้นเรียนเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาต่างชาติ เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับชั้นเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษอีกด้วย มีการจัดการช่วยพัฒนาทักษะภาษา นักศึกษาชาวจีนส่วนมากมักจะเลือกเรียนในวิทยาลัยนานาชาติที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ หรือ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักของการสื่อสารและการนำเสนอและรายงานทั้งหมด เป็นผลให้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยทั่วไปดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่ก็เรียนภาษาไทยเพราะต้องการสื่อสารกับคนไทยในชีวิตประจำวัน นักศึกษาชาวจีนที่มีความสามารถ โดดเด่น หลายคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้คล่องเมื่อสำเร็จการศึกษา การปรับตัวหลอมรวมทางวัฒนธรรมที่ไร้อุปสรรค เนื่องจากสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดทางการปกครอง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมแนวคิดของชาวไทยและจีน ชาวไทยมีลักษณะนิสัยของชาวพุทธที่อ่อนโยนและ อ่อนน้อมถ่อมตน ดังนั้นการใช้ชีวิตของนักศึกษาชาวจีนในไทยถือว่าค่อนข้างปลอดภัยและปรับตัวได้ง่ายกว่าโอกาสการจ้างงานในวงกว้าง เนื่องจากความร่วมมือของภูมิภาคอาเซียน ส่งผลให้อัตราการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาชาวจีนที่จบการศึกษาในประเทศไทยและมีความสามารถ ทั้งสามภาษา (ไทย จีน อังกฤษ) ล้วนสามารถหางานในตำแหน่งที่ดีได้ทั้งในประเทศไทยและจีน จากผลการสำรวจของเอแบคโพล พบว่า มากกว่า ร้อยละ 93 ของนักศึกษาจีนที่จบการศึกษาในประเทศไทยสามารถมีงานในตำแหน่งที่ดีตามวุฒิการศึกษา มีความเป็นสากลค่อนข้างสูง มหาวิทยาลัยในไทยหลายๆ แห่งมีหลักสูตรปริญญาสองใบปริญญาพร้อมกับมหาวิทยาลัยในยุโรปและอเมริกา รวมถึงทุนการศึกษาต่างๆ หลักสูตรอบรม หลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรความร่วมมือต่างๆ ดังนั้น นักศึกษาชาวจีนที่มีผลการเรียนดีจำนวนไม่น้อยมีเมืองไทยเป็นฐาน ในการช่วงชิงทุนการศึกษาเพื่อรับทุนศึกษาต่อในยุโรปและอเมริกา เนื่องจากการแข่งขันต่ำกว่าในประเทศจีน รวมถึงมีจำนวนไม่น้อยที่สามารถ

ได้รับวุฒิปริญญาจากทั้ง 2 ประเทศ มีโอกาสต่างๆ ค่อนข้างมาก ในระยะไม่กี่ปีมานี้ ธุรกิจของชาว จีน โฟ้นทะเลได้ย้ายการลงทุนมาที่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาชาวจีนในไทยมีโอกาในการฝึกงานและทำงานช่วงเวลาในบริษัทเหล่านี้อย่างหลากหลาย และง่ายดาย ทั้งในฐานะ ล่าม มัคคุเทศก์ ผู้ประสานงาน อาจารย์ รวมถึงการเข้าฝึกงานในโรงแรมที่มีชื่อเสียงต่างๆ

อัจฉริยา รอบกิจ (2559) วิทยาลัยนานาชาติจัดการเรียนการสอนในระบบนานาชาติ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักมีนักศึกษาต่างชาติศึกษาเต็มเวลาจำนวนมาก จึงได้มีการวางรูปแบบ การจัดการกิจกรรมนักศึกษาต่างชาติอย่างเป็นระบบเทียบเท่ามหาวิทยาลัยในต่างประเทศครอบคลุม ตั้งแต่การแรกรับการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาก่อนเดินทางถึงประเทศไทย การต้อนรับ การปฐมนิเทศ การให้ความช่วยเหลือในการปรับตัวด้านความเป็นอยู่ การเข้าสังคมและภาษา การจัดการเอกสารเพื่อการต่อวีซ่า รวมไปถึงการดูแลนักศึกษาตลอดการศึกษาในประเทศไทย เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นการยกระดับ ความมั่นใจของวิทยาลัยนานาชาติและมจพ. ในฐานะมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นสากลโดยมี รายละเอียดสรุปดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนนักศึกษาเดินทางสู่ประเทศไทย จัดบุคลากรเป็นผู้ ประสานงานนักศึกษาต่างชาติเพื่อ ประสานงานเอกสารจำเป็นต่างๆ อาทิ ผลการศึกษา ผลสอบ ภาษาอังกฤษ จดหมายรับรองต่างๆ โดยผู้ประสานงานเป็นเสมือนพี่เลี้ยงที่ให้คำชี้แนะตอบคำถาม เกี่ยวกับการเตรียมตัวต่างๆ วิทยาลัยนานาชาติ จัดทำเอกสารคู่มือให้นักศึกษาต่างชาติซึ่งประกอบด้วย สิ่งควรทราบ กฎ ระเบียบ คำอธิบายเรื่องแนวทางปฏิบัติ และวัฒนธรรมประเพณีไทย เป็น ภาษาอังกฤษนัดหมายการเดินทางถึงประเทศไทย และติดต่อประสานงานการรับนักศึกษาที่ สนามบิน การประสานงานที่พัก ในหอพักมหาวิทยาลัยแก่นักศึกษา รวมทั้งประสานงานที่พัก ผู้ปกครองซึ่งอาจเดินทางมาส่ง

2. ระบบการรับนักศึกษาและนำนักศึกษาเข้าหอพัก จัดเตรียมเอกสารเพื่อประสานงาน หอพักนักศึกษาให้แล้วเสร็จ นัดหมายกำหนดการเดินทางของนักศึกษาโดยให้อยู่ในกรอบเวลาทำ การติดต่อรถมหาวิทยาลัยหรือรถคณะเพื่อให้ทราบกำหนดการกรณีนักศึกษามานอกเวลาหรือ ประสงค์เดินทางมามหาวิทยาลัยเองให้ส่งแผนที่ กำหนดจุดนัดพบที่สนามบินวิทยาลัยนานาชาติ ใช้ จุดนัดพบบริเวณชั้นผู้โดยสารขาเข้าเพื่อป้องกันการสับสน ทำป้ายระบุชื่อนักศึกษาสำหรับเป็นจุด สังเกต นำนักศึกษาเดินทางสู่หอพัก ทำการติดต่อสำนักงานหอพักเพื่อขอกุญแจระหว่างนี้จะมีรุ่นพี่ มาช่วยในการขนของ ช่วยนักศึกษาเข้าระบบ wifi ของหอพัก ซึ่งเป็นภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษา สามารถติดต่อครอบครัวได้ นำนักศึกษาไปซื้อซิม โทรศัพท์ สิ่งของจำเป็น เครื่องแบบหรือ มอบหมายรุ่นพี่ให้ทำหน้าที่พี่เลี้ยง

3. ระบบพี่ดูแลน้องวิทยาลัยนานาชาตินำระบบพี่ดูแลน้องอันเป็นประเพณีไทยที่อบอุ่น เข้ามาใช้ในการดูแลนักศึกษาต่างชาติ โดยได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัครที่เป็นนักศึกษารุ่นพี่ในการดูแลนักศึกษาใหม่ด้านการปรับตัว โดยจะมีรุ่นพี่จากประเทศเดียวกันและรุ่นพี่ชาวไทยรับอาสา เป็นพี่ดูแลน้องต่างชาติอย่างอบอุ่นตั้งแต่ก้าวแรกถึงประเทศไทย ซึ่งที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ อย่างยิ่ง และนักศึกษาใหม่ได้ขออาสาเป็นพี่ดูแลน้องในปีถัดไปเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ที่ เคยได้รับต่อไปยังรุ่นน้อง

4. การปฐมนิเทศและความช่วยเหลือด้านการปรับตัว นักศึกษาต่างชาติต้องเข้ารับ การปฐมนิเทศเฉพาะ เพื่อฟังการชี้แจงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน นักศึกษา ต่างชาติจะได้รับการแนะนำตัวในที่ประชุมนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ นักศึกษาต่างชาติเข้าร่วม กิจกรรมสานสัมพันธ์ตามที่คณะและสโมสรนักศึกษาจัด (มีรุ่นพี่และอาจารย์เป็นล่ามประกบ) การ จัดสอนภาษาไทยเบื้องต้น ด้าน immigration เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยได้รับการอบรมเรื่องการเตรียม เอกสารของนักศึกษาต่างชาติทางวิทยาลัยนานาชาติจะมีข้อมูลวิชาของนักศึกษาและเดือนนักศึกษา ให้รับผิชอบในการตรวจสอบวิชาตรวจสอบกำหนดช่วงเวลาที่ต้องมีการต่อวีซ่าขอแจ้งอยู่เกิน 90 วันและการขอตราประทับกลับเข้าประเทศ (เพื่อรักษาวีซ่านักศึกษา) เอกสารเพื่อการต่อวีซ่าจัดทำ โดยวิทยาลัยนานาชาติโดยนักศึกษาสามารถติดต่อได้อย่างสะดวก

5. การดูแลนักศึกษา ที่ผ่านมหาวิทยาลัยนานาชาติให้การดูแลนักศึกษาต่างชาติ อย่าง ใกล้ชิดทำให้ได้รับความไว้วางใจจากผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานที่อยู่ไกลบ้าน อาทิ กรณี เจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล วิทยาลัยนานาชาติได้ทำประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้นักศึกษาต่างชาติ ซึ่งเป็นนักศึกษาทุน โดยที่ผ่านมา ในปี พ. ศ. 2559 มีนักศึกษาต่างชาติที่ต้องเข้ารับการรักษา ผ่าตัดด่วน และใช้สิทธิ์ประกัน วิทยาลัยนานาชาติเป็นผู้ประสานงานกับทางแพทย์ไปเยี่ยมใช้สมน้ำเสมอและ ประสานงานเรื่องผู้ปกครองเดินทางมาดูแลบุตรหลาน กรณีความปลอดภัยในยามวิกฤติ วิทยาลัย นานาชาติให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของนักศึกษาต่างชาติเมื่อเกิดเหตุวิกฤติจะต้องทำการ ติดต่อนักศึกษาต่างชาติเพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษารับทราบว่ามีเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นและอยู่ใน ที่ปลอดภัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น รายงานประจำปี (2557) ในการจัดการศึกษา หลักสูตรนานาชาติในด้านการจัดการเรียนการสอนคณะต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการแต่ในส่วนของ การตลาดประชาสัมพันธ์การจัดรวบรวมผลิตเอกสารเผยแพร่บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่ง กิจกรรมที่บัณฑิตวิทยาลัยรับผิดชอบ ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการด้านศึกษานานาชาติมีการ อบรมหลักสูตรเตรียมความพร้อมได้จัดเตรียมกิจกรรมแก่นักศึกษาใน 3 ด้านคือหลักสูตรอบรมทาง วิชาการการปฐมนิเทศและการทัศนศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลักสูตร

นานาชาติ การเผยแพร่ข้อมูลหลักสูตรนานาชาติให้เข้าถึงเป้าหมายซึ่งก็คือผู้ที่สนใจจะเข้าศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัยได้ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เป็นภาษาอังกฤษ ได้แก่ เว็บไซต์และแผ่นพับที่รวบรวมข้อมูลหลักสูตรนานาชาติอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาค่าใช้จ่ายอื่นๆพร้อมทั้งมีโบสสมัครในแผ่นพับและแบบฟอร์มที่สามารถดาวน์โหลดได้ทางเว็บไซต์รวมทั้งยังมีช่องทางการสื่อสารที่สะดวกแก่การสอบถามข้อมูล เช่น Dean Online และการตอบข้อมูลผ่าน E-mail การรับเข้าศึกษานักศึกษาชาวต่างประเทศการรับสมัครนักศึกษาชาวต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัยมีแผนนโยบายเปิดรับสมัครตลอดปีโดยผู้สมัครสามารถส่งใบสมัครและเอกสารประกอบการพิจารณาตามเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษามาที่บัณฑิตวิทยาลัยหลังจากบัณฑิตวิทยาลัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของใบสมัครแล้วจึงนำส่งไปยังคณะที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาการรับเข้าศึกษาและแจ้งผลการพิจารณากลับมายังบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อดำเนินการจัดทำหนังสือรับรองเข้าศึกษาและหนังสือถึงสถานเอกอัครราชทูตไทยสำหรับการยื่นขอวีซ่า นอกจากนี้ยังได้จัดทำใบแจ้งค่าธรรมเนียมการศึกษาและแนวปฏิบัติในการรายงานตัวแล้วจัดส่งให้นักศึกษาสำหรับผู้สมัครที่สามารถเดินทางมาสมัครด้วยตนเองตามระบบการรับสมัครทั่วไปที่เปิดรับปีละ 2 ครั้งก็สามารถยื่นใบสมัครด้วยตนเองที่บัณฑิตวิทยาลัย การรายงานตัวนักศึกษาชาวต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยได้มีการประสานงานกับสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการในการรับรายงานตัวนักศึกษาชาวต่างประเทศเป็นกรณีพิเศษซึ่งมีความยืดหยุ่นและสะดวกแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศที่ไม่สามารถเดินทางมามหาวิทยาลัยได้ตามกำหนดที่แน่นอนเนื่องจากมีปัจจัยหลายด้านเช่นการดำเนินการขอวีซ่าการประสานงานกับผู้ที่ให้ทุนดังนั้นบัณฑิตวิทยาลัยจึงได้ประสานงานกับสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการเพื่อจัดเตรียมรหัสนักศึกษาไว้ล่วงหน้า การจัดหาห้องพัก เมื่อนักศึกษาชาวต่างประเทศแจ้งกำหนดการเดินทางมามหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยได้จัดหาห้องพักให้นักศึกษาล่วงหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา การจัดทำหนังสือขอต่อวีซ่านักศึกษาชาวต่างประเทศมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการขอต่อวีซ่าหลังจากได้รับการประทับวีซ่า 3 เดือนแรก ดังนั้นบัณฑิตวิทยาลัยจึงเป็นหน่วยงานที่ให้บริการเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือขอต่อวีซ่าให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยให้นักศึกษากรอกแบบฟอร์มพร้อมแนบสำเนาหนังสือเดินทางและบัตรนักศึกษาและบัณฑิตวิทยาลัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ต่อวีซ่าเป็นระยะเวลา 1 ปีใน แต่ละครั้งหนังสือรับรองการเป็นนักศึกษาและใบแสดงผลการศึกษาซึ่งนักศึกษาจะต้องนำไปยื่นด้วยตนเองที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

กล่าวโดยสรุปเนื่องจากจีนกำหนดนโยบายให้การสนับสนุนการศึกษาในต่างประเทศ หลังจากปี 1978 ผู้คนจำนวนมากเลือกที่จะศึกษาต่อในต่างประเทศการศึกษาในต่างประเทศทำให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงแล้วกลับไปยังประเทศจีนเพื่อสร้างประเทศของตนเอง เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนทำให้มีนักศึกษาจำนวนมากขึ้นเลือกเรียนที่ประเทศไทยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการศึกษาในประเทศไทยสามารถส่งเสริมมิตรภาพระยะยาวและการพัฒนาร่วมกันระหว่างจีนและไทย

ผู้วิจัยศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อสร้างแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในประเทศไทยได้ดียิ่งขึ้น

นักศึกษาจีนมักจะเข้ามาเรียนในประเทศไทย อาจเป็นเพราะว่า 1) ค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนมีราคาถูกกว่ามหาวิทยาลัยในโซนยุโรปและอเมริกา 2) ประเทศไทยมีที่ตั้งใกล้เคียงกับประเทศจีน ซึ่งทำให้การเดินทางติดต่อในการเรียนสะดวกสบายกว่าประเทศอื่น ๆ 3) มีคุณภาพสูงในเรื่องการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเอกชนของประเทศไทย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นั้นมีการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาจีนและกระทรวงศึกษาธิการของจีนแนะนำให้นักศึกษาเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทั้งนี้การศึกษาวิจัยก็เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดนโยบายและกรอบแนวคิดในการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนให้มีทิศทางไปในทางเดียวกันต่อไป ผู้วิจัยตระหนักถึงการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศที่เกิดขึ้นจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามสถานภาพ หลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.3 คำถามการวิจัย

1. สภาพการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตควรเป็นอย่างไร
2. เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามสถานภาพหลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน แตกต่างกันหรือไม่
3. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นอย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างกัน
2. นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาหลักสูตรที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างกัน
3. นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนในคณะ/วิทยาลัยที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างกัน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษา คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ การเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา การบริหารกิจการนักศึกษาต่างชาติด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยได้ทำการศึกษาและสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยผู้วิจัยบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังปรากฏในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัย เอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนมหาวิทยาลัย เอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบไปด้วย 5 กิจกรรม ดังนี้

- 1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์
- 2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
- 3) กิจกรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรม

- 4) กิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม
- 5) กิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีบุคลากรและนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กลุ่มคณะ/วิทยาลัย ดังต่อไปนี้ 1) วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี 2) วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน 3) คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม 4) คณะศิลปศาสตร์ และ 5) วิทยาลัยครุศาสตร์จำนวน 3,021 คน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรและนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยนำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณร้อยละ 30 ตามทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง อรรถณ ศรี โสมพันธ์ (2558, น.8) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 921 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ สถานภาพ หลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน

ตัวแปรตาม คือ การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณะณัถษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์ 2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม 3) กิจกรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรม 4) กิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม 5) กิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมการบริหารจัดการที่ผู้บริหารจะใช้ในตัดสินใจเพื่อค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการดำเนินกิจกรรมและนำพองค์กรไปสู่เป้าหมาย ประสิทธิภาพการบริหารจัดการมีองค์ประกอบ กิจกรรม 5 ด้าน คือ การวางแผน(Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับบัญชา(Commanding) การประสานงาน(Coordinating) และ การควบคุม (Controlling) ที่เป็นกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การวางแผน หมายถึง การกำหนดแนวทางของการดำเนินการไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์กิจกรรม ทรัพยากร และระยะเวลาการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและ

นโยบายที่วางไว้ มีการกำหนดกิจกรรมนักศึกษาให้นักศึกษาจีนที่ชัดเจน และการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

การจัดองค์การ หมายถึง การจัดเตรียมและจัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ รวมถึง การจำแนกและจัดกลุ่มงาน การจัดบุคลากรดูแลกิจกรรม เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของฝ่ายกิจการนักศึกษา กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในกิจกรรมนั้นๆ การจัด องค์การกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย มีอาจารย์ที่ปรึกษาการ จัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์อย่างเพียงพอ

การบังคับบัญชา หมายถึง การกำกับการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษาและบุคลากร ในงานกิจการนักศึกษาการส่งเสริมสนับสนุน แนะนำ นิเทศชี้แนะให้การทำงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม นักศึกษาสามารถสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและ กลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน กิจกรรมทำให้นักศึกษาจีนรู้คุณค่าความสำคัญ และเกิดความภาคภูมิใจใน ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดงามของชาติ มีการอบรมปลูกฝังให้ นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมมีการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัยและผลจากการเข้าร่วม กิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม และมีจิตสาธารณะ

การประสานงาน หมายถึง การอำนวยความสะดวกให้การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นไปโดยความสมัครใจ กิจกรรมสร้าง คุณลักษณะของนักศึกษาให้รู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำและกิจกรรมที่จัดขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองกิจกรรมสร้างคุณลักษณะของ นักศึกษาให้สามารถประยุกต์ความรู้สัมพันธ์กันใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไข ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ ความสามารถในการ สืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง

การควบคุม หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบการทำงานของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมและ บุคลากรงานกิจการนักศึกษาและให้ดำเนินการแก้ไข เพื่อให้ปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ มีการนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษามาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีการติดตามประเมินผลการ จัดกิจกรรมภายใต้แนวคิดการใช้ข้อประหยัดการนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณซ่อมแซมการบำบัด และการฟื้นฟูการใช้สิ่งอื่นทดแทน และการเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน

การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาจีนพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรับผิดชอบ 2) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ 5) ด้านวัฒนธรรมไทย

ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง สามารถปฏิบัติและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้เป็นอย่างดี สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมงาน มีความรับผิดชอบการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ด้านคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในคุณค่าแห่งวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยเคารพและสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบันและสังคม สามารถบริหารเวลาและปรับวิถีชีวิตอย่างสร้างสรรค์ในสังคม มีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนอย่างมีคุณธรรม

ด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง สามารถสืบค้นประมวลข้อมูลหลักฐานแนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง สามารถประยุกต์ความรู้และด้านอื่นที่สัมพันธ์กันใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ สามารถติดตามประเมินผลและรายงานผลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง มีทักษะการใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือข้อโต้แย้ง สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลการแปลความหมายและการสื่อสารสารสนเทศ

ด้านวัฒนธรรมไทย หมายถึง พิธีกรรมทางศาสนา การพูด หรือสื่อภาษาการเขียนการร้องเล่นดนตรีเป็นการสื่อทำนองออกมาเป็นเสียง ซึ่งประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ ขนบธรรมเนียมประเพณีภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา นักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากเรียนการสอนในห้องเรียน ไม่มีการให้หน่วยกิตนักศึกษาจัดขึ้นและเข้าร่วมโดยสมัครใจ ไม่มีการบังคับและอยู่ในการดูแลสนับสนุนแนะนำของผู้บริหาร

อาจารย์ที่ปรึกษาเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม เพื่อเป็นไปตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของแต่ละกิจกรรม ซึ่งผู้เข้าร่วมเปรียบเสมือนการฝึกปฏิบัติการการทำงานในสังคมพัฒนาความรู้ทัศนคติพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตร่วมกับสังคมได้

กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยเงินจัด และส่งเสริมให้นักศึกษาเงินเป็นผู้มีคุณลักษณะด้านอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ โดยมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษาเงินที่ชัดเจนมีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมกิจกรรมที่จัดขึ้นนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองกิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบ มหาวิทยาลัย มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นไป โดยความสมัครใจ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม และมีจิตสาธารณะมีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม และมีการนำผลการ ประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยเงินจัดและ ส่งเสริมให้นักศึกษาเงินเป็นผู้มีคุณลักษณะด้านการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการ กำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ชัดเจนให้แก่นักศึกษาเงินมีการนำแผนการส่งเสริมการจัด กิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรมนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมทำให้นักศึกษาเงินรู้คุณค่าความสำคัญและเกิดความ ภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดงามของชาติ มีอาจารย์ที่ ปรึกษาการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ นักศึกษาเงินเข้าร่วม กิจกรรมด้วยความสมัครใจมีการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตมีการบูรณาการ สอดแทรกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการ เรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษาผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาเงินเห็น คุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมมีการนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้นและมีการสร้างเครือข่ายในการทำ นุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ และชุมชน

กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยเงินจัดและส่งเสริม ให้นักศึกษาเงินเป็นผู้มีคุณลักษณะด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง โดยมีการกำหนด แผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองให้แก่นักศึกษาเงินที่ชัดเจนมีการนำ แผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม นักศึกษาส่วนใหญ่

ใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมมีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอย่างเพียงพอนักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ กิจกรรมสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้รู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำสามารถประยุกต์ความรู้สัมพันธ์กันใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบด้านทักษะทางปัญญาสามารถสืบค้นประมวลข้อมูลหลักฐานแนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเองมีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมโดยนักศึกษาสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน มีการนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยจีนจัดและส่งเสริมให้นักศึกษาจีนเป็นผู้มีคุณลักษณะด้านค่านิยม ประหยัด และอดออม โดยมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดที่ชัดเจนให้นักศึกษาจีนมีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บสะสมรายได้เพิ่มมากขึ้นมีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมอย่างเพียงพอนักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นไปโดยความสมัครใจมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟ กิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม การเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความรับผิดชอบต่อความสามารถด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขในเชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์เพื่อการมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บออมเพิ่มขึ้นมีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยจีนจัดและส่งเสริมให้นักศึกษาจีนเป็นผู้มีคุณลักษณะด้านการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนที่ชัดเจนมีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด ใช้ให้น้อยแต่ได้ประโยชน์มาก

โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้ นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ากิจกรรมรณรงค์การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถุงพลาสติก กระดาษ เป็นต้น มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความ รับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะและใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมภายใต้แนวคิด การใช้อย่างประหยัดการนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณซ่อมแซม การบำบัดและการฟื้นฟูการใช้สิ่งอื่น ทดแทน และการเฝ้าระวังดูแลและป้องกันและมีการนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุง แก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงผลการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน มหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. ผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้พัฒนาการบริหารกิจกรรมการ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร วิทยาลัยศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
3. มหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้กำหนดแนวทางในการบริหาร กิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาเงิน
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษา
ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.1.1 แนวคิดของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.1.2 ขอบข่ายและภารกิจการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 - 2.1.3 บทบาทมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21
 - 2.1.4 ความสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.1.5 สภาพนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
- 2.2 แนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - 2.2.1 คุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21
 - 2.2.2 ความสำคัญของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - 2.2.3 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน
 - 2.2.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- 2.3 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
 - 2.3.2 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจการนักศึกษา
 - 2.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา
 - 2.3.5 ขอบข่ายการบริหารงานฝ่ายกิจการนักศึกษา
 - 2.3.6 ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
 - 2.4.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.4.2 ประวัติของกิจกรรมนักศึกษา

- 2.4.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา
- 2.4.4 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
- 2.4.5 ประเภทกิจกรรมนักศึกษา
- 2.4.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
- 2.5 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน ในมหาวิทยาลัย เอกชน กรุงเทพมหานคร
 - 2.5.1 กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์
 - 2.5.2 กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
 - 2.5.3 กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง
 - 2.5.4 กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม
 - 2.5.5 กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.6 บริบทของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 - 2.6.1 ประวัติของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 - 2.6.2 ปรัชญาของผู้ก่อตั้งและกำเนิดมหาวิทยาลัย
 - 2.6.3 หน่วยงานบริการเพื่อการศึกษา
 - 2.6.4 รายชื่อคณะวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรให้แก่นักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

2.1.1 แนวคิดของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

ความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเริ่มขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2453 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งลงเป็นบทความในหนังสือสถิติพยากรณ์ตั้งแต่ พ.ศ.2480-2487 ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า “ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาที่เป็นของเอกชน” (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531) ดังนั้น จึงควรมีการจัดตั้งสถานศึกษาเอกชนเพื่อให้การศึกษากับบุคคลที่สนใจเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาชี้ชัดว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นสถาบันทางวิชาการที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่สร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อก่อให้เกิดความเจริญองงามทางปัญญาและคุณธรรมแก่บุคคลและสังคมสถาบันอุดมศึกษามักจะได้รับการสถาปนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมแต่ละสมัยถ้าเอาพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษามาพิจารณา

ก็จะพบว่า มีแรงกระตุ้นหลายอย่างที่ก่อให้เกิดสถาบันอุดมศึกษาขึ้นมหาวิทยาลัยขึ้นในประเทศไทย เมื่อย้อนไปพิจารณาตั้งแต่ระยะก่อนจะมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกจนถึงปัจจุบันอาจจำแนกแรงกระตุ้นสำคัญ ๆ ได้เป็น 5 ประการคือ (1) เป็นอิทธิพลของแนวความคิดจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวความคิดจากประเทศตะวันตก (2) ความต้องการกำลังคนของทางราชการ (3) พัฒนาการทางด้านการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตย (4) การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (5) การเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษา (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518: 14)

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2558) ได้ระบุถึงจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาตามหลักสากลไว้ 3 ประการ คือ การสอน การวิจัย และการบริการชุมชน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การสอนจุดมุ่งหมายแรกและเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอุดมศึกษา คือ การอบรมสั่งสอนคนที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่แล้วให้เป็นคนดีในสังคม ซึ่งในปัจจุบันเข้าใจกันในหน้าที่ของการผลิตบัณฑิต โดยทั่วไปสถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการสอนเพื่อให้คนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ 1) เป็นคนที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ มีความคิดอ่านสูงเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระทางปัญญา มองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง และของสังคมอย่างมีความหมายและมีคุณค่า มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มองการณ์ไกล 2) เป็นคนที่มีความรู้เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานหรือดำเนินการประกอบอาชีพเพื่อดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามแนวทางที่ดีในสังคม สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปจะสร้างคนให้ประกอบอาชีพระดับสูง เช่น ครูแพทย์ สถาปนิก วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ ฯลฯ และ 3) เป็นคนที่สร้างสมความรู้และวัฒนธรรมของสังคมและของโลกได้

2) การวิจัยจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คือ การวิจัยหรือการค้นคว้าบุกเบิกและแสวงหาความรู้ใหม่ในระยะแรก การวิจัยเป็นการสังเกตพิจารณาและให้เหตุผลเป็นหลักสำคัญต่อเมื่อการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ขยายตัวกว้างขวางขึ้น การวิจัยจึงเป็นเรื่องของการทดลองปฏิบัติการ และวิเคราะห์ข้อมูล ในปัจจุบันการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษามักจะครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(2.1) การวิจัยบริสุทธิ์เพื่อสร้างความรู้ใหม่ เป็นการวิจัยเพื่อการวิจัยโดยแท้ ส่วนใหญ่จะดำเนินการวิจัยในคณะวิชาทางวิชาการ เช่น คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์เป็นต้น หรือในคณะวิชาชีพก็อาจจะมีการวิจัยเช่นนี้ด้วย

(2.2) การวิจัยประยุกต์ เพื่อนำความรู้ไปใช้ ซึ่งโดยทั่วไปเรียกกันว่าเป็นการพัฒนาศึกษาค้นคว้าเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ทั้ง ความรู้และการให้บริการ เช่น เครื่องไม้เครื่องมือ เป็นต้น และ

(2.3) การวิจัยเพื่อส่งเสริมและปรับปรุงวิชาชีพแต่ละสาขาให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่สังคมให้ดีขึ้นบางครั้งเรียกการวิจัยประเภทนี้ว่าการวิจัยปฏิบัติการ

3) การบริการชุมชน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมทั้งในด้านวิชาการและวิทยากร จึงควรใช้ประโยชน์นี้เพื่อสังคมอย่างเต็มที่ การบริการชุมชนโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็นสี่ลักษณะคือ 1) การเผยแพร่ความรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สังคมได้รับการศึกษาเฉพาะและการศึกษาทั่วไป 2) การร่วมให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาของสังคม 3) ให้บริการความรู้เพื่อประเมินผลการพัฒนาสังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของสังคมและประเทศชาติ เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่เชิงปรัชญา เป็นสัญลักษณ์ทางปัญญาและความเจริญทางความคิด โดยทั่วไปแล้วสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทหน้าที่ 3 ประการคือ การให้การศึกษา การวิจัย และ การให้บริการทางวิชาการ

จรัส สุวรรณมาลา (2550) บทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา สามารถจำแนกได้ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

(3.1) จัดโอกาสและสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามแนวทางของตนเองความเปลี่ยนแปลงในสังคม มีความรวดเร็วและซับซ้อนเกินกว่าที่จะกำหนดเป็นแนวทางได้ชัดเจน ค่านิยมและรูปแบบคุณธรรมแบบใดแบบหนึ่ง ไม่ได้คงอยู่ยืนยาวพอให้บุคคลยึดถือไปตลอดชีวิต สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค่านิยมและคุณธรรมในรูปแบบของการให้เหตุผล ให้ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

(3.2) ส่งเสริมสมรรถภาพมนุษย์ในสังคมวงกว้าง สถาบันอุดมศึกษาไม่ควรผูกขาดการส่งเสริมความรู้ไว้เพียงคนกลุ่มน้อยเท่านั้น แต่ควรเปิดโอกาสอย่างยุติธรรมแก่ทุกคนในวงกว้าง การส่งเสริมสมรรถภาพในวงกว้างนี้อาจทำได้หลายทางเช่น การศึกษาค้นคว้า การสอน การอบรม เป็นต้น

(3.3) เป็นแหล่งวิชาการและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างไม่จำกัด ในอดีตการศึกษาหาความรู้มักถูกจำกัดให้ศึกษาในขอบเขตหรือถูกอิทธิพลต่าง ๆ ทำให้ค้นหาความรู้ได้ไม่เต็มที่ ด้วยเหตุนี้ความก้าวหน้าทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางและไม่จำกัด ดังนั้น งานของสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นงานของการสร้างสมความรู้และบุกเบิกความรู้ใหม่ เพื่อส่งเสริมวิทยาการให้มีความก้าวหน้า ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่

(3.4) เป็นอุปกรณ์ให้มีการประเมินผลเพื่อ การพัฒนาสังคมและบุคคล สถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้มีการประเมินผลและมีการพัฒนาในสังคม เพราะสถาบันอุดมศึกษามีวิทยาการและวิทยาการพร้อมกว่าสถาบันอื่น ทั้งนี้ไม่ควรมีสูตรสำเร็จให้สังคมแต่ควรนำเสนอข้อมูล ความจริง และแนวคิดให้สังคมพิจารณาเลือกสรรและตัดสินใจเอง

(3.5) ส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และ การศึกษาสถาบันอุดมศึกษาจะนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคมได้ต้องเป็นอันหนึ่ง อันเดียวและ สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงและสภาพจริง โดยดำเนินการผ่านการเรียนการสอน การวิจัย และ การบริการชุมชน

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2558) ได้แบ่ง ลักษณะสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา สามารถไว้ 4 ประการดังต่อไปนี้

1) การประสานงานสถาบันอุดมศึกษาประกอบขึ้น ด้วยกลุ่มบุคคล กลุ่มวิชาและกลุ่ม ความสนใจตามงานและหน้าที่ต่างกันอย่างมาก การบริหารสถาบันอุดมศึกษาจึงไม่อาจที่จะสั่งหรือ มอบหมายงานตามแบบของการบริหาร โดยทั่วไปได้ เพราะลักษณะและจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ผล ที่ได้รับย่อมแตกต่างกัน รูปแบบของการบริหารที่ดีที่สุดจึงควรเป็นการประสานงาน โดยให้คนแต่ละกลุ่มพิจารณาและปรึกษาหารือร่วมกันว่าควรจะดำเนินการอย่างไร การติดต่อดำเนินงานจึงควร เป็นเรื่องของความร่วมมือ และการทำงานร่วมกัน

2) องค์คณะบุคคล ด้วยเหตุที่สถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยกลุ่มวิชาและกลุ่มคน ต่าง ๆ การตัดสินใจหรือการวางนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่อาจอาจกระทำโดยคนใดคนหนึ่งได้ เพราะถ้าคนใดคนหนึ่งตัดสินใจแล้วอาจจะไม่เข้าใจปัญหาหรือไม่สามารถแก้ปัญหาของคนอื่น ๆ ได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพแล้ว การตัดสินใจในแต่ละเรื่องจะโยงไปถึง เนื้อหาและหลักการเฉพาะของแต่ละวิชาชีพด้วย อำนาจตัดสินใจอำนาจการวางนโยบายใน ระดับอุดมศึกษาจึงควรเป็นของกลุ่มบุคคลที่ประกอบไปด้วยคนจากกลุ่มต่าง ๆ ร่วมกันคิดพิจารณา

3) การกระจายอำนาจการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยว ข้องกับการกระจาย อำนาจโดยกระจายงานออกไปตามความเหมาะสมและความสามารถเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไปจะมีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอยู่แล้ว จึงควรใช้ประโยชน์จากกลุ่มผู้รู้ร่วมดำเนินงาน แก้ไขปัญหาและสร้างความก้าวหน้าให้แก่สถาบัน อนึ่งการกระจายงานในระดับอุดมศึกษา ยัง หมายถึง การกระจายความรับผิดชอบ และการตัดสินใจดำเนินงานให้กับกลุ่มที่รู้เรื่องนั้น ๆ อย่างดี

4) อิสระในการบริหารงาน การบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาจะสำเร็จผลได้เต็มที่ ต่อเมื่อสถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารงานของตนเอง ความเป็นอิสระในที่นี้ครอบคลุมถึง การวางนโยบาย การบริหาร และการตัดสินใจควรจะได้เสรีจั้ง ในสถาบันนั้น ๆ โดยไม่ต้องขึ้น ตรง ต่อหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะงานแตกต่างออกไป แต่ในสภาพที่การจัดสรรงบประมาณยังต้องพึ่งพา แหล่งเงินภายนอกนั้น บทบาทในการจัดสรรด้านนี้ควรเป็นบทบาทร่วมกันและจัดสรรเป็นก่อน มากกว่ารายละเอียดย เพราะจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาไม่มีความคล่องตัวเท่าที่ควร

ในปี พ.ศ.2484 ยังได้มีความพยายามที่จะเสนอร่างอุดมศึกษาเป็นการผลักดันของเอกชนชาวอเมริกันที่จะตั้งมหาวิทยาลัยและจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วง พ.ศ.2491 และ 2492 แต่เรื่องก็ตกไปด้วยการปฏิเสธของรัฐบาลขณะนั้นซึ่งยังคงมองว่าการศึกษาระดับสูงเป็นหน้าที่ของรัฐต่อมาสถานที่เรียนรับสำหรับสถานบันอุดมศึกษาของรัฐบาลมีมากขึ้นซึ่งเกินกำลังที่รัฐบาลจะรับภาระได้จึงเริ่มมีความพยายามร่วมกันจากหลายฝ่ายในการนำภาคเอกชนเข้ามาช่วงแบ่งเบาภาระการจัดการการศึกษาและแก้ปัญหาขาดแคลนสถานที่เรียนจึงมีเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2498 โดยนายทิม ภูริพัฒน์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีเมื่อวันที่ 14 มกราคมพ.ศ.2498 แต่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวันที่ 11 สิงหาคมพ.ศ.2498 ไม่รับหลักการโดยอ้างเหตุผลสำคัญคือเป็นการขัดกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติขณะนั้นคือแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2494 ซึ่งอนุญาตให้เอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาได้เฉพาะในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531)

เหตุผลที่มีการเรียกร้องให้มีสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนขึ้นนั้นมีหลายประการกล่าวคือเมื่อการศึกษาของประเทศเจริญก้าวหน้าขึ้นประชาชนตื่นตัวที่จะได้รับการศึกษาสูงขึ้นจนกระทั่งมีปริมาณมากเกินกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะรับภาระได้เมื่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่อาจตอบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาในระดับนี้ได้ผู้ที่มีฐานะดีก็ส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อในต่างประเทศทำให้เกิดผลเสียทางด้านเศรษฐกิจเพราะทำให้เสียเงินออกนอกประเทศเป็นจำนวนมากส่วนผู้ที่มีฐานะไม่ดีพอที่จะส่งไปศึกษาในต่างประเทศได้เมื่อศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไม่ได้ก็จะมีสภาพว่างงานหรือทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่มั่นคงในขณะนั้นเดียวกันก็มุ่งกวัดวิชาเพื่อที่จะสอบคัดเลือกเข้าในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในปีต่อ ๆ ไปด้วย (วิจิตรศรีสอ้าน, 2518: 36)

จนปี พ.ศ.2508 สภาการศึกษาแห่งชาติมีมติเมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2508 เปิดโอกาสให้เอกชนได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้โดยดำเนินการสอนในระดับไม่เกิน 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการที่สภาการศึกษาแห่งชาติเสนอในการประชุมเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2508 ให้วิทยาลัยเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตร โดยให้อยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการตามแบบโรงเรียนราษฎร์ (วิทยากรเชียงกุล, 2546: 25-26) และได้มีการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการประกาศใช้เป็นครั้งแรกคือพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 และได้มีการโอนงานกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาอยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐพ.ศ.2517 ในระยะแรกมี

วิทยาลัยเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชนได้รวม 6 แห่งคือ

- 1) วิทยาลัยกรีก อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513
- 2) วิทยาลัยกรุงเทพ อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513
- 3) วิทยาลัยไทยสุริยะ อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513

ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยศรีปทุม เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2515

- 4) วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513
- 5) วิทยาลัยพัฒนา อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2513 ต่อมารัฐมนตรีว่าการ

ทบวงมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยพัฒนาตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยลงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2520 เนื่องจากวิทยาลัยพัฒนามีปัญหาในการดำเนินการ

- 6) วิทยาลัยการพาณิชย์ อนุญาตให้จัดตั้งเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ.2513 (ทบวงมหาวิทยาลัย, อ้างถึงใน ชำนาญ บุรณโอรส, 2547)

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ร่วมตัวเรียกร้องขอจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีสืบเนื่องจากการที่รัฐบาลจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีผลกระทบต่อสถานะของวิทยาลัยเอกชนอย่างมากในที่สุดคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนและคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติได้ร่างหลักเกณฑ์รับรองมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้วิทยาลัยเอกชนสามารถจัดการศึกษารับปริญญาได้และได้ประกาศ ในปี พ.ศ.2514 สถานอุดมศึกษาแห่ง 10 สถานอุดมศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นสถาบันระดับปริญญาโดยสมบูรณ์ได้เพิ่มวิทยาลัยเอกชนเป็น 10 แห่งในปี พ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นปีที่มีการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากสภาการศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและมีการจัดตั้งกองวิทยาลัยเอกชนขึ้นหลังจากนั้นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ย้ายมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐแล้วก็ได้มีการพัฒนาและขยายตัวอย่างรวดเร็วจากจำนวนนักศึกษาสาขาที่เปิดสอนและจำนวนวิทยาลัยเอกชนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะส่งเสริมบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างจริงจังเพื่อให้สามารถช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการอุดมศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ.ศ. 2522

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งได้รับการเห็นชอบจากรัฐบาลและประกาศใช้เป็นกฎหมายในปีเดียวกันพระราชบัญญัตินี้ได้เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2537) และจนถึงปัจจุบันพ.ศ.2557 จึงใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และได้มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

รวมทั้งเปลี่ยนแปลงสถานบันจากวิทยาลัยหรือสถานบันเป็นมหาวิทยาลัยอีกจำนวนมากและอยู่ใน การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปัจจุบันพ.ศ.2557 มีสถานบันอุดมศึกษา เอกชนทั้งสิ้น 72 สถานบันประกอบด้วยมหาวิทยาลัย 40 แห่งสถานบัน 9 แห่งและวิทยาลัย 23 แห่ง (สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

สรุปว่าสถานบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะแรกสถาปนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ ของสังคมแต่ละสมัยถ้านำเอาพัฒนาการของสถานบันอุดมศึกษามาพิจารณาก็จะพบว่ามีความแรงกระตุ้น หลายอย่างที่ก่อให้เกิดสถานบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นในประเทศไทยซึ่งจำแนกได้จากแรงกระตุ้น สำคัญ ๆ เป็น 5 ประการคือ

1) เป็นอิทธิพลของแนวความคิดจากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวความคิดจาก ประเทศตะวันตก

2) ความต้องการกำลังคนของทางราชการ

3) พัฒนาการทางการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตย

4) การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

5) การเรียกร้องสิทธิและความเสมอภาคทางการศึกษา

สถานบันอุดมศึกษาคือองค์กรที่มีการดำเนินการภายใต้โครงสร้างการบริหารให้บรรลุ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการบริหารเพื่อจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสำหรับการปฏิบัติงานตามแผนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมาย กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐาน สถานบันอุดมศึกษา พ.ศ.2554 ไว้ในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (2554) เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555 ที่กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอมาตรฐาน การอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึง ความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของ สถานบันอุดมศึกษาระดับปริญญา คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้มีกระบวนการ ในการพัฒนา มาตรฐานสถานบันอุดมศึกษาเพื่อให้สถานบันอุดมศึกษา ตามกลุ่มสถานบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันนั้นมีการพัฒนาได้ อย่างมีประสิทธิภาพตามลักษณะของ สถานบันอุดมศึกษา ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวนี้ ประกอบด้วย มาตรฐาน 2 ด้าน ได้แก่ (สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี, 2554)

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และด้านการบริหาร จัดการ

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการ แก่สังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชนพ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 มาตรา 8 หมวด 1 ได้กำหนดไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาส่งเสริม วิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทำการสอนทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลป และวัฒนธรรมของชาติ” มาตรา 9 หมวดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมี 3 ประเภทคือ

1) วิทยาลัยดำเนินการให้การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในบางสาขาวิชาให้ การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตรอนุปริญญาปริญญาในชั้นที่ไม่สูงกว่าปริญญาโทและ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและมีภารกิจด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตและอาจกระทำภารกิจ เกี่ยวกับการวิจัยหรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมหรือการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของ ชาติด้วยก็ได้

2) สถาบันดำเนินการให้การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงซึ่งเน้นการสอนใน สาขาวิชาใดหรือกลุ่มสาขาวิชาใดโดยเฉพาะให้การศึกษารวมทั้งประกาศนียบัตรอนุปริญญาปริญญา ทุกชั้นและประกาศนียบัตรบัณฑิตและมีภารกิจด้านการสอนการผลิตบัณฑิตและการวิจัยและ อาจจะทำภารกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมหรือการทะนุบำรุงศิลปและ วัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

3) มหาวิทยาลัยดำเนินการให้การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชาให้การศึกษารวมทั้งประกาศนียบัตรอนุปริญญาปริญญาทุกชั้นและ ประกาศนียบัตรบัณฑิตและมีภารกิจด้านการสอนการผลิตบัณฑิตการวิจัยการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคมและการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยเอกชนมีขอบข่ายและภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการคือ

1) ผลิตบัณฑิตมาตรา 22 หมวด 3 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ได้กำหนดการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้อง กับความต้องการของสถานประกอบการและแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้เสนอภาพอนาคตที่มีผลกระทบต่ออุดมศึกษาไทยให้มีความสำคัญกับคุณภาพ

การศึกษาในการผลิตบัณฑิตเป็นนโยบายที่ทุกประเทศพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่องแต่ประเทศไทยยังไม่สามารถปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมเนื่องมาจากความไม่เป็นเอกภาพของการศึกษาทั้งระบบการขาดผู้นำระดับสูงที่มีวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาในการขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างจริงจังและต่อเนื่องไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์และคุณค่าร่วมของอุดมศึกษารวมถึงสถาบันอุดมศึกษาต้องปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์มากกว่าการท่องจำและมีทักษะในการทำงานมากกว่าการรู้รอบในเชิงทฤษฎีตลอดจนต้องผลิตและยกระดับวิชาชีพอาจารย์ให้สามารถส่งเสริมคนดีและคนเก่งมาเป็นอาจารย์ นอกจากนี้ต้องปรับเปลี่ยนระบบการผลิตบัณฑิตสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้มีความสามารถที่หลากหลายมีทักษะสูงและสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศได้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้เป็นที่ยอมรับได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นภารกิจของทุกสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารที่ต้องผลักดันส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันตระหนักในคุณค่าของคุณภาพของงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองและพัฒนาองค์กรและเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสังคมในคุณภาพของบัณฑิต

2) การวิจัยส่งเสริมการศึกษาคณะกรรมการวิจัยการฝึกอบรมคณาจารย์และบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน (มาตรา 21 หมวดพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550, น.13) สถาบันอุดมศึกษาต้องสนับสนุนการวิจัยเชิงรุกที่มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนรวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559: 21) สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบันอย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2549 น.70)

3) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาสถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนสังคมและประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสมโดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหน่วยงานอิสระหน่วยงานสาธารณะชุมชนและสังคมโดยกว้างรูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลายเช่นการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบันเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษาให้การอบรมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์

อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรที่มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554, น.78)

4) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นที่ไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพโดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบันและมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตรวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟูอนุรักษ์สืบสานพัฒนาเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554: 80)

การดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทยทั้งระยะสั้นและระยะยาวปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตอันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียนซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อมีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้

สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554, น.1-2)

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวการบริหารสถาบันอุดมศึกษามีความแตกต่างกันในเชิงกฎหมายระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนที่ใช้การควบคุมและแนวทางการควบคุมมาตรฐานวิชาการโดยมหาวิทยาลัยของรัฐดำเนินการภายใต้กฎหมายจัดตั้งของตนเองมีรัฐลงทุนให้ทั้งในเรื่องที่ดินอาคารสิ่งก่อสร้างสามารถควบคุมมาตรฐานทางวิชาการของตนเองได้ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานที่ส่วนกลางกำหนดมีโอกาสในการคัดเลือกนักศึกษามากกว่าสามารถดำเนินการสรรหาสภามหาวิทยาลัยได้ภายใต้กฎหมายของตนเองในขณะที่มหาวิทยาลัยเอกชนต้องดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชนการดำเนินงานด้านวิชาการอยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องลงทุนด้วยตนเองและไม่มีโอกาสในการคัดเลือกนักศึกษาเหมือนอุดมศึกษาของรัฐต้องบริหารงบประมาณอย่างเหมาะสมเพราะต้องคำนึงถึงการลงทุนระยะยาวส่วนที่คิดว่าของอุดมศึกษาเอกชนคือนักศึกษาสามารถเลื่อนไหลเปลี่ยนคณะได้และการบริหารการเงินที่มีความคล่องตัวกว่าอุดมศึกษาของรัฐด้วยธรรมชาติที่แตกต่างสถาบันอุดมศึกษาของภาคเอกชนจึงต้องคิดโจทย์ที่แตกต่างกับภาครัฐสิ่งที่ภาคเอกชนควรต้องคำนึงถึงคือทำอย่างไรจะได้นักศึกษาคณาจารย์จำนวนมากและจะพัฒนาคุณภาพบัณฑิตอย่างไรภายใต้ทรัพยากรที่ลงทุนเองการบริหารงบประมาณต้องเน้นแนวคิดต้นทุนเพื่อให้มหาวิทยาลัยอยู่รอดได้ (ณรงค์ อยู่ถนอม, 2554, น.1-2)

สรุปว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการขบข่ายและภารกิจหลักและต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวข้างต้นโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพนอกจากนั้นการบริหารงานตามขบข่ายและภารกิจแล้วสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพเช่นทรัพยากรบุคคลระบบฐานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงการบริหารการเปลี่ยนแปลงการบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.1.2 บทบาทมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21

Ouyang Kang (2012, P.4) ได้นำเสนอในการประชุมสมาคมกิจการนักศึกษาภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก: นักศึกษา (The 31 th Asia Pacific Student Services Association International Conference: Student Program) กล่าวว่ามหาวิทยาลัยมีเป้าหมายที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) ต้องมีความพร้อมในการร่วมสร้างประเทศทั้งในภาครัฐภาคเอกชนและภาคอุตสาหกรรมและ 2) สร้างคนดีให้ประเทศซึ่งการศึกษาทุกระบบจะต้องมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันนี้โดยใช้พื้นฐาน 6 ประการคือ

- 1) การพัฒนาระบบการศึกษาสร้างเครือข่าย (Construction of a party / system))

- 2) สร้างบรรทัดฐานด้านศีลธรรมให้แก่สังคม (Public morality)
- 3) การสร้างและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี (Technological innovation)
- 4) การฝึกปฏิบัติทางสังคม (Social practice)
- 5) ใช้วิทยาศาสตร์อย่างมีคุณค่า (Scientific values)
- 6) พัฒนาสุขภาพจิต (Mental health)

ดังนั้นงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงจะต้องสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะปลูกฝังและสร้างแรงขับเคลื่อนให้นักศึกษาร่วมกันสร้างประเทศและเป็นคนดีของประเทศด้วยเช่นกัน บทบาทของมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 (รัตนวดี เศรษฐจิตร, 2557 น.8-12 อ้างอิงจากวิจารณ์พานิช, 2557) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก ได้แก่

- 1) การสร้างคน
- 2) การสร้างงาน
- 3) การสร้างการเรียนรู้ความรู้
- 4) การสร้างเครือข่ายและการสร้างความยั่งยืนและ

5) กลไกการทำงานซึ่งทั้งหมดนี้ต้องสร้าง partnership การเรียนรู้ร่วมกันผ่านการปฏิบัติ โดยหัวใจสำคัญของการทำงานทั้ง 5 อย่างนี้เป็นการทำแบบบูรณาการไม่ได้แบ่งการทำงานแบบแยกส่วนโดยการทำงานเป็น partnership ที่เป็นการช่วยเหลือไม่ใช่เป็นผู้ให้การเป็นผู้เรียนรู้ทำที่ของผู้ร่วมเรียนรู้ต้องไม่ทำงานแบบ project based แล้วจบไปแต่ต้องทำงานระยะยาวต่อเนื่องไม่ทำงานเชิงปัจเจกแต่เป็นการทำงานเชิงสถาบันมหาวิทยาลัยนี้ใช้ 1 คณะ 1 อำเภอซึ่งจุดสำคัญคือทำแล้วได้ประโยชน์หลายอย่างการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติและมี Reflection หลังจากไปทำงานร่วมกับชาวบ้านแล้วใช้การทำงานแบบ Adult Learning ซึ่งการเรียนแบบนี้กำลังแพร่หลายและเริ่มเรียนในรูปแบบนี้กันตั้งแต่ชั้นอนุบาลเพราะ Adult Learning เป็นโมเดลของการเรียนรู้ทั้งหมด ได้แก่ การปฏิบัติการไตร่ตรอง (Reflection) ฟอรัมเป็นคอนเซ็ปต์ (ใช้ทฤษฎีจิตวิทยาและเข้าใจตนเอง) และนำไปใช้ใหม่ในบริบทที่ต่างไปโดยทั้ง 4 เรื่องนี้จะทำเป็นวงจร

ความท้าทายของมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 คือปัญหาในสังคมปัจจุบันล้วนมีรากเหง้ามาจากความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมกันมีความกระจุกตัวของความมั่งคั่งและเมื่อไรก็ตามที่เกิดความกระจุกตัวของความมั่งคั่งสงครามจะตามมาและนำไปสู่อำนาจอื่นที่ตรงข้ามกับประชาธิปไตยคำถามต่อมหาวิทยาลัยคือเราจะ เป็น a part of problem หรือจะเป็น a part of solution (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2554, น.5-7 อ้างอิงในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2554, น.5-7) ในปัจจุบันจะพบว่าเยาวชนที่มีความเป็นภาวะผู้นำ (Leadership) ของประเทศไทยจะมีประมาณร้อยละ 0.61% ของจำนวนประชากรทั้งหมดซึ่งแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกาและ

ประเทศออสเตรเลียมากเพราะในประเทศเหล่านั้นจะให้ความสำคัญมากและสถาบันศึกษาจะจัดกิจกรรมบ่มเพาะความเป็นผู้นำให้กับผู้เรียน โดยนำผู้เรียนที่เก่งทุกสาขามาอยู่ใน Class เดียวกันมาอบรมเรื่องภาวะผู้นำ (Leadership) อบรมเรื่องจิตวิญญาณเจตคติคุณค่าและค่านิยมที่พึงประสงค์ (Inspiration) โอกาสต่อไปในอนาคตและเทคนิคทุกอย่างเพื่อให้ผู้เรียนรู้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเช่นกฎหมายที่เกี่ยวข้องความรู้เนื้อหาต่างที่ผู้เรียนควรรู้เป็นต้น

สรรค์ วรินทร์ (2551 น.39) ได้นำเสนอการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในอนาคต 3 ประเด็นดังนี้)

1) ความสามารถทางวิชาการวิชาชีพ Work based community based education สหกิจศึกษา learn while you earn เช่น

(1.1) ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Curriculum)

(1.2) การบูรณาการกิจกรรมนอกหลักสูตรและชีวิตจริงเข้ากับหลักสูตร (Co-Curriculum) เพื่อเรียนรู้การทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม

2) จริยธรรมคุณธรรมการทำงานเป็นหมู่คณะการแก้ไขปัญหาการรับความเสี่ยงการออกแบบและสร้างสรรค์ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่นเศรษฐกิจพอเพียงเช่น

(2.1) รณรงค์ส่งเสริมการปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นต้นแบบและเผยแพร่ให้กับสังคม

(2.2) จัดการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตยที่ใสสะอาดถูกต้องและมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเน้นการเรียนการสอนกิจกรรมการพัฒนาที่เพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ การสื่อความการพัฒนาความเป็นผู้นำการแก้ปัญหการทำงานเป็นทีมความอดทนคุณธรรมจริยธรรม

3) ทักษะชีวิตทักษะสังคมโลกาภิวัตน์ความหลากหลายภาษาและวัฒนธรรมพหุวัฒนธรรมพหุวัฒนธรรมเช่น

(3.1) จัดทำโครงการเปิดโลกทัศน์และเตรียมความพร้อมนักศึกษาในโลกาภิวัตน์พัฒนาเรื่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษาการเพิ่ม Mobility ของนักศึกษาอาจารย์การจัดหลักสูตรสองภาษา

(3.2) มหาวิทยาลัยให้บริการแนะแนวอาชีพ

วิจารณ์ พาณิช (2554, น.2) การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้เรียนรู้โดยการทำแบบ PBL (Problem based Learning) หมายถึงการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแสดงออกประกอบด้วย

1) มีการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning)

(1.1) ใช้ห้องแบบสตูดิโอ (Studio-Type Room)

(1.2) นำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น

(1.3) ครูและอาจารย์เป็น โต้แย้งและเป็นผู้อำนวยความสะดวก

(1.4) พ่อแม่คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

ปัจจุบันการเรียนรู้จะมีการวัดความสำเร็จในการเรียน โดยการทดสอบความรู้ที่ได้รับซึ่งกลายเป็นจุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยดังนั้นวิธีการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรเปลี่ยน ดังนี้

1) จากข้อสอบที่เป็นความลับควรเป็นสอบที่เปิดเผยแล้วนำความคิดเห็นมาวัดความสำเร็จในการเรียนรู้

2) จากการสอบเป็นรายคนเป็นการสอบเป็นทีม

3) จากข้อสอบถูก-ผิดเป็นการสอบถามความคิดเห็นวัดความก้าวหน้าในการเรียนรู้มิใช่ได้-ตก

4) เรียนแบบรวมหมู่หรือชุมชนเรียนรู้ (PLC = Professional Learning Community)

ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน โดยอาจารย์และผู้เรียนร่วมเรียนรู้ไปด้วยกันเพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดแรงบันดาลใจและใช้ทักษะกระตุ้นแรงบันดาลใจซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่สอนตามหลักสูตรของอาจารย์ขาดการมีส่วนร่วมของผู้เรียนซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย

ดังนั้นการผลิตเยาวชนที่มีความเป็นผู้นำนั้นจะต้องวางแผนอย่างดีและควรดำเนินการตั้งแต่ปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองต้องการที่จะทำงานอะไรในหน่วยงานใดต้องเตรียมเรียนอะไรบ้างและฝึกงานที่ไหน

การเตรียมความพร้อมผลิตบัณฑิตไทยในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554, น.5-7 อ้างอิงในอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครและคณะ, 2554, น.57) ได้รวบรวมข้อเสนอแนะแนวทางการเตรียมความพร้อมผลิตบัณฑิตของ 4 มหาวิทยาลัยในโครงการประชุมเสวนาเรื่องบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมุ่งเน้นสอนให้ผู้รู้จักคิดเป็นมีเหตุผลไม่เน้นการจำสอนให้ผู้รู้ทราบดีความชั่วความดีโดยสถาบันได้สร้างสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้ผู้เรียนสู่เป้าหมายคือพึ่งพาตนเองได้เน้นการสร้างงานเองและมีความสามารถสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับอุดมคติของบัณฑิตไทยที่ว่า “ผลิตบัณฑิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในท้องถิ่น”

2) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำแนกการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบัณฑิตเป็นมิติคือการพัฒนาศักยภาพการพัฒนาระเทศในฐานะประชาคมโลกและการพัฒนาเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยมี Commitment ในการสร้างบัณฑิตคือเยาวชนต้องมีสติปัญญาร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์พร้อมในปัจจุบันเยาวชนไทยมีความอดทนต่อความทุกข์ใน

ระดับน้อยการเรียนการสอนจะต้องเน้น life skill ให้มากกว่าก่อนที่จะเน้น social skill เพื่อให้เยาวชนเป็นพลเมืองที่ดีโดยสร้างระบบ ดังนี้

- (2.1) การพัฒนาจิตวิญญาณคุณค่าและค่านิยมที่พึงประสงค์
- (2.2) การพัฒนาร่างกายโดยใช้กิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ
- (2.3) การพัฒนาวัฒนธรรมไทยและรู้จักวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ
- (2.4) การพัฒนากิจกรรมนักศึกษา

3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มองว่าตามประกาศของรัฐบาลใหม่ที่ให้เงินเดือนระดับปริญญาตรีจำนวน 15, 000 บาทนั้นทำให้กระทบต่อภาคเอกชนที่ต้องจ่ายเงินเดือนพนักงานในราคา 2 เท่าของเงินเดือนปัจจุบันจึงมีเสียงสะท้อนมาว่าทักษะทางวิชาชีพจึงไม่จำเป็นต้องจบปริญญาตรีก็สามารถทำงานได้โดยจะต้องพัฒนาดังนี้

(3.1) จิตวิญญาณความเป็นผู้มีวินัยเคารพกติการายทในสังคมมิใช่ใช้วิธีการรวมหมู่เพื่อเอาชนะ

(3.2) ความรับผิดชอบต่อสังคมและตนเองเอื้ออาทรรับใช้และช่วยเหลือสังคมด้วยเจตนาบริสุทธิ์มิใช่เพื่อผลประโยชน์ของตนเองเชื้อสตัยต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประเทศชาติ

(3.3) มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

(3.4) ใฝ่รู้และชวนชวนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

(3.5) ทักษะหลัก

(3.5.1) ทักษะในการคิดวิเคราะห์และทักษะในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

(3.5.2) ทักษะการเขียนการทำรายงาน

(3.5.3) ทักษะในการติดต่อสื่อสาร

(3.5.4) ทักษะการใช้ภาษา

(3.5.5) ทักษะการฝึกงาน

(3.5.6) ทักษะการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

4) มหาวิทยาลัยรังสิตอุดมศึกษาเป็นชุมพลังแห่งปัญญาของชาติซึ่งตรงกันข้ามกับคำว่า “บัณฑิตในอุดมคติ” เพราะคำว่า “ในอุดมคติ” มีความหมายถึงบัณฑิตในความฝันไม่ได้ทำจริงเพราะการผลิตให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานนั้นอย่างน้อยต้องใช้เวลา 5 ปีบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาต้องนำกระแสเพื่อบอกว่าประเทศต้องการอะไรมิใช่ทำตามผู้อื่นสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างคือ

(4.1) สร้างปัญญาให้กับนักศึกษาโดยกระตุ้นสร้างหล่อหลอมทุก ๆ คนให้มีศักยภาพในตนเองและกระตุ้นให้ทุกคนเอาศักยภาพออกมา

(4.2) สร้างความรับผิดชอบต่อสังคมให้นักศึกษามีใช้ต่างคนต่างเก่งต่างเอาตัวรอด

หรือฆ่าคนอื่นเพื่อตนเองรอดเราต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกันและมีธรรมาธิปไตย

(4.3) สร้างความพร้อมของนักศึกษาเพื่อสู่โลกแห่งความจริงภายนอก

(4.4) สร้างความเป็นนานาชาติเพื่อเข้าสู่สังคมประชาคมอาเซียน

ปัจจุบันภาคธุรกิจและภาคเอกชนจะเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษามากขึ้นด้วยและคาดหวังกับบัณฑิตจบใหม่ให้ตรงต่อการทำงานขององค์กรและตลาดแรงงาน(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554, น.3-4 อ้างอิงในนริศธรรมเกื้อกูล, และธัญธรรรัตน์ โปธานันท์, 2554 น.3-4) นักธุรกิจด้านอาหารและอุปโภคได้นำเสนอการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่ดีตรงต่อความต้องการด้านแรงงานไว้ดังนี้

1) สร้างสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้นักศึกษาคิดนอกกรอบให้ได้ในแนวทางกำกับดูแลที่ถูกต้อง

2) การสอบวัดผลควรสอบเป็นทีมโดยใช้ข้อสอบแบบเปิดเผย

3) การเรียนการสอนที่ควรพิจารณาเป็นวิชาหลักคือ Social Media

4) การทำกิจกรรมเพื่อส่วนร่วมเช่นสโมสรนักศึกษาชมรม ซึ่งต้องสอดคล้องกับการกำหนดแผนกำลังคนในอนาคตมีลักษณะดังนี้

1) คนทำงานจะต้องมีทักษะพร้อมทุกอย่างใช้ความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นและมีมาตรฐานมากขึ้น

2) มีจริยธรรมและจรรยาบรรณ

3) มีความสามารถใช้ภาษาอย่างน้อย 3 ภาษา (ไทยอังกฤษและภาษาอื่น ๆ)

4) กล้าทำอะไรที่แตกต่างจากเดิมเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น

5) มีทักษะในการสื่อสาร

6) มีทักษะในการทำงานประสานงานอย่างไรและแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างไร

2.1.4 ความสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

บุญส่ง หาญพานิช (2550) การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้บริหารจึงต้องยึดแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 36 โดยเน้นการมีส่วนร่วมของหลายฝ่าย การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเอกชนให้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2556 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ทั้งนี้การบริหารจัดการอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันครอบคลุมงานด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) การบริหารวิชาการและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการทำหน้าที่ในการผลิตผลงานวิชาการ การสร้างนักวิชาการและวิชาชีพ และการใช้ผลงานวิชาการให้เกิดประโยชน์กับสังคมเป็นหลัก หน้าที่หลัก คือ การจัดการเรียนการสอน และการวิจัย

2) การบริหารงานบุคคล บุคคลในมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้สนับสนุนวิชาการ และเจ้าหน้าที่ธุรการ งานบุคคล ได้แก่ การสรรหา การจ้างและสัญญา การพัฒนา และการประเมินบุคลากร ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการบริหารงานบุคคล คือ ความต้องการ สังคม นโยบาย ข้อจำกัดทางการเงิน โครงสร้าง ตำแหน่ง และภาระงาน

3) การบริหารทรัพยากรการเงิน ดำเนินการภายใต้งบประมาณ และภายใต้ภารกิจ โครงสร้างขององค์กร โดยคำนึงถึงในเรื่องต่อไปนี้ คือ ระบบการได้มา ระบบการสรรหา และระบบการใช้ที่มีความคล่องตัว ที่หลากหลาย และตรวจสอบได้ คำนึงถึงวิธีการเงิน การเคลื่อนย้าย ทรัพยากร การประเมินและตรวจสอบ (พรชูลี ชาวอำรุง, 2546น.50)

4) การบริหารสถาบัน ดำเนินการจัดการเนื้อที่ทั้งหมดให้กับสถาบัน โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ การจัดทำตารางการใช้สถานที่และอุปกรณ์ การรักษาและปรับปรุง อาคารสถานที่ให้ทันสมัย การวางแผนการใช้ทรัพยากรหมุนเวียนอย่างคุ้มค่า การจัดการรวมอำนาจ และกระจายอำนาจ การบูรณาการบริหารให้สามารถเข้ากับระบบอื่น ๆ การสื่อสารแบบเปิด และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง (พรชูลี อำชาวอำรุง, 2553, น.53) ดำเนินการบริหารจัดการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบของมหาวิทยาลัยเองและมีลักษณะเฉพาะของตนเองที่สอดคล้องกับธรรมชาติของ มหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารขึ้นได้เอง โดยสภามหาวิทยาลัย แล้วบริหารงานตามหลักการและพันธกิจของการอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐาน ภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2556แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2550

5) การบริหารงานกิจการนักศึกษาดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้ คือ การให้คำปรึกษาทาง วิชาการ การวางแผนอาชีพและจัดหางาน การให้คำปรึกษาและแนะแนว การปกครอง การให้ความ ช่วยเหลือการเงิน สุขภาพอนามัย การปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศ การบริการหอพัก การจัดกิจกรรม นักศึกษา งานด้านศาสนา งานด้านการทหาร และงานด้านสวัสดิการอื่น ๆ เป็นต้น

การบริหารจัดการในระดับอุดมศึกษาต้องมีการกำหนดคน นโยบายและเป้าหมายอย่าง ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดเน้นของภารกิจของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย การกำหนดว่าจะ เป็น มหาวิทยาลัยที่เน้นการสอนหรือการวิจัย ซึ่งการออกกฎระเบียบต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับ นโยบายและมีการตรวจสอบการดำเนินการเป็นระยะ นอกจากนี้ต้องกระจายอำนาจการตัดสินใจ ด้านการบริหารการเงิน การบริหารงานบุคคล และการบริหารวิชาการ ไปยังหน่วยงานปฏิบัติ โดย หลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ที่ตายตัวพร้อมเปิดโอกาสให้มีกระบวนการหรือรวมทั้งมีการประเมินผลการ ทำงานในทุกระดับสำหรับปรับปรุงวิธีการทำงานไปเรื่อย ๆ อันจะทำให้เป็นองค์กรเรียนรู้ และ บุคลากรในองค์กรเป็นบุคคลเรียนรู้ รวมถึงมีกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ เป้าหมายแผนปฏิบัติการ และตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยคนในองค์กรทุกระดับร่วมกันกำหนด เพื่อ

เป็นเครื่องมือให้ทุกหน่วยงานและทุกคนทำงานมีเป้าหมายและทิศทางเดียวกัน รวมทั้งให้สามารถประเมินผลงานได้เป็นระยะ ๆ โดยต้องมีการประเมินผลงานโดยบุคคลภายนอกเป็นระยะเช่นกัน เพื่อประเมินทิศทางคุณภาพของผลงานและประสิทธิภาพในการทำงาน โดยประเมินระดับภาพรวมของสถาบัน ไปถึงระดับคณะวิชา หน่วยงาน อีกทั้งต้องบริหารให้มีความพอดีระหว่างการจัดการที่มีการปรึกษาหารือในลักษณะผู้ร่วมงานที่ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชากับการเป็นผู้นำที่ดี และกล้าตัดสินใจของหัวหน้าหน่วยงาน มีระบบการตอบแทนความดีความชอบของบุคคล โดยพิจารณาที่ผลสำเร็จของงาน ระดับภาพรวมขององค์กร และระดับหน่วยงาน ประกอบกับผลงานของตัวบุคคล นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีนวัตกรรมในการจัดการเพื่อลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย และการบริหารจัดการที่ดีด้วยหลักธรรมาภิบาลโดยยึดประโยชน์ขององค์กรและประเทศเป็นสำคัญ

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยคณะทำงานจัดระบบบริหารและการจัดการอุดมศึกษา ได้กำหนดกรอบแนวคิดการปฏิรูป โครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษาไว้ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปเพียงส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการความรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมให้สถาบันมีความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม สถานประกอบการ และประเทศชาติ โดยศึกษาศักยภาพความต้องการและเสริมสร้างความชำนาญเพิ่มเติม การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันโดยการสร้างเครือข่ายและการส่งเสริมการเรียนการสอนให้เชื่อมโยงกับงานและชีวิตจริงโดยเน้นการฝึกงาน การวิจัย และกิจกรรมร่วมมือกับหน่วยงาน ชุมชน สถานประกอบการ และสังคมภายนอกสถาบัน รวมทั้งส่งเสริมการอุดมศึกษาเพื่อมวลชน โดยอาศัยระบบเทคโนโลยี และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของอุตสาหกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมของประเทศ โดยส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา สร้างเครือข่ายความร่วมมือและสร้างความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อนำประเทศเข้าสู่สังคมความรู้ในเรื่องนี้

จรัส สุวรรณเวลา (2552) ให้ความเห็นว่าระบบอุดมศึกษาไทยยังมีความอ่อนแออยู่มากในการเข้าสู่สังคมความรู้เนื่องจากสภาพของอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายด้านที่เป็นปัญหาในการที่จะต้องปรับตัวเข้าสู่สังคมความรู้ในปัจจุบัน เช่น

1) อุดมศึกษาไทยมุ่งการถ่ายทอดเป็นหลัก เน้นการเพิ่มสาระความรู้แทนที่จะเป็นการสร้างสมรรถนะและปัญญา การสอนยังเป็นรูปแบบของการบรรยาย ผู้เรียนต้องเห็นพ้องตามผู้สอน จึงจะสอบผ่าน นิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วไปยังหลงกับคุณค่าของใบปริญญา มุ่งที่จะเรียนให้ได้รับปริญญามากกว่าให้ได้ความรู้ไปใช้จริง หรือเกิดสมรรถนะที่จำเป็น

2) อุดมศึกษาไทยมีวิกฤตคุณภาพ สร้างปัญญาไม่ลึก วิชาการไทยไม่เข้มแข็ง ไม่ตรงเป้า ตรงปัญหาขาดความหลากหลายของสถาบันการศึกษาและรูปแบบการศึกษา

3) โครงสร้างและระบบงานตลอดจนประเพณีปฏิบัติในระบบอุดมศึกษาและระบบ การเมืองที่กำกับดูแลอุดมศึกษาเป็นปัญหาในการปรับเปลี่ยนเข้าสู่สภาพอุดมศึกษาเพื่อสังคมความรู้ กว้างเบียด ขอบบังคับและกรอบต่าง ๆ เป็นเครื่องกีดขวางในการสร้างและใช้ความสามารถในการ ปรับสถาบันอุดมศึกษาให้มีเสรีภาพทางวิชาการ มีธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดี

4) นโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเครื่องกำหนดทิศทางการพัฒนา ที่จะมุ่งให้เกิด สังคมความรู้ และเกิดระบบอุดมศึกษาที่จะเป็นฐานของสังคมความรู้

กล่าว โดยสรุปการบริหารและดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนอยู่ภายใต้ พระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2556 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ที่จะกล่าวถึงภารกิจอำนาจ หน้าที่ขององค์กรที่กำหนดนโยบายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย นั่นคือ สภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์การสูงสุดของมหาวิทยาลัย ภารกิจในภาพรวมตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งจะ เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและการควบคุมดูแลการดำเนินงานทั้งหลายทั้งปวงของ มหาวิทยาลัยเอกชน ดังนี้

1) ภารกิจตามหลักการ ได้แก่

(1.1) การกำหนดปณิธานและเป้าหมายการดำเนินงานของสถาบัน

(1.2) การสรรหาผู้บริหาร การสนับสนุน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของ ผู้บริหาร

(1.3) การกำหนดรายการดำเนินงานของสถาบัน และติดตามประเมินผลการ ดำเนินงาน

(1.4) การจัดหาเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบัน

(1.5) การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้มีความโปร่งใส

(1.6) การกำหนดแผนและทิศทางการดำเนินงานของสถาบันทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว

(1.7) การทำความเข้าใจในบทบาทของตนเอง และการสร้างความสัมพันธ์อันดีใน การทำงานร่วมกับบุคลากรของสถาบัน

(1.8) การสร้างภาพพจน์และการประชาสัมพันธ์ที่ดีของสภาสถาบันต่อสาธารณะ

(1.9) การจัดแบ่งและมอบหมายงานตามความเหมาะสม เพื่อประสิทธิภาพในการ พิจารณาตัดสินใจของที่ประชุมสภาสถาบัน

2) การกิจตามแนวนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แก่ กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยองค์รวม มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจในสาระสำคัญ และรายละเอียดของภารกิจที่ต้องปฏิบัติในฐานะที่เป็นองค์การบริหารสูงสุดและเป็นฝ่ายกำหนดนโยบาย รวมทั้งการกำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้

(2.1) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่ง ได้แก่

(2.1.1) การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีความมั่นคง

(2.1.2) การประกันคุณภาพการศึกษา

(2.1.3) การเสริมสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชน องค์การท้องถิ่น มีส่วนร่วมหรือร่วมมือในการจัดการศึกษาของสถาบัน

(2.1.4) นโยบายของรัฐในการสนับสนุนและส่งเสริมด้านทุนพื้นฐานเรื่องที่ดินและสาธารณูปโภค

(2.1.5) การจัดการศึกษาในเชิงรุก ด้วยการจัดตั้งหรือขยายสาขาของสถาบัน

(2.1.6) นโยบายอื่น ๆ ตามสภาพการณ์และความเหมาะสม

3) การเป็นสื่อประสานความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กับ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการตาม มาตรา 28(4) ควรเป็นสื่อกลางในการประสานสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ การแสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติที่ดีในฐานะผู้แทนทางวิชาการ รวมทั้งการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับประกาศกฎเกณฑ์ กติกาและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาประกาศใช้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการศึกษาของตนให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและได้มาตรฐานทางวิชาการที่เหมาะสมสอดคล้องกับเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาสภามหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับดูแลการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ที่จะเป็นผู้กำหนดทิศทาง การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งบทบาทสำคัญอื่นอีก ซึ่งประกอบด้วย

2.1.4 สถานักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสำคัญและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี 2555 ในตารางต่อไป

ตารางที่ 2.1 จำนวนนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี 2555

ลำดับ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
1	จีน (7,301 คน)	จีน (8,993 คน)	จีน (9,329 คน)	จีน (8,444 คน)	จีน (6,965 คน)
2	ลาว (1,301 คน)	ลาว (1,254 คน)	ลาว (1,311 คน)	พม่า (1,481 คน)	พม่า (1,198 คน)
3	พม่า (999 คน)	พม่า (1205 คน)	พม่า (1310 คน)	ลาว (1344 คน)	เวียดนาม (980 คน)
4	กัมพูชา (984 คน)	กัมพูชา (1,141 คน)	กัมพูชา (1,100 คน)	กัมพูชา (1,290 คน)	ลาว (833 คน)
5	เวียดนาม (895 คน)	เวียดนาม (1,009 คน)	เวียดนาม (944 คน)	เวียดนาม (955 คน)	สหรัฐอเมริกา (746 คน)

จากตารางแสดงการเปรียบเทียบนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2551-2555 พบว่านักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยมากที่สุด ได้แก่ นักศึกษาจีน (6,965 คน) รองลงมาคือ พม่า (1,198 คน) เวียดนาม (980 คน) น้อยที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา (746 คน)

ตารางที่ 2.2 จำนวนนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปี 2555

ลำดับ	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
1	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (2, 558 คน)	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (3,023 คน)	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (3,011 คน)	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (4, 179 คน)	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ (2, 661 คน)
2	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (1, 329 คน)	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (1, 354 คน)	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (1, 247 คน)	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (1, 276 คน)	มหาวิทยาลัย มหิดล (1, 186 คน)
3	มหาวิทยาลัย มหิดล (1, 069 คน)	มหาวิทยาลัย มหิดล (1, 311 คน)	มหาวิทยาลัย มหิดล (1, 251 คน)	มหาวิทยาลัย มหิดล (1, 233 คน)	จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (725 คน)
4	มหาวิทยาลัย บูรพา (591 คน)	มหาวิทยาลัย รามคำแหง (632 คน)	มหาวิทยาลัย รามคำแหง (1, 199 คน)	มหาวิทยาลัย รามคำแหง (1, 004 คน)	มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิต (598 คน)
5	ว. มิชชั่น (487 คน)	มรภ. เชียงราย (549 คน)	มหาวิทยาลัย บูรพา (787 คน)	มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ (625 คน)	มหาวิทยาลัย กรุงเทพ (567 คน)

ตารางการเปรียบเทียบนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยระหว่างปีพ.ศ. 2551-2555 พบว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาต่างชาติศึกษามากที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2, 661 คน) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหิดล (1, 186 คน) น้อยที่สุดคือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (567 คน)

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้คำนึงถึงความสำคัญกับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดย รัชชชวีภักดีภูมิประเทศ (2557) ได้กล่าวถึง การดำเนินงานจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยก้าวหน้า (Progressive University) ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทั้งในด้านกายภาพและการเรียนการสอนกล่าวคือมหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในให้มีบรรยากาศหรือทัศนียภาพที่ดีเพื่อสร้างเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์นั้นพบว่าการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาจีนในแต่ละกลุ่มเรียนนั้นมีนักศึกษาจีนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยหลายระดับและมีปัญหาในการสื่อสารหรือนำเสนองานด้วยภาษาไทยในชั้นเรียนดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงใส่ใจนักศึกษาจีนทุกคนในการที่จะอธิบายเนื้อหาเพื่อให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้อย่างเข้าใจ และทั่วถึงประกอบกับการมีเอกสารประกอบการสอนหรือตำราของแต่ละวิชาที่ครบถ้วนเพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ho, Li, Cooper & Holmes (2007) ที่พบว่านักศึกษาจีนในประเทศนิวซีแลนด์มีความพึงพอใจต่อการเรียนและคุณภาพของอาจารย์ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่แตกต่างจากงานวิจัยในต่างประเทศ กล่าวคืองานวิจัยที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจีนในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย Lu, Le & Fan (2012) พบว่านักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่ำต่อวิธีการสอนหรือการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์อันเนื่องมาจากการมีปัญหาในด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลักประกอบกับบรรยากาศในชั้นเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลียนั้นมีนักศึกษาที่มาจากหลากหลายชาติรวมถึงมีนักศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษาด้วยซึ่งแตกต่างไปจากการเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีการแยกกลุ่มเรียนให้นักศึกษาจีนโดยเฉพาะหรือไม่ให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาคนไทย ซึ่งทำให้อาจารย์สามารถดูแลและถ่ายทอดเนื้อหาให้นักศึกษาจีนเข้าใจได้อย่างทั่วถึงดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาจีนพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูงต่อการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์

โดยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เปิดหลักสูตรรองรับนักศึกษาจีนทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก รวมทั้งหมด 17 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 2) หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต 3) การบัญชี 4) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) 5) การเงินและการบัญชี 6) การออกแบบงานศิลปะ 7) การจัดการการท่องเที่ยว 8) การจัดการการศึกษา 9) การเงิน 10) การท่องเที่ยว การโรงแรม 11) การจัดการการท่องเที่ยว 12) ภาษาอังกฤษธุรกิจ 13) ภาษาจีนธุรกิจ

14) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) 15) ภาษาไทยเพื่ออาชีพ 16) การจัดการ การศึกษาและ 17) หลักสูตรและการสอน

2.2 แนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

2.2.1 คุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21

ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2557, น.1-5) ได้ศึกษาทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ เป็นความสามารถ บุคคลสำหรับอนาคตซึ่งจะเกิดจากกระแสใหญ่ของโลกในศตวรรษที่ 21 พบว่า 7 ประการที่จะ เป็นไปได้มากที่สุดคือ

- 1) โลกเทคโนโลยี (Technologicalization)
- 2) เศรษฐกิจการค้า (Commercialization & Economy)
- 3) โลกาภิวัตน์กับเครือข่าย (Globalization and Network)
- 4) สิ่งแวดล้อมและพลังงาน (Environment and Energy)
- 5) ความเป็นเมือง (Urbanization)
- 6) คนอายุจะยืนขึ้น (Aging & Health)
- 7) อยู่กับตัวเอง (Individualization)

การเรียนรู้และทำความเข้าใจกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นความจำเป็นแห่งยุคสมัย แต่ความจำเป็นดังกล่าวไม่ใช่ความจำเป็นที่ติดตามและทำตามอย่างเดียวความจำเป็นดังกล่าวควร เป็นความจำเป็นที่รู้ตามคิดใหม่และมีทางออกของเราเองซึ่งต้องคิดถึงการศึกษานในเชิงสร้างสรรค์ และผลิตภาพ 7 ประการสำคัญดังนี้

1) เรียนรู้แนวคิดและสังคมไทยอย่างวิเคราะห์วิจารณ์การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ไม่ได้ หมายความว่าเราจะละเลยสังคมและวัฒนธรรมไทยในทางตรงกันข้ามเรากลับต้องศึกษาแนวคิด และวัฒนธรรมไทยอย่างเข้มข้นลึกซึ้งและวิเคราะห์วิจารณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อเราจะสามารถเรียนรู้และ อยู่ในสังคมยุคใหม่อย่างเท่าทันและติดตามการเปลี่ยนแปลง

2) เข้าใจวัฒนธรรมในเรื่องที่มาและผลกระทบการเรียนรู้สังคมไทยจะต้องติดตาม (Curiosity) เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงสมัยใหม่ได้อย่างลึกซึ้งในเชิงที่มาและผลกระทบได้ด้วยเพื่อจะ ได้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและมองเห็นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนั้นได้

3) รู้จักตัวเองพร้อมมองเห็นคุณค่าที่แท้ของสิ่งของและนวัตกรรมการเรียนรู้จักตนเองเป็นสิ่ง สำคัญเพราะจะทำให้เราสามารถพัฒนาตนเองและอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเข้าใจควบคู่ไปกับการ รู้จักคุณค่าที่แท้ของสิ่งรอบตัวเราว่าคุณค่าของสิ่งนั้นต้องไม่แย่งเช่นเสื้อผ้าเพื่อทำให้ร่างกายอบอุ่น ไม่ใช่เครื่องประดับซึ่งจะทำให้เรามองเห็นคุณค่าที่แท้จริงความสามารถในเชิงวิเคราะห์วิจารณ์

(Critical Mind) จึงเป็นเรื่องสำคัญ

4) ตามทันกระบวนการผลิตใหม่และสามารถผลิตเองได้ในโลกยุคใหม่ที่มุ่งสู่ธุรกิจการค้าที่มาพร้อมกับนวัตกรรมใหม่ ๆ สังคมต้องตามให้ทันกับกระแสใหม่ได้ต้องพร้อมที่จะคิดใหม่มองสิ่งรอบตัวอย่างใหม่ขณะเดียวกันก็พัฒนาผลผลิตจากสิ่งใหม่ได้ด้วยความจำเป็นของผลผลิตจึงตามมาจากการคิดสร้างสรรค์ (Creative and Productive Mind)

5) ความเข้มแข็งในจริยธรรมความรับผิดชอบและความดีงามคุณสมบัติข้อนี้มีความรับผิดชอบต่อเป็นฐานหลักเพราะความรับผิดชอบต่อมาควบคู่กับสิทธิ (Right & Responsibility) ของเราเองที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกันความรับผิดชอบก็จะเป็นพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรมต่อไป

6) เข้าใจคนอื่นและรู้วิธีการนำการเปลี่ยนแปลงร่วมกันคุณสมบัติของข้อนี้คือการรู้จักคนอื่นทั้งสังคมอื่น ๆ และในสังคมเราเอง (Cross-Culture) เพราะโลกยุคใหม่ทำให้โลกเล็กลงจึงหลีกเลี่ยงการเรียนรู้คนอื่น ๆ ได้ยากเมื่อรู้จักแล้วเราต้องพร้อมที่จะช่วยคิดร่วมพัฒนาสภาพแวดล้อมไปพร้อมกัน

7) ออกแบบและร่วมพัฒนาทิศทางของสังคมที่เหมาะสมได้ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้เสมอและเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วคนในยุคศตวรรษนี้จึงต้องพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและร่วมมีบทบาทในการเปลี่ยนสังคมและโลกพร้อมกันไป

วิจารณ์ พาณิช (2558) ได้กล่าวว่าคนต้องมีทักษะ (skills) หรือสมรรถนะ (competencies) ที่ซับซ้อนเพื่อการอยู่ได้และอยู่ดีในสังคมที่ซับซ้อนและผันแปรซึ่งการศึกษาที่ดีที่ถูกต้องจะสามารถเกื้อหนุนให้มนุษย์ธรรมดาบรรลุทักษะและสมรรถนะที่ซับซ้อนเหล่านั้นได้ทักษะเชิงซ้อนชุดนี้เรียกว่าทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) หัวใจของการศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21 คือต้องไม่เรียนเพียงแค่ให้รู้วิชาแต่ต้องฝึกใช้วิชาในบริบทต่าง ๆ ของชีวิตจริงจนเกิดเป็นทักษะการเรียนรู้ที่แท้จริงในยุคใหม่จึงต้องเน้นการฝึกฝน (practice) ให้เกิดทักษะเชิงซ้อนชุดหนึ่งๆ ที่เรียกว่าทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์พาณิช, 2555) ความสามารถในการทำงานมิได้ขึ้นกับรู้มากหรือรู้น้อยแต่ขึ้นกับทักษะการเรียนรู้พร้อมเรียนรู้ใฝ่เรียนรู้อยากเรียนรู้สนุกกับการเรียนรู้เรียนรู้ได้ตลอดเวลาจากทุกสถานที่ที่มีทักษะชีวิตที่ปรับตัวได้ทุกครั้งเมื่อพบอุปสรรคยึดหยุ่นตัวเองได้ทุกรูปแบบเมื่อพบปัญหาชีวิตนอกจากนี้ยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่แห่งศตวรรษที่ 21

ไพฑูริย์ สินลารัตน์ (2558) ได้กล่าวว่าบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคตต้องมีพร้อมด้านคือ (1) ความรู้ (2) ความคิด (3) ความสามารถและ (4) คุณธรรมจริยธรรมจำเป็นต้องพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตตั้งแต่ขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับปริญญาเอกเพราะในอนาคตบัณฑิตไทยต้องมี

บทบาทในการเป็นผู้กำหนดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทางที่ดีงามแต่ทุกวันนี้เรายังคงต้องปฏิรูปการศึกษาซ้ำแล้วซ้ำอีกเพราะไม่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพป้อนสู่สังคมได้สถานศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไปสำหรับทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 มีดังนี้

- 1) ทักษะในการหาความรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning, ICT Literacy, Curiosity)
- 2) ทักษะการทำงานร่วมกัน (Communication, Collaboration, Cross-Culture, Teamwork)
- 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา (Critical Thinking, Problem Solving)
- 4) ทักษะการพัฒนานวัตกรรม (Creativity, Innovation, Production)
- 5) ทักษะการใช้ชีวิตที่มีค่า (Responsibility, Leadership, Ultimate Aims, Self-Evaluation, Self-Actualization)

สรุปได้ว่าทักษะศตวรรษที่ 21 มีความจำเป็นต่อมหาวิทยาลัยเพื่อการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในบริบทหลังจบการศึกษาสามารถประกอบอาชีพและใช้ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและความสุขของคณาจารย์ที่ประกอบที่สำคัญหลายประการที่มหาวิทยาลัยต้องศึกษาสังคมและวัฒนธรรมไทยอย่างเข้มแข็งในการเปลี่ยนแปลงสมัยใหม่ได้อย่างลึกซึ้งซึ่งสร้างคุณค่าที่แท้ของนวัตกรรมกระบวนการคิด และสามารถสร้างสรรค์ปฏิบัติได้จริงปลูกฝังพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรมต่อไปออกแบบและร่วมพัฒนาทิศทางของสังคมที่เหมาะสมได้ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งล้วนแล้วมีความเกี่ยวข้องและการขับเคลื่อนสำคัญแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และทักษะในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตได้

2.2.2 ความสำคัญของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์ (2552, น.1) กล่าวว่าเนื่องจากในปัจจุบันความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีความเข้มงวดด้านมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้นมีการแข่งขันกันมากขึ้นและการทำงานมีลักษณะที่หลากหลายมากขึ้นการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์จึงมีประโยชน์อย่างน้อย 3 ประการคือ

- 1) หน่วยงานของรัฐองค์กรเอกชนชุมชนสังคมทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้นเพราะได้บัณฑิตที่คุณสมบัติตรงกับความต้องการมากขึ้น
- 2) เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการใช้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมและบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น
- 3) เป็นประโยชน์ต่อบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพราะจะให้มีโอกาสในการถูก

คัดเลือกเข้าทำงานมากขึ้นและมีโอกาสในการก้าวหน้าในการทำงานมากขึ้น

ชูชาติอารีจิตรานุสรณ์ (2552, น.4) กล่าวว่ากระแสโลกาภิวัตน์และสภาพการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในปัจจุบันจะสร้างแรงผลักดันให้สถานศึกษาต้องกำหนดและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เป็นสถาบันที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและตรงกับต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุดอยู่ตลอดเวลาเพื่อประโยชน์ของสังคมและตัวบัณฑิตโดยต้องอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาคณาจารย์นักศึกษาและผู้ปกครอง การสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียนพิจารณาปัญหาของบัณฑิตซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นดังนี้

1) ขาดทักษะการงานจากปัญหาการผลิตบัณฑิตไปแล้วทำงานไม่ได้ภาคอุตสาหกรรมต้องไปอบรมและสอนความรู้ใหม่อันมีสาเหตุจากการขยายตัวทางการศึกษาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีประสิทธิภาพบัณฑิตจึงไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ทำงานได้ทันทีแต่ต้องไปเรียนรู้ใหม่หลักสูตรขาดความเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงขาดการสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย

2) ขาดทักษะชีวิตเนื่องจากระบบการศึกษานັมนการเรียนในห้องเรียนมากเกินไปควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้การศึกษาได้เชื่อมโยงกับชีวิตจริงนั่นคือการศึกษาต้องนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ต้องใช้ในการดำเนินชีวิตได้ต้องนำไปสร้างวิถีคิดและวิธีทำงานได้

3) ขาดทักษะชีวิตจากลักษณะครอบครัวเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวทำให้โอกาสในการเรียนรู้ระหว่างวัยและการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทำให้ผู้บริโภครกลายเป็นผู้สพเต็มตัวทำให้การผลิตเองไม่เป็นทำให้ทักษะชีวิตด้อยลง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น.110-111) สรุปได้ว่าคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ในสองทศวรรษหน้าไว้ 5 มิติ ได้แก่

1) มิติด้านร่างกายคือผู้ที่มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงมีการพัฒนาการในด้านร่างกายและสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์ในแต่ละช่วงวัย

2) มิติด้านจิตใจคือผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเองเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเข้าใจสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี

3) มิติด้านความรู้คือเป็นผู้ที่สามารถรู้ลึกในแก่นสาระของวิชาสามารถรู้รอบตัวในเชิงสหวิทยาการและเป็นผู้ที่สามารถรู้ได้ไกลโดยสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตที่จะมาถึงได้

4) มิติด้านทักษะความสามารถคือผู้ที่มีทักษะในด้านการคิดทักษะในการสื่อสารทักษะภาษาต่างประเทศรวมทั้งทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทักษะทางสังคมทักษะการอาชีพทักษะทางสุนทรียะและทักษะการจัดการที่ดี

5) มิติด้านลักษณะชีวิตคือเป็นผู้ที่มีลักษณะชีวิตแห่งความขยันอดทนทุ่มเททำงานหนัก มีระเบียบวินัยมีความซื่อสัตย์มีวิสัยทัศน์ทำทุกอย่างอย่างดีเลิศมีจิตสำนึกประชาธิปไตยเห็นคุณค่าในเอกลักษณ์ความเป็นไทยมีจิตสำนึกต่อผู้อื่นและส่วนรวมรวมทั้งมีลักษณะชีวิตแห่งความประหยัดคอบออม

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ (2541 อ้างในอำนาจ อุดดกาโม, 2554, น.10) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยในอนาคตไว้ว่าคนไทยจะมีพัฒนาการสมวัยมีสุขภาพดีมีสมรรถภาพทางกายสมบูรณ์มีสุขนิสัยที่ดีเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีมีความเป็นประชาธิปไตยมีความรู้และทักษะทางเทคนิคสามารถใช้เครื่องมือและวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่วที่สำคัญควรต้องมีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างผสมผสานในคุณลักษณะต่างขั้วมิติต่าง ๆ เพื่อหาจุดที่สมดุลระหว่างคุณลักษณะนี้เพื่อประโยชน์ต่อสังคมไทยและสังคมโลกในอนาคตดังนี้

- 1) การเป็นผู้นำที่ดีและการเป็นผู้ตามที่ดี
- 2) การรักธรรมชาติศิลปะและการรักวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
- 3) การมีชีวิตและรู้จักพอและการมีชีวิตแข่งขันกันเพื่อประโยชน์สูงสุด
- 4) การร่วมมือกันและการแข่งขันกัน
- 5) ค่านิยมความเสมอภาคและค่านิยมเก็งกำไรมุ่งประโยชน์ตน
- 6) การเห็นคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและเห็นคุณค่าวิทยาการสมัยใหม่
- 7) การอยากเรียนรู้และการอยากเรียนเพื่อปริญญาเพื่ออาชีพ
- 8) การเรียนรู้ลึกซึ้งและการเรียนรู้กว้างขวางหลายสาขารู้รอบ
- 9) การหวงแหนวัฒนธรรมไทยและการรับวัฒนธรรมต่างชาติ
- 10) ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและความเป็นปัจเจกชน

2.2.3 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน

กฎหมายการศึกษาของสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาชนจีน (1995, Online) (Education Law People's Republic of China) ได้ประกาศเมื่อวันที่ 1 กันยายน 1995 โดยสภาประชาชนแห่งชาติครั้งที่แปดเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2538 การตัดสินใจครั้งแรกเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการศึกษาส่วนที่ 3 (the third session of the eighth National People's Congress on March 18, 1995) ในการประชุมครั้งที่ 8 ของสภาประชาชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2538 หมวดที่ 5 ผู้ได้รับการศึกษา (Chapter V Education Receivers) มาตรา 36 กำหนดไว้ว่า นักศึกษาทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาเท่าเทียมกันทั้งเพศ ทั้งการทำงาน การจ้างงาน และการศึกษาต่างประเทศโดยรัฐบาลให้การสนับสนุนการเงิน มาตรา 42 ผู้เรียนทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาตามความสนใจ และความถนัดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ประกอบด้วย

1) เข้าร่วมกิจการนักศึกษาที่สถาบันศึกษาจัดไว้ในสถานบันการศึกษา
 2) มีสิทธิได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาและเงินกู้ยืมการศึกษา
 3) ได้รับการประเมิน อย่างยุติธรรมทั้งด้านวิชาการและพฤติกรรม รวมทั้งความสำเร็จ
 และรับปริญญา

4) มีสิทธิได้รับความปลอดภัยทั้งทรัพย์สินและบุคคล

5) สิทธิตามกฎหมายที่กำหนดไว้

ZuQ (2019) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักการสำคัญและหัวใจที่พันธกิจของสภา
 ประชาชนแห่งชาติจีน(Looking at the Intial Heart and Mission of the Communist Party of China)
 พบว่าหลักการของพรรคคอมมิวนิสต์ประกอบด้วย 3 ประการคือ

1) การพัฒนาทางเศรษฐกิจจีน

2) การส่งเสริมวัฒนธรรมจีน

3) ฉันทามติทางการเมืองจีน

ZuQ (2019) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักการสำคัญและหัวใจที่พันธกิจของสภา
 ประชาชนแห่งชาติจีน(Looking at the Intial Heart and Mission of the Communist Party of China)
 พบว่าแนวคิด หลักการ และทฤษฎีของ เต๋นเสี่ยวผิน ประกอบด้วย 4 ประการคือ

1) มีค่านิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ (the basic spirit of communism)

2) ระบบเผด็จการประชาธิปไตยของประชาชนจีน(people's democratic dictatorship)

3) ความเป็นผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์ (the leadership of the Communist Party)

4) ความคิดของลัทธิมาร์กซ์ - เลนินนิสต์และเหมาเจ๋อตง (Marxism-Leninism and

Mao Zedong Thought)

มหาวิทยาลัยครูหนันหนิง(2018, น.172)ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 ประกอบด้วย 6 ประการ คือ

1) ตั้งใจเรียน

2) เรียนรู้และเข้าใจแนวคิด ทฤษฎี หลักการของเต๋นเสี่ยวผิน

3) ศึกษาแนวคิดและเข้าใจแนวคิดของเจียน จื่อ มีนประกอบด้วย 3 ประการคือ การ
 พัฒนาทางเศรษฐกิจจีนการส่งเสริมวัฒนธรรมจีน ฉันทามติทางการเมืองจีน

4) มีความรู้ความสามารถและสมรรถนะ

5) มีความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ 1 ภาษา ทั้งด้าน การอ่าน การเขียน การ
 พูด การฟัง

6) สุขภาพแข็งแรง

Helena HingWaSit (2013, น.1-3) ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประกอบด้วย 7 ประการ คือ

- 1) นักศึกษาชาวจีนนั้นอาศัยการเรียนรู้และท่องจำซ้ำซ้อนอย่างหนัก
- 2) ลักษณะที่สองของรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนจีนในห้องเรียนคือครูมีอำนาจและนักเรียนมีความเจียมและเชื่อฟังเพื่อให้การเรียนรู้เจียบ
- 3) ได้รับการยอมรับการทำงานอย่างหนักพวกเขายังถือว่าเป็นผู้เรียนที่ไม่เชื่อฟังซึ่งไม่เคยตั้งคำถามกับความรู้ที่ถ่ายทอดระหว่างการบรรยาย
- 4) ปรัชญาการศึกษาและประเพณีการเรียนรู้ของจีนได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากลัทธิขงจื้อคนที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นขงจื้อมีแนวโน้มที่จะสุขภาพและขยันหมั่นเพียรเน้นความสำคัญของการเชื่อฟังเคารพอาจารย์
- 5) นักศึกษาสามารถสร้างความรู้ได้อย่างเป็นระบบและเป็นระบบ
- 6) นักศึกษาชาวจีนไม่เพียง แต่ดูดซับความรู้ที่ส่งโดยครูเท่านั้น แต่ยังแสวงหาการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างใกล้ชิด
- 7) นักศึกษาจีนเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง เป็นคนที่กล้าแสดงออกนักเรียนชาวจีนให้ความสำคัญคำถามที่ลึกซึ้งและมีส่วนร่วมนั้นค่อนข้างง่าย

2.2.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้กำหนด ไว้จำแนกตามคณะและวิทยาลัยดังต่อไปนี้ 1) วิทยาลัยบริหารธุรกิจ นวัตกรรมและการบัญชี 2) วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน 3) วิทยาลัยครุศาสตร์ 4) คณะศิลปศาสตร์ 5) คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม ดังนี้

- 1) วิทยาลัยบริหารธุรกิจ นวัตกรรมและการบัญชี ต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

(1.1) วิชาเอกการเงินการลงทุนและเทคโนโลยีการเงินมุ่งให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์การวางแผนและควบคุมการเงินระบบการจัดการด้านการเงินขององค์กรในรูปแบบต่าง ๆ การบริหารสินเชื่อบทบาทและความสำคัญของตลาดการเงินสถาบันการเงินกับธุรกิจทั้งในและต่างประเทศมีทักษะและความรู้ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินของบริษัทหรือหน่วยงานทั้งรัฐและเอกชนการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานธุรกิจการจัดการการเงินของตนเองการวิเคราะห์หลักทรัพย์การบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ตลอดจนตราสารอนุพันธ์ต่าง ๆ

(1.2) วิชาเอกการบริหารทรัพยากรมนุษย์ทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จขององค์การมุ่งเน้นผลิตนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะและทัศนคติที่ดีสามารถปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมืออาชีพ

(1.3) สาขาวิชาการตลาดยุคดิจิทัลผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการดำเนินงานด้านการตลาดการวิเคราะห์และวางแผนการตลาดสามารถกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดจัดโครงสร้างหน่วยงานและควบคุมการดำเนินงานการตลาดมีวิสัยทัศน์ทางการบริหารงานการตลาดมีประสบการณ์เพียงพอที่จะเป็นผู้ประกอบการหรือสนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมที่จะเป็นนักการตลาดมืออาชีพ

(1.4) สาขาวิชาการจัดการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในศาสตร์ด้านการจัดการและการวางแผนรู้จักผสมผสานแนวคิดทางวิชาการสมัยใหม่กับการปฏิบัติจริงฝึกฝนการดำเนินธุรกิจจริงในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจนสามารถนำความรู้ไปประกอบธุรกิจหรือสร้างความสำเร็จให้องค์การตลอดจนมีพื้นฐานความรู้เพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับสูง

(1.5) สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศการติดต่อเจรจากับคู่ค้าในต่างประเทศสามารถดำเนินกลยุทธ์การตลาดและสร้างสรรค์ตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(1.6) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานผลิตบัณฑิตที่มีวิจรรย์ญาณในการวางแผนระดับกลยุทธ์และระดับปฏิบัติการการวิเคราะห์สถานการณ์การประเมินผลและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบมีกิจกรรมด้าน โลจิสติกส์และโซ่อุปทานอันได้แก่การจัดซื้อจัดหาการจัดการทรัพยากรองค์การการจัดการสินค้าคงคลังการขนส่งและการกระจายสินค้าเพื่อให้ตอบสนองความต้องการในสภาวะการณ์ปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ

(1.7) สาขาวิชานวัตกรรมการธุรกิจผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ด้านนวัตกรรมและการบริหารธุรกิจแบบดิจิทัลพัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการที่มีองค์ความรู้ด้านธุรกิจใหม่ ๆ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านนวัตกรรมและการบริหารธุรกิจพัฒนาตนเองให้เป็นพลเมืองคุณภาพในศตวรรษที่ 21 และใช้นวัตกรรมธุรกิจในการดำเนินธุรกิจหรือการจัดองค์กรสมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม

(1.8) สาขาวิชาการบัญชีผลิตบัณฑิตบัญชีที่ถึงพร้อมด้วยคุณลักษณะพึงประสงค์ตามพันธกิจและแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดของสภาวิชาชีพบัญชีตามแผนวิชาชีพบัญชีและความต้องการนักวิชาชีพบัญชีในหน่วยงานภาครัฐหน่วยงานภาคเอกชนและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจไม่ว่าจะเป็นผู้ทำบัญชีรับอนุญาตผู้ตรวจสอบภายในนักวิเคราะห์

ระบบเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินเจ้าหน้าที่สรรพากรผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงินที่ปรึกษาการบัญชีและการเงินนักวิจัยนักวิชาการฯสามารถปฏิบัติงานจริงโดยนักศึกษาเลือกฝึกปฏิบัติงานจริงได้ในหน่วยงานภาครัฐกิจผ่านวิสาหกิจศึกษารวมทั้งได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้ปฏิบัติงานจริงผ่านศูนย์ปฏิบัติการทางบัญชีในโครงการวางแผนภาษีขั้นสูง (Pro-Tax Planning: PTP) และโครงการเสริมสร้างนักบัญชีเชี่ยวชาญ (Professional Accountancy Academy: PAA) ทั้งเป็นผู้มีจริยธรรมมีจรรยาบรรณและมีความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนสร้างไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

(1.9) สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อธุรกิจดิจิทัลผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะเชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศตลอดจนการประยุกต์ระบบสารสนเทศนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศกับการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ยุคดิจิทัลเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจภายใต้บริบทของเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่และเป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้และศาสตร์ทางระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศแก่สังคม

2) วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังนี้

(2.1) สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศผลิตบัณฑิตคุณภาพที่สามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติงานจริงในด้านการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศการติดต่อเจรจาเกี่ยวกับคู่ค้าในตลาดต่างประเทศสามารถใช้ข้อมูลทางธุรกิจและดำเนินกลยุทธ์ทางธุรกิจวิเคราะห์และตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านการบัญชีการบริหารการจัดการ โลจิสติกส์การนำเข้าการส่งออกสินค้าการบริการสภาพแวดล้อมของตลาดระดับนานาชาติและด้านพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการเสริมสร้างศักยภาพด้านธุรกิจระหว่างประเทศโดยจัดให้มีการฝึกงานและปฏิบัติงานจริงกับบริษัทชั้นนำทั้งในและต่างประเทศสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติงานจริงด้านการจัดการการบริการและการท่องเที่ยวมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีทันสมัยด้านโปรแกรมสำเร็จรูปสามารถดำเนินกลยุทธ์ด้านตลาดธุรกิจการบริการและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีการฝึกงานและปฏิบัติงานจริงกับธุรกิจชั้นนำด้านการบริการและการท่องเที่ยว

(2.2) สาขาวิชาการเงินและการบัญชีผลิตบัณฑิตที่มีความรู้สอดคล้องกับความก้าวหน้าด้านการเงินและเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันมีความชำนาญและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ประกอบอาชีพทั้งภาครัฐและเอกชนได้เป็นอย่างดีและเป็นพื้นฐานศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ

(2.3) สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้และความสามารถทางศิลปะและการออกแบบและนำไปประกอบอาชีพได้มีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบธุรกิจตามแนวทางวิชาชีพมีคุณธรรมจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ

3) วิทยาลัยครูศาสตร์

(3.1) ต้องการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะดังนี้ จุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตร 1) สร้างนักนวัตกรรมการจัดการการศึกษา Thailand พัฒนาความสามารถด้านกลยุทธ์การจัดการการศึกษา 3) สร้างความเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา 4) สร้างนักวิจัยทางการบริหารการศึกษา (เน้นแผนก.2 ทำวิทยานิพนธ์) อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา (1) ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับของรัฐและเอกชน (2) ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐและเอกชน (3) บุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานทางการศึกษา (4) นักวิชาการและนักวิจัยทางการศึกษา (5) บุคลากรงานประกันคุณภาพการศึกษา (6) อาจารย์ในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา (7) เจ้าของกิจการสถานศึกษา (8) อาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) คณะศิลปศาสตร์

(4.1) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจผลิตบัณฑิตที่ชำนาญการใช้ภาษาอังกฤษมีความรู้และความเข้าใจภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีความสามารถเฉพาะทางในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในบริบททั่วไปและบริบทการทำงานมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นผู้สอนและดูแลหลักสูตรผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถประกอบอาชีพได้หลายทางเช่นการเรียนการสอนภาษางานวิเทศสัมพันธ์งานเขียนงานแปลงานลูกค้าสัมพันธ์งานธุรกิจการบินและงานบริการ ฯลฯ

(4.2) สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจผลิตบัณฑิตที่ชำนาญการใช้ภาษาจีนทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมีความรู้ด้านวัฒนธรรมสังคมการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศจีนเป็นอย่างดีมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนและดูแลอย่างใกล้ชิดผู้ที่สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวางเช่นธุรกิจการค้าระหว่างประเทศงานด้านธุรกิจการบินการเงินการธนาคารงานเขียนงานแปลงานสอนและงานด้านอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาจีนเป็นสื่อกลาง

(4.3) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างกว้างขวางผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชานี้จึงสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายเช่นครูอาจารย์นักเขียนนักวิจารณ์บรรณาธิการเลขานุการ

นักข่าว นักพูด ผู้ประกาศ และนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

(4.4) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทธุรกิจระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะของผู้ประกอบการที่คิดตลอดจนความรู้และทักษะด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจ เช่น การสื่อสารการตลาด เศรษฐกิจดิจิทัล และการจัดองค์กรธุรกิจระหว่างประเทศ

5) คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม

(5.1) สาขาวิชาการท่องเที่ยวผลิตบัณฑิตที่มีจิตบริการมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว มีทักษะสื่อสารภาษาต่างประเทศสามารถนำความรู้และประสบการณ์ฝึกงานมาปรับใช้ในการทำงานประกอบอาชีพธุรกิจท่องเที่ยว เช่น บริษัทนำเที่ยว ธุรกิจการขนส่ง รวมถึงธุรกิจบริการและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นมัคคุเทศก์และพัฒนาไปเป็นผู้บริหารหรือผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวได้

(5.2) สาขาวิชาการโรงแรมผลิตบัณฑิตที่มีจิตบริการมีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพด้านการโรงแรมและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง มีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศและการใช้เทคโนโลยีสำหรับธุรกิจสามารถนำความรู้และประสบการณ์ฝึกงานปรับใช้ในการทำงานได้อย่างเหมาะสมสามารถประกอบอาชีพในธุรกิจการโรงแรมธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่พัก การบริการอาหารและเครื่องดื่มองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการโรงแรม ตลอดจนเป็นผู้ประกอบธุรกิจบริการที่พักบริการอาหารและเครื่องดื่มและมีโอกาสพัฒนาไปสู่ระดับผู้บริหารได้

2.3 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารที่เกี่ยวข้องเอกสามตำราทางวิชาการของนักวิชาการหลากหลายท่านจึงได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เนตร์ พัฒนาวิราช (2546, น.8) กล่าวว่าในหนังสือเรื่องการจัดการสมัยใหม่ว่าแนวคิดทางบริหารของเฮนรีฟาโยลผู้เป็นบิดาของทฤษฎีการจัดการการปฏิบัติการ (Operational management theory) หรือบางท่านก็ถือกันว่าเป็นบิดาของการบริหารจัดการสมัยใหม่เชื่อว่าการบริหารนั้นเป็นเรื่องของทักษะและสนใจศึกษาองค์การ โดยรวมและมุ่งเน้นที่กิจกรรมการจัดการ (Organizing) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 5 ประการคือ คุม (Controlling) หรือ POCCC พบว่าพนักงานมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการมีความสัมพันธ์อันดีต่อการตระหนักในมิตรภาพและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นวิถีทางที่ทำให้ประสบความสำเร็จในองค์กร

เด่น ชะเนตียัง (2563, น.52) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารไว้ว่าการบริหารมีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลปะกล่าวคือการบริหารจัดการเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเพราะมีองค์ประกอบของความรู้ (Knowledge) มีหลักเกณฑ์ (Principle) และทฤษฎี (Theory) ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์ทางสังคมซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยาและรัฐศาสตร์ส่วนในทางปฏิบัติมันจะขึ้นอยู่กับความสามารถประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคนที่จะนำความรู้หลักการและทฤษฎีไปปรับหรือประยุกต์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเรื่องศิลปะดังนั้นนักบริหารที่เก่งต้องมีศาสตร์และศิลป์

สมยศ นาวิการ (2545, น.49) ได้กล่าวถึงแนวคิดการบริหารไว้ว่าการบริหารงานไม่ว่าจะ เป็นรูปแบบผู้นำโครงสร้างระบบราชการและหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์กรเรียกว่าวิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) อย่างไรก็ตามผู้บริหารในแต่ละองค์กร จะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเองไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุก ปัญหาผู้บริหารต้องศึกษาการบริหาร โดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษา (Case Study) จำนวนมาก และวิเคราะห์ว่าวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

สุปริษา กมลาศน์ (2545, น.2) อธิบายว่าแนวคิดการบริหารได้รับการพัฒนาขึ้นมาตามแบบวิธีการทางวิทยาศาสตร์จนเกิดเป็นทฤษฎีการบริหารที่มุ่งจะวิเคราะห์ศึกษาถึงการบริหารอย่างเป็นระบบโดยเฮนรีฟาโยนักบริหารชาวฝรั่งเศสซึ่งได้วางรากฐานสำคัญของทฤษฎีการบริหารทั่วไป อันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทฤษฎีอันหนึ่งที่ว่าด้วยหน้าที่ในการบริหาร ประการคือการวางแผนการจัดองค์การการบังคับบัญชาการประสานงานและการควบคุมต่อมาได้พัฒนาและปรับปรุงจนกลายเป็นตำราการบริหารเช่นทฤษฎีของลูเธอร์ลูทิกศาสตราจารย์การบริหารรัฐกิจชาวอเมริกันที่ได้ขยายแนวคิดของฟาโยลกำหนดหน้าที่ในการบริหารที่เรียกกันว่า POSDCORB: Planning (การวางแผน) (Organizing (การจัดองค์การ) Starting (การจัดบุคคลเข้าทำงาน) Directing (การสั่งการหรืออำนวยการ) C (cordinating) (การประสานงาน) Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) Budgeting (การงบประมาณ)

ทองหล่อ เดชไทย (2535, น.5) ได้กล่าวถึงการบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคลและยังเสนอว่า“การบริหาร”และ“ การจัดการ” นั้นบางครั้งอาจให้แทนกันได้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกันคือความสำเร็จของงาน“การบริหาร” ใช้มากในการบริหารรัฐกิจส่วน“ การจัดการ” ใช้มากในทางธุรกิจหรืออาจกล่าวได้ว่า“ การบริหาร ”มุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบายและการวางแผนส่วน“ การจัดการ” เป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ประพันธ์ สุริหาร (2548, น.18) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงานในสำเร็จ โดยใช้คนอื่นเป็นความถนัดหรือทักษะส่วนบุคคลอันได้แก่การวางแผนการจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุมรวมถึงการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จขององค์กรที่กำหนดไว้ส่วนการบริหารนั้นเป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์อย่างมีระบบและได้ขยายความเกี่ยวกับกระบวนการบริหารตามแนวคิดของกูลิก (Gulick) ว่ากระบวนการบริหารประกอบด้วย 2 กิจกรรมหรือเรียกว่า POSDCORB

จากความหมายของแนวคิดดังกล่าวมาทั้งหมดแล้วนี้สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับ การบริหารเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้ศาสตร์หรือทักษะการบริหารจัดการที่ผู้บริหารจะใช้ในการตัดสินใจเพื่อค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการดำเนินกิจกรรมและนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่มีประสิทธิภาพการบริหารจัดการมีองค์ประกอบของกิจกรรมอย่างคือการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (organizing) การบังคับบัญชา (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling)

2.3.2 ความหมายของการบริหารการศึกษา

คำว่า “บริหาร” มาจากคำว่า Administration มีความหมายเหมือนกับคำว่า Management ฉะนั้นจึงมีการใช้ทั้งสองคำนี้ในลักษณะเดียวกันแต่คำว่า Management มักจะใช้ในการบริหารองค์การหรือหน่วยงานที่มุ่งในด้านผลกำไรแต่การบริหารงานในวงการศึกษาก่อนหรือการบริหารงานโครงการสุขภาพในสถานศึกษานั้นมิได้มุ่งหวังกำไรหรือขาดทุนจึงใช้คำว่า Administration จึงจะเหมาะสมที่สุดการบริหาร (Administration) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การเพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวความมีประสิทธิภาพหรือความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงานการบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคมความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ การบริหารงานที่นำไปสู่ความก้าวหน้าการบริหารเป็นลักษณะการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การการวินิจฉัยสั่งการนักบริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหารและความเจริญเติบโตของการบริหารชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือองค์การใดย่อมเกี่ยวข้องกับการบริหารอยู่เสมอดังนั้นการบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคมมีนักบริหารนักวิชาการและนักการศึกษามากมายหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารไว้หลายทัศนะซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2546, น.609) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหารหมายถึงการปกครอง เช่นการบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดการเช่นบริหารธุรกิจ

พระธรรม โกศกธรรมาจารย์ (ประยูรธรรมจิตโต) (2549, น.1) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหาร หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น (Getting thing done through the people) คำนิยามนี้ กล่าวว่าการบริหารในพระพุทธศาสนาเริ่มมีขึ้นเป็นรูปธรรมสองเดือนนับจากวันที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นั่นคือในวันอาสาฬหบูชาเมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรมเทศนาเป็นครั้งแรกแก่พระปัญจวัคคีย์ซึ่งทำให้เกิดพระสังฆรัตนะเป็นสมาชิกใหม่เกิดขึ้นในพระพุทธศาสนาอยู่ ณ พระพุทธเจ้าก็ ต้องทำหน้าที่บริหารคณะสงฆ์

พระมหาจุติชัย ชिरเมธี (ว.วชิรเมธี) (2550, น.25-32) กล่าวว่า ผู้บริหารงานที่ดีจะต้องมี วิถีบริหารงานที่จะทำให้ชะใจลูกน้องธรรมชาติสำหรับผู้บริหารงานคือจะต้องมีความหนักแน่น มั่นคงและสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกน้องได้มีความสามารถในการแบ่ง งานให้ลูกน้องทำตามความชำนาญของแต่ละคนและรู้จักกระจายอำนาจให้แก่ลูกน้องได้ช่วยแบ่ง เบาภาระของตนเองดังนั้นผู้บริหารงานที่ดีซึ่งเป็นผู้ที่คอยดูแลภาพรวมในการทำงานของบุคคลใน องค์กร

Wagar&Hollebeck ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่าเป็นกระบวนการวางแผนการจ้ดองค์การการดำเนินงานและการควบคุมเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมาย

โฮล (Holt) (1993,p3) กล่าวว่า การบริหารเป็นศิลปะของการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งพร้อมด้วยกระบวนการวางแผนการจ้ดองค์การและการควบคุม

จันทรานี สงวนนาม (2545, น.11) กล่าวว่าการบริหารเป็นเรื่องของการทำกิจกรรมโดย ผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้ทรัพยากร และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปราชญา กล้าผจญ และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2545, น.12) กล่าวว่าการบริหารคือ กระบวนการมีการวางแผนการจ้ดองค์การการสั่งการและการควบคุมซึ่งจะทำให้งานดำเนินไปได้ อย่างเรียบร้อยและกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเสมอ”

วิโรจน์ สารรัตนะ (2545,น.3) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานให้บรรลุ จุดมุ่งหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญคือการวางแผน (Planning) การจัด องค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

สุธี สุทธิสมบูรณ์ และสมาน รังสิโยภฤกษ์ (2536, น.12) กล่าวว่าการบริหารงานเป็นการ ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

1) ทางโครงสร้างเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นตอนของสายการบังคับบัญชา

2) ทางหน้าที่เป็นขั้นตอนของหน่วยงานที่ระบุหน้าที่บทบาทความรับผิดชอบและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

3) ทางปฏิบัติการเป็นกระบวนการบริหารดำเนินการในสถานการณ์ที่บุคคลต่อกำลังมีปฏิสัมพันธ์กันหรือร่วมทำปฏิกิริยาเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

พะยอม วงศ์สารศรี(2542, น.36) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหารหมายถึงกระบวนการที่ผู้จัดการใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่าง ๆ ดำเนินกิจการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์การการตระหนักถึงความสามารถความถนัดความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์การควบคู่ไปด้วยองค์การจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร (2539, น.136) ได้ให้ความหมายการบริหารหมายถึงการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การโดยมีหลักการดังนี้

1) ต้องมีองค์การ (Organization) และองค์การนั้นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) อันแน่ชัด

2) ต้องมีคนทำงานร่วมกันคนเป็นส่วนสำคัญในการบริหารหรือการทำงาน

3) ต้องมีทรัพยากรในการบริหารซึ่งนอกจากคน (Man) แล้วจะต้องมีทรัพยากรอื่น ๆ ที่สำคัญได้แก่เงิน (Money) วัสดุ (Material) ในการทำงาน

4) ต้องมีการจัดการในการบริหารหรือการทำงานเพื่อให้การทำงานเป็นไปโดยราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์

Koratz&Weihirich (1991, p.4)กล่าวว่าการบริหารหมายถึงกระบวนการออกแบบและการดำรงรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมของผู้ร่วมงานกลุ่มบุคคลที่จะร่วมมือกันทำไปบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับข้อจำกัดพื้นฐานที่ต้องการได้ดังนี้

1) ผู้บริหารทำตัวเป็นผู้จัดการในการวางแผนการจัดการองค์การการบริหารงานบุคคล การควบคุมดูแล

2) การจัดการทุกชนิดในองค์กร

3) ผู้จัดการนั้นจะต้องบริหารทุกระดับชั้น

4) ผู้จัดการทุกคนต้องมีจุดหมายเดียวกันพยายามสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้สูงกว่ามาตรฐาน

5) การจัดการนั้นเกี่ยวข้องกับผลผลิตทำให้ได้ผลผลิตขึ้นมาอย่างมีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผล

จากความหมายของการบริหารดังกล่าวมาทั้งหมดแล้วนี้สรุปได้ว่าการบริหารหมายถึงกระบวนการในการทำงานร่วมกันของผู้บริหารและสมาชิกในองค์กร โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับกิจการนักศึกษา

1) ความหมายของกิจการนักศึกษา

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษา (student affairs) หรือในอดีตใช้คำว่า “งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา” (student personnel work) หรือ “งานบริการนิสิตนักศึกษา (student personnel services) อาจเป็นเพราะในช่วงแรก ๆ เป็นงานทางด้านการบริการและสวัสดิการเป็นส่วนใหญ่ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของงานกิจการนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

Good Carter V (1973) ได้ให้ความหมายของบริการด้านกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มเช่นการให้คำปรึกษาสวัสดิการนิสิตนักศึกษาการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การจัดหางานบริการหอพักและที่ปรึกษาองค์กรนิสิตนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539, น. 6) ได้สรุปความหมายของกิจการนักศึกษาว่าเป็นงานที่อธิการบดีหรืออธิการบดีมอบหมายให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบบริหารเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาและส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์

สรุปได้ว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมหรือบริการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อมุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนด้วยการให้บริการสวัสดิการตลอดจนเพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองได้ทั้งในด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ

2) ปรัชญาของกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาต่างให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่างานวิชาการดังจะเห็นได้ว่านักการศึกษาหลายคนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปรัชญาของกิจการนักศึกษานี้

จิรวัดน์ วีรัง (2551) กล่าวถึงปรัชญางานกิจการนักศึกษาไว้ 4 ประการคือ

1) งานกิจการนักศึกษายึดหลักนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง (student center) โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมุ่งการพัฒนาบุคคลภายใต้กิจกรรมหรือบริการที่หลากหลายและนักศึกษาต้องได้รับการพัฒนาครบทุกด้าน

2) งานกิจการนักศึกษาต้องมุ่งเน้นส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของ

นักศึกษาทุกคนในสถาบัน

3) การจัดสภาพแวดล้อมที่ดีจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน

4) การสร้างความร่วมมือจากหลายฝ่ายในสถาบันจะช่วยให้การพัฒนานักศึกษาประสบความสำเร็จ

ปรัชญาของงานกิจการนักศึกษาซึ่งได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่างานกิจการนักศึกษามีปรัชญาสำคัญคือการพัฒนานักศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลความเป็นประชาธิปไตยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการครบทุกด้านภายใต้ความร่วมมือกันของทุกฝ่ายในสถาบันที่จะช่วยเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ดีของนักศึกษาและการพัฒนานักศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

3) หลักการของงานกิจการนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา(2530,น.39-84)กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษาว่าเป็นงานที่สนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามเป้าประสงค์ของการอุดมศึกษาประกอบด้วยหลักสำคัญดังนี้

1) เพื่อจัดบริการต่าง ๆ ให้นักศึกษาแต่ละคนพัฒนาตนเองและเสริมสร้างให้นักศึกษาเข้าใจจุดประสงค์ของตนในการเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้ดีขึ้น

2) งานกิจการนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อช่วยมหาวิทยาลัยในด้านการจัดและดูแลบรรยากาศของมหาวิทยาลัยหอพักสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาทางสมองให้มากที่สุด

3) จัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนประชาธิปไตยรู้จักสิทธิหน้าที่รับผิดชอบและเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับคนอื่น

4) จัดบริการช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีคุณค่าควรช่วยเหลือให้การศึกษาทุนการศึกษาการให้ยืมเงินการลดค่าเล่าเรียนการหางานทำระหว่างเรียน

5) เปิดโอกาสให้นักศึกษาและอาจารย์มีโอกาสติดต่อกันใกล้ชิดกันนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตจริงและปัญหาชีวิตตามโอกาสอันสมควร

6) เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความรับผิดชอบและเสริมสร้างวินัยในตนเอง

7) เพื่อสร้างบรรยากาศของการบำรุงขวัญผู้อยู่ให้สูงขึ้นและปลูกฝังความจงรักภักดีต่อสถาบัน

8) ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาอาจารย์บุคลากรศิษย์เก่าและประชาชนได้ทราบถึงความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่างานกิจการนักศึกษามีหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาของนักศึกษาซึ่งมีหลักการในการดำเนินกิจการ2ประการคือการพัฒนานักศึกษาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาและประการที่สองคือการจัดบริการสวัสดิการสภาพแวดล้อมหรือสิ่งเอื้ออำนวยต่าง ๆ ให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน

4) วัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศภารกิจหลักคือ การผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจออกไปพัฒนาประเทศ สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ของตนและวัตถุประสงค์ของระบบการศึกษาของประเทศ เกี่ยวกับกิจการนักศึกษา

สำเนาวัจจรศิลป์ (2555) ได้กำหนดวัตถุประสงค์โดยทั่วไปของกิจการนักศึกษาไว้ 2 ประการคือ

- 1) เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน
 - 2) เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่มีสมรรถนะทุกด้าน
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2558 : 130 – 132) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกันดังนี้
- 1) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม
 - 2) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการสัมพันธและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - 3) เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางเพิ่มขึ้น
 - 4) เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
 - 5) เพื่อฝึกให้นักศึกษาสามารถปกครองตนเองได้
 - 6) เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
 - 7) เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
 - 8) เพื่อให้นักศึกษามีความรักศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย
 - 9) เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - 10) เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต
 - 11) เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม

กล่าวโดยสรุปงานกิจการนักศึกษาคือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาสถาบันหรือองค์กร และให้ประโยชน์แก่สังคม โดยในการพัฒนาความสามารถความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ การสร้างความสัมพันธ์การทำงานร่วมกับผู้อื่นทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น ฝึกให้มีความรับผิดชอบ

5) ความมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษา เป็นงานที่สถานศึกษาจัดให้นักศึกษาเพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามหรือเกิดการพัฒนาในทุกด้าน ดังนั้น ทั้งผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความร่วมมือในงานกิจการนักศึกษา เพื่อช่วยเหลือทุกวิถีทางที่จะให้เขาบรรลุเป้าหมายตาม โอกาสที่นักศึกษาควรจะได้รับ จึงได้มีการกำหนดให้จัดงานด้านงานกิจการนักศึกษาอย่างจริงจัง และถือเป็นงานที่ควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาด้วย

ความมุ่งหมายในการจัดให้มีงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษานั้น เพราะงานกิจการนักศึกษาเป็นส่วนที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมเติมเต็มในคุณภาพของผู้เรียนในสิ่งที่หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนไม่ได้หรือให้ไม่ได้เต็มที่ และเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้สามารถนำความรู้ ทฤษฎีที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริง เป็นการถ่ายโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ และนำประสบการณ์จากการปฏิบัติจริงมาเสริมทฤษฎีให้แน่นขึ้น หรือในบางครั้งอาจเป็นการผลักดันให้ผู้เรียนได้ค้นพบทฤษฎีใหม่ ที่เป็นสัจธรรมของชีวิตและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ของสังคมไทยที่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งการรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ในการดำรงชีวิตอย่างกว้างขวาง ดังนั้น พบว่าหลายครั้งที่หลักการและแนวปฏิบัติที่สอนกันในห้องเรียนเป็นอย่างหนึ่ง แต่สังคมภายนอกเป็นอีกอย่างหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่พบเห็นภายนอก ในประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่า การที่ให้ผู้เรียนก้มหน้าก้มตาเรียนแต่ทฤษฎีอยู่แต่ภายในห้องเรียนนั้น จะเป็นการปิดกั้นผู้เรียนจากสภาพความเป็นจริงในสังคม การจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมที่เหมาะสมให้ผู้เรียนนอกห้องเรียนจะเป็นการให้โอกาสที่ดีแก่ผู้เรียน จากแนวความคิดนี้เป็นความต้องการของสังคมที่คาดหวังต่อคุณภาพของคนที่จะออกไปสู่วงการอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ กลายเป็นความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ที่นอกจากจะจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อความรอบรู้ทางวิชาการแล้ว ก็ยังจัดให้มีฝ่ายกิจการนักศึกษาเพื่อสนับสนุนเพิ่มเติมในคุณภาพของคนทีนอกเหนือไปจากที่ได้รับจากหลักสูตรอีกด้วย ซึ่งสมเดช มุงเมือง (2552, น.25) ได้ระบุความมุ่งหมายของงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไว้ 5 ประการ คือ

1) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งด้านร่างกายและจิตใจให้มีสุขภาพแข็งแรง อารมณ์ที่มั่นคง ทักษะทางสังคมที่ดี สถิติปัญญาและความคิดที่ก้าวหน้าสร้างสรรค์มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

2) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม และจริยธรรม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีความรู้ความเข้าใจและธำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ดำรงคนให้มีคุณค่าต่อ

สังคมและประเทศชาติ

3) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยจัดให้มีบริการต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา

4) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม กิจกรรมชมรม และกิจกรรมส่วนกลางขององค์การนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานร่วมกัน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความรับผิดชอบ ขยันอดทน รู้จักแก้ปัญหาโดยวิธีทางปัญญา และมุ่งพัฒนาตนเองและสังคม

5) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรักและเชิดชูเกียรติแห่งสถาบัน ร่วมกันพัฒนาสถาบันให้เป็นชุมชนวิชาการที่มีคุณภาพ เป็นที่พึ่งทางปัญญาของสังคม ร่วมกันเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสถาบันให้มีบรรยากาศที่ร่มรื่นน่าอยู่ สะอาด เรียบร้อย สวยงาม อีกทั้งให้นักศึกษามีความรัก ความหวงแหน และทำนุบำรุงรักษาสาธารณสมบัติให้เจริญมั่นคงสืบไป

6) ขอบข่ายการดำเนินงานกิจการนักศึกษา

Tripp, Philip A ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ

1) ด้านการให้สวัสดิการหมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือและการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่นิสิตนักศึกษาได้แก่การบริการแนะแนวการให้บริการด้านสุขภาพอนามัย การบริการจัดหาทุนการทดสอบการจัดหางานและการให้บริการแก่ศิษย์เก่า

2) ด้านการควบคุมหมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองดูแลนักศึกษาให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัยได้แก่การรับนิสิตนักศึกษาการเก็บทะเบียนนิสิต นักศึกษาระเบียบวินัยนิสิตนักศึกษาความเป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษาและกิจกรรมหอพัก

3) ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรหมายถึงเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมการจัดให้มีกิจกรรมขององค์การนิสิตนักศึกษาการดำเนินกิจกรรมที่นิสิต นักศึกษาทางด้านการเมืองสังคมวัฒนธรรมและการให้บริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ

4) ด้านการสอนหมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะและแตกต่างไปจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรในชั้นเรียนได้แก่การจัดปฐมนิเทศนักศึกษาการจัดบริการซ่อมเสริมทางวิชาการ

จึงสรุปได้ว่างานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีขอบเขตสำคัญ 4 กลุ่มคือ 1) งานบริการและสวัสดิการนักศึกษาเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยและช่วยเหลือนักศึกษาเช่นทุนการศึกษาการให้ยืมเงิน 2) งานนิเทศนักศึกษาการดูแลความประพฤติ 3) งานกิจกรรมนักศึกษากิจกรรมนอกหลักสูตรกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ 4) งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

ดังนั้นความหมายของการบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง กระบวนการในการวางแผน โครงสร้างองค์การใช้ทรัพยากรและการกำกับ ติดตามอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลงาน กิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีขอบเขตสำคัญ 4 กลุ่มคือ 1) งานบริการและสวัสดิการนักศึกษาเป็นงาน ที่จัดขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยและช่วยเหลือนักศึกษาเช่นทุนการศึกษาการให้ยืมเงิน 2) งานนิเทศนักศึกษา ดูแลความปลอดภัย 3) งานกิจกรรมนักศึกษากิจกรรมนอกหลักสูตรกิจกรรมเสริมหลักสูตรและ 4) งานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

2.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา

กษกร อัตตวิริยะนุภาพ การพัฒนานิสิตนักศึกษาหมายถึงความพยายามใด ๆ ของ สถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์และต้อง คำนึงถึงความแตกต่างของคณินิสิตนักศึกษาแต่ละคน

ลิงและฟิลด์ส์กล่าวว่า การพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นด้านหนึ่งของกระบวนการพัฒนา มนุษย์และได้เสนอเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาไว้ 4 ประการคือ

1) การพัฒนาสติปัญญาเน้นการพัฒนาความสามารถของบุคคลในการคิดและเรียนรู้ รวมทั้งกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้สร้างสรรค์ความหมาย ใหม่และประเมินคุณค่าและศักยภาพของข้อมูลนั้น

2) การพัฒนาเอกลักษณ์เน้นการพัฒนาความรู้สึเกี่ยวกับตนเองหมายถึงการค้นพบว่า ตนเองเป็นใครและบอกได้ว่าตนเองต้องการเป็นคนประเภทไหนซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นการพัฒนา "อีโก้" หรือ "ลักษณะเฉพาะของบุคคล "

3) การพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเน้นการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ของการ ปฏิสัมพันธ์ทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่นและการเรียนจะสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประโยชน์

4) การพัฒนาค่านิยมเน้นการสร้างเกณฑ์เกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมนำมาใช้เป็น แนวทางในการดำเนินชีวิตวิธีการกำหนดบทบาทตนเองในสังคมโดยคำนึงถึงอุดมคติในสังคม

การพัฒนานิสิตนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิต ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาการวิชาชีพสติปัญญาสังคมอารมณ์ให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของสังคมในปัจจุบันแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญในวงการการอุดมศึกษา โดยทั่วไปนักวิชาการได้สร้างทฤษฎีเพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างมากมายเช่น วิดดิค (Widick) พาร์เกอร์ (Parker) และแพรตต์ (Pratt) ได้แบ่งทฤษฎีและรูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาออกเป็น 8 กลุ่มคือ

- 1) ทฤษฎีจิตสังคม (Psychosocial Theories) ซึ่งเน้นการพัฒนาผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ
 - 2) ทฤษฎีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Development Theories) ซึ่งกล่าวถึงการพัฒนาว่าเป็นลำดับและขั้นตอนในการรับรู้และใช้เหตุผลเกี่ยวกับการมองโลกของแต่ละบุคคล
 - 3) รูปแบบความมีวุฒิภาวะ (Maturity Models) ซึ่งกล่าวถึงการพัฒนาบุคคลให้เป็น “บุคคลที่สมบูรณ์” โดยจะต้องมีระบบการใช้สติปัญญามีค่านิยมและแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นของตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสามารถเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รูปแบบสัญลักษณ์ (Typology Models) เป็นการมองมิติของบุคลิกลักษณะที่แต่ละบุคคลรับรู้และตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านลำดับขั้นของการพัฒนาการ
 - 4) รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม (Person-environment Interaction Models) ซึ่งเน้นการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างปัจเจกบุคคลแต่ละคนกับสภาพแวดล้อมที่พวกเขาประสบ
 - 5) ทฤษฎีจิตสังคม (Psycho-Social) มองการพัฒนาว่าเป็นชุดของงานพัฒนาการหรือลำดับขั้นของการพัฒนารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพในด้านความคิดความรู้สึกรับรู้พฤติกรรมค่านิยมและส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นและตัวนักศึกษาเองตัวอย่างผู้คิดค้นทฤษฎีทางจิตสังคม ได้แก่ อีริกสัน (Erikson) ชิกเกอร์ริง (Chickering) มาร์เซียล (Marcial) ครอส (Cross) เฮลท์ (Heath) และแฮฟวิงฮุสท์ (Having hourst) เป็นต้น
 - 6) ทฤษฎีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ (Cognitive theories) บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงด้านความคิดและกรอบของวิวัฒนาการเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมความเชื่อและการสนับสนุนตัวอย่างผู้คิดค้นทฤษฎีการพัฒนาด้านพุทธิปัญญานั้น ได้แก่ เพอร์รี่ (Perry) แบ็กซ์เตอร์ (Baxter) แมกโกลด้า (Magolia) โคลเบิร์ก (Kohlberg) กิลแกน (Gilligan) ลอวี่นเจอร์ (Loevinger) คีแกน Kegan) เป็นต้น
 - 7) ทฤษฎีสัญลักษณ์ (Typology theories) กล่าวถึงความแตกต่างในด้านแบบการเรียนบุคลิกภาพอารมณ์หรือภูมิหลังทางสังคมในฐานะที่เป็นบริบทสำหรับการพัฒนาทฤษฎีในกลุ่มนี้ ได้แก่ แบบการเรียนของทฤษฎีด้านอารมณ์ของเคอร์ (Keirsey) และเบต้า (Bate) เป็นต้น
 - 8) ทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมเน้นการศึกษาว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมโดยผ่านการปฏิสัมพันธ์กับลักษณะของแต่ละบุคคลอย่างไร ตัวอย่างทฤษฎีในกลุ่มนี้ ได้แก่ ทฤษฎีนิเวศวิทยาในมหาวิทยาลัยเบนนิง (Banning) และไคเซอร์ (Kaiser) ทฤษฎีบุคลิกภาพทางอาชีพและสภาพแวดล้อมการทำงานของ Holland เป็นต้น
- ทั้งนี้พาสคาร์เรลล่า (Pascarella) และเทอร์เรนซิน (Terencini) ได้ระบุไว้ว่าบุแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนรวมถึงวิธีในการประเมินการพัฒนาหรือวิธีการในการส่งเสริมการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา

สำเนา จอร์จิลป์ ได้กล่าวว่า ผลงานของนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงได้มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดรูปแบบและทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษามากแต่รูปแบบทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากในขณะนี้มีหนึ่งรูปแบบและสามกลุ่มทฤษฎีดังนี้

1) รูปแบบกระบวนการพัฒนานักศึกษา (Student Development Process Model) สร้างโดยมิลเลอร์และพริ้นซ์ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของสมาคมบุคลากรอุดมศึกษาแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (American College Personnel Association) ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ 4 ประเภทคือการตั้งเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาการประเมินสภาพหรือระดับพัฒนาของนักศึกษายุทธวิธีในการพัฒนานักศึกษาและการประเมินโปรแกรมการพัฒนานักศึกษา

2) กลุ่มทฤษฎีพัฒนาความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Developmental Theories) ประกอบด้วยผลงานของนักจิตวิทยาที่มีความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและคุณธรรมและโครงสร้างของการเรียนรู้พยายามที่จะทำให้เห็นถึงขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาความรู้ความเข้าใจที่บุคคลเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย

3) กลุ่มพฤติกรรมจิตสังคม (Psycho-Social Theories) ให้ความสนใจกับเนื้อหาสาระในการพัฒนานักศึกษานักจิตวิทยาในกลุ่มจิต-สังคมให้ความสนใจกับความรู้สึกลักษณะและความคิดของบุคคลกับสภาพแวดล้อมตลอดทั้งกลุ่มจิตบุคคลนักจิตวิทยาที่มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานของกลุ่มทฤษฎีจิต-สังคม

4) กลุ่มพฤติกรรมทฤษฎีสัญลักษณ์เป็นกลุ่มทฤษฎีที่กล่าวถึงลักษณะของบุคลิกภาพที่บุคคลชอบแสดงออกซึ่งมีหลายกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันและนักจิตวิทยาในกลุ่มทฤษฎีนี้หลายคนมีความเชื่อว่าลักษณะของบุคลิกภาพที่บุคคลแสดงออกที่แตกต่างกันนั้นเกิดจากการทำงานของสมองที่แตกต่างกันทฤษฎีกลุ่มนี้ไม่ใช่ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลแต่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเพราะการพัฒนาบุคลิกภาพของกลุ่มทฤษฎีพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลุ่มทฤษฎีจิต-สังคมนั้นเกิดขึ้นในลักษณะของบุคลิกภาพที่ทฤษฎีสัญลักษณ์

โดยนักวิชาการได้ให้แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างมากมาย และมีคำอธิบายที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปมีการนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษาโดยนักกิจการนิสิตนักศึกษานักการศึกษาและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาโดยมากมักจะ เป็นแนวคิดทฤษฎีในด้านความรู้ความเข้าใจและแนวคิดทฤษฎีด้านจิตสังคมเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีการพัฒนานิสิตนักศึกษาของซิกเกอริงเป็นทฤษฎีทางจิตสังคมที่แพร่หลาย และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปซึ่งสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งก็ได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษาของตนนอกจากนี้ทฤษฎีดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับงานกิจการนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้วยเพราะกิจกรรมนิสิตนักศึกษาจะมีบทบาท

ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคมมากเป็นพิเศษสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาทางจิตสังคมการพัฒนานิสิตนักศึกษาตามแนวคิดของซิกเกอริงและไรเชองค์ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่

1) การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence) ในระหว่างที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยนิสิตนักศึกษาจะพัฒนาความสามารถ 3 ด้านคือความสามารถด้านสติปัญญาความสามารถทางร่างกายและความสามารถในการด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือนิสิตนักศึกษาจะมีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถมากขึ้นเพื่อพวกเขาได้เรียนรู้ที่จะไว้วางใจในความสามารถของตนยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่นและบูรณาการทักษะต่าง ๆ ของเขาให้กลายเป็นความมั่นใจในตนเอง

2) การจัดการด้านอารมณ์ (Managing Emotions) นิสิตนักศึกษาหลายคนต้องประสบกับอารมณ์ในด้านไม่ดีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความโกรธความกลัวความเจ็บปวดความคิดถึงความเป็นห่วงหรือความเครียดผลจากการศึกษาพบว่าความวิตกกังวลความโกรธความรู้สึกหู่ความต้องการความรู้สึกลึกซึ้งและความอายนั้นเมื่อมีมากเกินไปจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการการศึกษาดังนั้นจึงต้องมีการจัดการด้านอารมณ์ที่ต้งานสำคัญในการพัฒนานิสิตศึกษาด้านนี้ไม่ได้เป็นการกำจัดอารมณ์ต่าง ๆ เหล่านี้แต่จะต้องตระหนักและรับรู้ถึงอารมณ์เหล่านี้ว่าเป็นสัญญาณบอกสิ่งต่าง ๆ

3) การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัย (Moving through Autonomy toward Interdependence) สิ่งสำคัญที่นิสิตนักศึกษาจะต้องพัฒนาในที่นี้ก็คือการเรียนรู้ที่จะพอใจในตนเองมีความรับผิดชอบในการบรรลุเป้าหมายที่ตนได้เลือกไว้ไม่ถูกชักนำโดยความคิดเห็นของคนอื่นการพัฒนาในด้านนี้จะต้องนำไปสู่ความเป็นอิสระทั้งทางอารมณ์และในด้านความต้องการความช่วยเหลือจากภายนอกและนำไปสู่การยอมรับการพึ่งพาอาศัยกันในระดับต่อมา

4) การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ (Developing Mature Interpersonal Relationships) รวมถึงการยอมรับและชื่นชมความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถในการใกล้ชิดผูกพันกับผู้อื่นการยอมรับความแตกต่างนอกจากจะหมายถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลแล้วยังหมายถึงความรวมถึงในบริบทที่มีความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมด้วยการตระหนักถึงความแตกต่างการมีประสบการณ์ที่กว้างขวางความเปิดเผยความอยากรู้อยากเห็นและการเป็นปรนัย (objective) ไม่ยึดติดกับความเห็นของตน

5) การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity) การสร้างเอกลักษณ์นั้นขึ้นอยู่กับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่กล่าวมาก่อนแล้วคือความสามารถจัดการกับอารมณ์การเป็นตัวของตัวเองและการสร้างสัมพันธภาพที่ดีการพัฒนาเอกลักษณ์นั้นเป็นกระบวนการประสบการณ์ชนิดใดระดับใดและการทำประการณ์นั้น ๆ บ่อยเท่าไรที่จะทำให้เราพึงพอใจรู้สึกปลอดภัยและมั่นใจในตนเอง

6) การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose) เป็นการเพิ่มความสามารถในการเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่ความสามารถในการประเมินความสนใจและทางเลือกต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวางแผนสำหรับการกระทำและมีการกำหนดสิ่งที่ควรจะทำก่อน 3 ด้านคือแผนและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับอาชีพความสนใจส่วนตัวและความผูกพันกับบุคคลอื่นนอกจากนี้ยังรวมไปถึงการมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงเป้าหมายที่แตกต่างกันของคนให้อยู่ภายใต้เป้าหมายหลักที่ใหญ่กว่าและมีความหมายมากกว่าและการมีความตั้งใจในการทำงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

7) การพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity) การพัฒนาความมีคุณธรรมนั้นใกล้เคียงกับการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตนและการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนการพัฒนาความมีคุณธรรมประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่มีลำดับซ้อนกันอยู่คือ

(7.1) ค่านิยมในด้านเกี่ยวกับมนุษย์จะเปลี่ยนจากการทำตามความเชื่อต่าง ๆ โดยอัตโนมัติไปสู่การรักษาความสมดุลระหว่างความสนใจของตนเองกับความสนใจของเพื่อนมนุษย์คนอื่น ๆ

(7.2) ค่านิยมเกี่ยวกับบุคคลเป็นการยอมรับค่านิยมและความเชื่อต่าง ๆ อย่างมีสติในขณะที่เดียวกันที่เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

(7.3) การพัฒนาความเหมาะสม หมายถึงการประสานระหว่างค่านิยมส่วนตัวกับพฤติกรรมที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคม

สรุปได้ว่า กิจกรรม นิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญาสังคมอารมณ์ร่างกายและจิตใจทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

2.3.5 ขอบข่ายการบริหารงานฝ่ายกิจการนักศึกษา

การดำเนินงานตามขอบข่ายการบริหารงานฝ่ายกิจการนักศึกษาจะถูกกำหนดตามวัตถุประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยการกำหนดขอบข่ายกิจการนักศึกษาในประเทศไทยมีปัจจัยตามต้นสังกัดขนาดและวัตถุประสงค์ของแต่ละสถาบันการพัฒนานักศึกษากองกิจการมีนโยบายที่จะพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีวิตด้วยกิจกรรมนิตแบบบูรณาการ โดยมีมาตรการดังต่อไปนี้มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำเนินกิจกรรมที่หลากหลายทุกด้านเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้คุณธรรมจริยธรรมและบุคลิกภาพความรับผิดชอบต่อรวมทั้งการเรียนรู้ทักษะชีวิตให้นักศึกษามุ่งส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพมีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจโดยกิจกรรมที่และเน้นหนักการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อรักษา

ไว้ศิลปะและวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย

สรุปได้ว่า งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่มีขอบเขตสำคัญคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านงานกีฬา ด้านงานธุรการ ด้านงานวินัยนักศึกษา ด้านงานแนะแนวและจัดหางานและด้านงานบริการ และสวัสดิการนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ด้านกิจกรรมนักศึกษา

สำเนา ขจรศิลป์ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนักศึกษาหมายถึง กิจกรรมนอกหลักสูตรที่นักศึกษาจัดขึ้นเองด้วยความสมัครใจ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ กิจกรรมนอกหลักสูตร ” วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาร่างกายจิตใจ อารมณ์ในการที่จะอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุขเพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพิ่มพูนความสนใจในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันและร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาที่ได้นำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานกิจกรรมนักศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่ารู้จักการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาเพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมที่จะไปประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

จินตนา ยูนิพันธ์ (2525) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในด้านส่วนตัวอารมณ์สังคมวิชาการเข้าศึกษาด้วยความสมัครใจและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนหรือหน่วยกิตใด ๆ หรือผลประโยชน์อื่นการดำเนินการได้รับเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ ได้รับกสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเพื่อเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตยความเป็นระเบียบวินัยการทำงานร่วมกับคนอื่นเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางมากขึ้นให้สำนึกในกฎระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตน

พรรณี ต้นสกุล (2538) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา คือ งานที่ร่วมกันทำ เช่น กิจกรรมกีฬากิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่หลักสูตรไม่มีหน่วยกิตทำด้วยความสมัครใจ

สรุปความว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นด้วยความสมัครใจที่จะทำเพื่อให้เกิดความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียนในห้องในด้านประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ โดยไม่มีข้อบังคับเป็นคะแนนหรือหน่วยกิตใด ๆ

2) ด้านงานกีฬา

งานกีฬาและนันทนาการเป็นภารกิจหนึ่งในกิจการนักศึกษาที่พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาเป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อยมีมนุษยสัมพันธ์และมีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่สมบูรณ์กีฬา

(Sport) หมายถึงกิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกเพลิดเพลินเพื่อเป็นการบำรุงแรงหรือเพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางจิต

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายส่วนนันทนาการ (Recreation) หมายถึงกิจกรรมที่ทำตามสมัครใจในยามว่างเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียด

ณัฐ อินทรปาน (2526) ได้เสนอแนวคิดเสริมว่ากีฬาเพื่อมวลชนหรือสันทนาการจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของแต่ละคนให้ดีขึ้นการวางรากฐานทางการกีฬาของประเทศจะทำให้คนเล่นกีฬาเป็นคูกีฬาคือกีฬาเป็นและเข้าใจกฎกติกาต่าง ๆ ดีขึ้นการจัดกีฬาเพื่อมวลชนหรือสันทนาการนี้เป็นการขยายฐานทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับนานาชาติโดยมีปัจจัยที่สำคัญ ๆ อยู่ 4 ข้อ ได้แก่

- 1) การจัดและการบริหาร
- 2) การวางแผนและการดำเนินงาน
- 3) การจัดดำเนินการสถานที่เครื่องมืออุปกรณ์
- 4) การเตรียมบุคลากร

มนตรี จุลสมัย (2533) กล่าวว่าสาระสำคัญของงานกีฬาของโลกได้พัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็วดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนการจัดกีฬาเพื่อสันทนาการแก่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้นนับได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ยังไม่มีบริการทางด้านนี้อย่างแท้จริงและการกีฬาในสถาบันการศึกษายังมุ่งในด้านการแข่งขันกันระหว่างหมู่นักศึกษาและเป็นไปในวงจำกัดดังนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยังไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาเพื่อสันทนาการนั้นอาจจะเป็นเพราะเหตุผล 2 ประการคือประการแรกนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในด้านคุณค่าของการเล่นกีฬาเพื่อสันทนาการประการที่สองสถาบันการศึกษาไม่ได้จัดบริการทางด้านนี้ให้ดังนั้นนักการศึกษาและนักพลศึกษาทั้งหลายจึงควรให้ความสนใจโดยจัดกิจกรรมการกีฬาเพื่อสันทนาการแก่นักศึกษาทั้งนี้เพื่อประโยชน์อย่างกว้างขวางต่อนักศึกษาและประเทศชาติต่อไป

ฟอง เกิดแก้ว ได้เน้นการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้าง บุรณชน ว่า “การกีฬาวาดี มีค่ายิ่ง ต้องเน้นจริง สร้างน้ำใจ ให้ไพศาล ต้องมุ่งมั่น สรรค์คนดี “บูรณาการ” ประกอบงานเป็นบัณฑิต ศึกษา ขกระดับ คุณภาพ ของมวลชน ก่อเกิดผล ได้คนเก่ง ไม่เกรงขาม มีความมุ จิตมานะ พยายาม ช่วยกันสร้าง ความยิ่งใหญ่ ไทยยืนยาว”

สำเนาวั ขจรศิลป์ ได้ให้ความเห็นว่า มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมด้านกีฬาของนักศึกษาให้เพียงพอองค์กรดังกล่าวควรมีทั้งระดับนโยบายและระดับดำเนินการ

องค์กรในระดับนโยบายควรอยู่ในรูปคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยบุคคลและตัวแทนจากส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของสถาบันส่วนองค์กรในระดับดำเนินการอาจเป็นฝ่ายกีฬาหรืองานกีฬา ซึ่งควรประกอบด้วยองค์กรย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) แผนกธุรการกีฬา
- 2) แผนกเทคนิคกีฬา
- 3) แผนกสถานที่และอุปกรณ์กีฬา
- 4) แผนกเวชศาสตร์กีฬา
- 5) แผนกสวัสดิการกีฬา
- 6) แผนกประชาสัมพันธ์กีฬา
- 7) แผนกกีฬาเพื่อสุขภาพและพลานามัย
- 8) แผนกประเมินผลและวิจัยกีฬา

นิตินโรจน์วิภาค(2533) ได้ให้ความเห็นว่า การที่ผู้บริหารไม่ช่วยสนับสนุนการแข่งขันกีฬาภายนอกอาจเป็นเพราะงบประมาณที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกของสถาบันการศึกษานั้นเป็นงบประมาณที่ได้จากเงินบำรุงการศึกษาซึ่งไม่สามารถจัดสรรให้เพียงพอได้จึงมีผลไปถึงการจัดยานพาหนะรับส่งนักกีฬาซึ่งพบว่าไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควรและกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละปีก็มีการอัดมากมายเช่นการจัดนิทรรศการต่าง ๆ จึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้มาสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาได้

สรุปความว่างานกีฬาและนันทนาการเป็นภารกิจหนึ่งในกิจกรรมนักศึกษาที่พัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาคือเป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะรู้ภัยซึ่งคุณธรรมทั้ง3ประการนี้จะทำให้นักศึกษาเป็นที่ยอมรับในสังคมนอกจากนี้งานกีฬาและนันทนาการยังจะช่วยพัฒนาการตัดสินใจ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมั่นใจ

3) ด้านงานธุรการ

เป็นงานที่ดีมีความสำคัญในงานกิจการนักศึกษาเกือบทุกสถาบันได้ให้มีหน่วยงาน ธุรการ โดยทั่วไปแล้วงานธุรการประกอบด้วย งานสารบรรณ งานการเงิน งานบุคลากร งานพัสดุ งานประชาสัมพันธ์ งานอาคารสถานที่ งานงบประมาณและงานวางแผน

สรุปความว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ประการ โดยยึดหลักปรัชญาของงานกิจการนักศึกษาที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เชื่อมั่นในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อม ในการศึกษาเล่าเรียนและประสบความสำเร็จเป็นคนที่มีบุคลิกทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ โดยทั่วไปแล้วการบริหารงานกิจการศึกษามีประกอบด้วยขอบข่ายงาน

บริการสวัสดิการ งานกิจกรรม งานให้คำปรึกษาแนะแนวและจัดหางาน งานวิจัยและพัฒนา งานหอพัก งานกีฬา งานอนามัย งานธุรการและงานศิษย์เก่า โดยทำงานประสานกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของมหาวิทยาลัย

4) ด้านงานวินัยนักศึกษา

งานวินัยนักศึกษาเป็นภารกิจหนึ่งในงานกิจการนักศึกษาที่เกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของนักศึกษาเป็นงานดั้งเดิมของกิจการนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2536) กล่าวว่ามีความเชื่ออยู่ 2 ประการ คือ ประการที่ 1 เชื่อว่าวินัยนักศึกษาเป็นเรื่องที่ควบคุมได้จากภายนอกโดยวิธีการควบคุม การลงโทษ การเข้มงวดกวดขันกับกฎระเบียบและผู้ที่เห็นด้วยกับความเชื่อประการแรกนี้จะใช้วิธีการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบและอย่างเฉียบขาดโดยมุ่งที่จะเอาการลงโทษนี้เป็นการข่มขู่ผู้อื่นเพื่อมิให้กระทำการฝ่าฝืนกฎระเบียบ ประการที่ 2 เชื่อว่าวินัยนักศึกษาเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในตัวเองนักศึกษาเอง โดยมีความเชื่อว่า นักศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างการศึกษาเล่าเรียนจึงควรได้ช่วยให้นักศึกษามีความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี การดำเนินการทางวินัยนี้จึงจำเป็นกระบวนการทางการศึกษาแขนงหนึ่ง สาเหตุที่นักศึกษาประพฤติผิดระเบียบวินัย มีอยู่ 2 ประการ คือ ประการที่ 1 สาเหตุเกิดจากความผิดปกติของสภาพจิตหรือความผิดปกติของร่างกาย ประการที่ 2 สาเหตุเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีทั้งครอบครัว สังคมและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

ชูศักดิ์ เอกเพชร (2524) ได้ให้ความเห็นว่า การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนระดับอุดมศึกษาให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและพึงประสงค์นั้นถือเป็นภารกิจหลักอีกประการหนึ่งของผู้บริหารกิจการนักศึกษาที่จะต้องกระทำและสิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาอยู่ในกรอบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์คือระเบียบและวินัยของสถาบันการศึกษานั้นเอง

ชูศักดิ์ เอกเพชร (2533) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาในสถาบันการศึกษาให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและพึงประสงค์นั้นถือเป็นภารกิจหลักอีกประการหนึ่งของผู้บริหารกิจการนักศึกษาที่จะต้องกระทำสิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาอยู่ในกรอบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ นักศึกษาทุกคนจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของสถานศึกษา ปกครองและวินัยนักศึกษานี้จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศที่สงบสุขและเอื้อต่อการเรียนอันเป็นการส่งขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่ดั่งงามโดยอยู่ในกรอบแห่งศีลธรรมอีกด้วย”

สรุปความว่าเมื่อมีความจำเป็นต้องพิจารณาโทษทางวินัยแก่นักศึกษาสถานศึกษาควรจัดให้มีตัวแทนของทั้งอาจารย์และนักศึกษาร่วมกันพิจารณาด้วยความเป็นธรรมโดยพยายามศึกษาถึงสาเหตุและแก้ไขปัญหานั้น ๆ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาจะต้องหาวิธีการให้นักศึกษาในสถานศึกษามีความสำนึกในเรื่องระเบียบวินัยว่าทุกคนจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติตามระเบียบ

วินัยและพร้อมที่จะรับโทษทางวินัยเมื่อกระทำผิดสถานศึกษาจึงจะสามารถอยู่ได้ด้วยความสะดวก

5) ด้านงานแนะแนวและจัดหางาน

การบริการให้คำปรึกษาแนะแนวในสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่ง เพื่อสนองความต้องการไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหา

วารุณี ชนวรานิซ (2533) ได้กล่าวถึง งานแนะแนวว่าเป็นงานให้ข้อมูลเพื่อให้คนรู้จักแนวทางในการดำเนินชีวิตทางการศึกษาการประกอบอาชีพและบุคลิกภาพสามารถวางแผนแก้ไขและพัฒนาตนเองเพื่อให้คนเราอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สำหรับหลักคำปรึกษาแนะแนว โดยทั่วไปแบ่งได้ 3 ประเภท คือ ประเภทแรก ได้แก่ การให้คำปรึกษาแนะแนวทางการศึกษาเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาแนว โนม์และโอกาสทางการศึกษาช่วยให้นักศึกษาสามารถเลือกแนวทางได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถทางด้านสติปัญญาความถนัดและความสนใจอันมีผลต่อเนื่องถึงการเลือกอาชีพต่อไปในอนาคตประเภทที่ 2 เป็นการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักโลกของอาชีพสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพเตรียมตัวประกอบอาชีพและสามารถประกอบอาชีพนั้น ๆ จึงสามารถยังชีพ และมีความก้าวหน้าในอาชีพนั้นต่อไป ประเภทสุดท้ายเป็นการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคมเพื่อช่วยนักศึกษาแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาความงานปัญหาครอบครัวปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ปัญหาด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา และปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวทางด้านนี้ จำเป็นต้องมีความชำนาญเฉพาะด้าน

จิรวัดน์ วีรังกร (2538) ได้ให้ความสำคัญกับงานแนะแนวและจัดหางานโดยจัดให้มีแผนแนะแนวและจัดหางานมีขอบข่ายงานประกอบด้วยงานบริการแนะแนวการเรียนงานแนะแนวการศึกษาต่อในประเทศและต่างประเทศงานแนะแนวปัญหาส่วนตัวงานบริการหางานให้กับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วตลอดจนงานบริการจัดหาแหล่งให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ได้มีโอกาสฝึกงานเพื่อเป็นการศึกษาประสบการณ์

สรุปความว่าการบริการจัดหางานในสถาบันอุดมศึกษานั้นต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจและบุคลิกภาพของนักศึกษากการจัดหางานให้สอดคล้องกับความสนใจความสามารถ ความถนัดของนักศึกษาจะเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถและความถนัดของตนเองอย่างเต็มที่ก่อให้เกิดความสุขในการทำงานต่อไปซึ่งเป็นการช่วยนายจ้างให้ได้คนที่มีความรู้ความสามารถทำงานด้วยเช่นกันจุดมุ่งหมายงานบริการจัดหางานจึงอยู่ที่ความสำเร็จในหน้าที่การงานและความสำเร็จในชีวิตของนักศึกษา

6) ด้านบริการและสวัสดิการ

นักศึกษาด้านบริการและสวัสดิการจัดบริการและสวัสดิการให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมในการศึกษาทั้งด้านร่างกายจิตใจอารมณ์และสังคม รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนของนิสิตตลอดระยะเวลาที่ดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้องกำหนดการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนการจัดการบริการนักศึกษาแตกต่างกันตามปัจจัยและองค์ประกอบดั่งนี้งบประมาณบุคลากรสถานที่ที่

จิตติมา ลันธิ์โรสกุล (2534) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายการจัดบริการนักศึกษายังไม่มีเกณฑ์ที่ระบุไว้ชัดเจนซึ่งการบริการต่าง ๆ นั้นมหาวิทยาลัยควรจัดให้กับนักศึกษาตามความต้องการและค่างานเป็นของมหาวิทยาลัย

2.3.6 ประเภทของกิจการนักศึกษา

กิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กำหนดจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา สร้างประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน ดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2546, น.2-3)

- 1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทหรือบำเพ็ญประโยชน์
- 2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและจริยธรรม
- 3) กิจกรรมอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง
- 4) กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- 5) กิจกรรมสร้างค่านิยม ประหยัด อดออม นิยมไทย
- 6) กิจกรรมด้านอนุรักษ์และพัฒนาลิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- 7) กิจกรรมบริการชุมชน

จากความหมายของแนวคิดดังกล่าวมาทั้งหมดแล้วนี้สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้ศาสตร์หรือทักษะการบริหารจัดการที่ผู้บริหารจะใช้ในการตัดสินใจเพื่อค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการดำเนินกิจกรรมและนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการมีองค์ประกอบ 5 กิจกรรม คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (organizing) การบังคับบัญชา (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) กิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ทำการศึกษา 7 กิจกรรม คือ

- 1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทหรือบำเพ็ญประโยชน์
- 2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรมไทยและจริยธรรม
- 3) กิจกรรมอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง
- 4) กิจกรรมพัฒนานักศึกษา
- 5) กิจกรรมสร้างค่านิยม ประหยัดอดออม นิยมไทย
- 6) กิจกรรมด้านอนุรักษ์และพัฒนาลิ่งแวดล้อม และ

ทรัพยากรธรรมชาติ และ 7) กิจกรรมบริการชุมชน

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

2.4.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538, น.128) อ้างถึงในสมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549) ได้นิยามว่ากิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนโดยตรงที่นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกตามลักษณะของกิจกรรมได้

พิชญ์ อภิสมอาจารย์โยธิน (2548, น.2) กิจกรรมนักศึกษา (Student Affairs) คืองานหรือกิจกรรมทั้งหมดที่กระทำอย่างเป็นระบบ เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพได้เต็มตามศักยภาพในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาต่อนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาจะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา

อำนาจ อยู่สุข (2553) ได้กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษามีหน้าที่สำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมและเสริมสร้างสมรรถนะแก่นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2531, น.7) ได้กล่าวว่า ชีวิตนิสิตนักศึกษา หมายถึงสถานการณ์จำลองของชีวิตในอนาคตการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยย่อมเป็นพื้นฐานของบัณฑิตในอนาคตนิสิตนักศึกษาจึงต้องตระหนักว่าชีวิตของเราต้องมีบทบาทตระหนักในความสำคัญของกิจกรรมอันเป็นส่วนเสริมให้เกิดพลังกายที่สมบูรณ์ความสามารถพิเศษเฉพาะตนการมีส่วนร่วมในสังคมการทำประโยชน์ต่อผู้อื่นการให้ผู้อื่นการทำตามหรือเสียสละเพื่อคนอื่นการศึกษาการทำงานการตัดสินใจการเป็นผู้นำความรับผิดชอบตลอดจนการฝึกให้อยู่ในระเบียบวินัยเคารพกฎเกณฑ์การแก้ปัญหาความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาเขียนภาษาพูดเพื่อให้เกิดประโยชน์ตามความต้องการตลอดจนฝึกความเป็นประชาธิปไตยอีกด้วยผู้ที่ทำกิจกรรมดีย่อมทำให้ตนเองมีความสามารถเหนือผู้อื่นในด้านการติดต่อความคล่องตัวการจัดการซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญที่นายจ้างในปัจจุบันต้องการเป็นส่วนใหญ่

มหาวิทยาลัยนเรศวร (2550, น.8) กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความอบอุ่นเกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจต่ออาจารย์และ

สถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมนิสิตสามารถเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสเลือกทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ทั้งนี้เนื่องจากนักการศึกษาตระหนักดีว่าการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษานั้นมิได้เกิดขึ้นแต่ในชั้นเรียนเท่านั้นแต่สิ่งอื่น ๆ ที่นิสิตนักศึกษาปฏิบัติ นอกชั้นเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วม โดยเฉพาะกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่เกิดจากความคิดริเริ่มการใช้ร่างกายแรงใจของนิสิตนักศึกษาเองนั้นจะมีส่วนช่วยให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนานักศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากเรียนการสอนในห้องเรียนไม่มีการให้หน่วยกิต นักศึกษาจัดขึ้นและเข้าร่วมโดยสมัครใจไม่มีการบังคับและอยู่ในการดูแลสนับสนุนแนะนำของ ผู้บริหารอาจารย์ที่ปรึกษาเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามี ส่วนร่วมเพื่อเป็นไปตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของแต่ละกิจกรรมซึ่งผู้เข้าร่วมเปรียบเสมือน การฝึกปฏิบัติการการทำงานในสังคมพัฒนาความรู้ทัศนคติพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตร่วมกับ สังคมได้

2.4.2 ประวัติของกิจกรรมนักศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550,น.7-8) ได้กล่าวว่กิจกรรมนักศึกษาเป็น การดำเนินโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้เริ่ม ขึ้นในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 (2525-2529) ซึ่งแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว ได้กำหนดนโยบาย ให้ส่งเสริมสนับสนุนนิสิตนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมตามแนวนโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนของ ชาติคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า การส่งเสริมให้ นักศึกษาคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา ของเอกชนมีบทบาทในการบริการสังคมตามสาขาวิชาที่มี ความพร้อม

1) บริการสังคมและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นวัตถุประสงค์หลักและ เป็นหน้าที่สำคัญที่กำหนดไว้ประการหนึ่งในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่ง

2) สนับสนุนให้นักศึกษาและอาจารย์ได้ออกสัมผัสชีวิตจริงและประสบการณ์จริงใน การร่วมพัฒนาชนบท

3) ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมโดยตรง อันจะเป็น ประโยชน์และเพิ่มพูนประสบการณ์แก่นักศึกษาเพื่อออกไปประกอบอาชีพ รับผิดชอบเมื่อบ การศึกษาแล้ว

4) สนับสนุนนโยบายของรัฐในการส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชนเพื่อให้

เกิดความมั่นใจแก่การลงทุนของนักการศึกษาภาคเอกชนอันจะเป็นประโยชน์โดยตรงแก่รัฐบาลในการร่วมจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติและนโยบายการลงทุนร่วมกันระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐโดยส่วนรวม

5) ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสสภาพและความเป็นจริงและนำผลการศึกษาอบรมมาประยุกต์กับภาควิชาการ

6) ช่วยประชาชนได้รับความรู้และผลจากการปฏิบัติภาคสนามของนักศึกษา

7) แก้ปัญหาในเรื่องชนชั้นให้เกิดความเข้าใจและร่วมมือทำงานมากขึ้น

คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอแนวคิดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย กล่าวคือ

1) ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท

2) ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจ และฟื้นฟู ตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

3) เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพแท้จริงของสังคมในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

(3.1) เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่าง ๆ

(3.2) เพื่อช่วยให้นักศึกษารู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เป็นจริงตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

(3.3) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

(3.4) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยการรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

ดังนั้น พ.ศ. ในช่วงต้นแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 5 และ(2525-2529) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เริ่มกิจกรรมนักศึกษาในด้านการบริการสังคม และหาประสบการณ์ในการพัฒนาสังคมขึ้น แต่ยังมีการจัดกิจกรรมน้อยมากเมื่อเทียบกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเห็นสมควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบท โดยให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติให้ความเห็นชอบและดำเนินการเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2525 นับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2526-2529 ซึ่งเป็น

ระยะเวลาดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 5 ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้เริ่มดำเนินการให้การสนับสนุน โครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยกำหนดวงเงินที่จะใช้จ่ายตามแผนไว้ในวงเงิน 5 ล้านบาทโดยมอบให้ “กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ต่อมาได้ยกฐานะเป็นสำนักงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน) ซึ่งมีหน้าที่ในการประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานโครงการดังกล่าวเป็นต้นมาจนถึงปีงบประมาณ 2538 ในเดือนเมษายน พ.ศ.2538 สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้โอนการดำเนินงานโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากสำนักงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไปอยู่ที่ “กองบริการการศึกษาสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่แล้วให้รับผิดชอบโครงการบริการสังคมและค่ายอาสาพัฒนาชนบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกภารกิจหนึ่งจนถึงปัจจุบัน

กิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความเป็นมาพร้อม ๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในปีพ.ศ.211 พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช (Alexander) ได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยอเล็กซานเดรีย (Alexandria University) ขึ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยมาซิโดเนียน (Macedonian) นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมซึ่งกิจกรรมในสมัยนั้นส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนาต่อมาในสมัยกลางการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เจริญขึ้นในทวีปยุโรปสถาบันระดับอุดมศึกษาหลายแห่งได้ถูกสร้างขึ้นเช่นมหาวิทยาลัยซาเลร์โน (Salerno) มหาวิทยาลัยโบโลญญา (Bologna) มหาวิทยาลัยปารีส (Paris) มหาวิทยาลัยมอนต์เปลลิเอร์ (Montpellier) และมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford) นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาข้างต้นได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางด้านวิชาการขึ้นเพื่อเสริมสร้างการณ้ให้กับตนเอง

วิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี่ (William and Mury College) ประเทศสหรัฐอเมริกา นับว่าเป็นวิทยาลัยแห่งแรกที่ได้จัดตั้งองค์การนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาได้รู้จักการร่วมกับทำงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อมาหลายสถาบันเช่นมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย (The University of Virginia) วิทยาลัยอีวานสตัน (Evanston College) ก็ได้จัดให้มีองค์การนักศึกษาขึ้นนับว่ากิจกรรมนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เจริญก้าวหน้าไปมากและในระหว่างปีพ.ศ.2513 ถึงพ.ศ.2523 นักศึกษาได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในด้านบริหารด้านวิชาการและด้านบริการอย่างมากมายในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศสถาบันอุดมศึกษาส่วนมากได้เปิดสอนวิชาการด้านการเป็นผู้นำ (Leadership) ให้แก่นักศึกษาที่ทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา

สำหรับประเทศไทยนั้นในสมัยแรกที่ได้มีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษากิจกรรมนิสิต นักศึกษาส่วนมากเป็นกิจกรรมทางด้านกีฬาและด้านศิลปวัฒนธรรมจนกระทั่งในปีพ.ศ.2469 ศูนย์ นิสิตแห่งแรกได้จัดตั้งขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเมืองของนักศึกษาเริ่มต้น ขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ.2494 คือเมื่อเกิดกบฏแมนฮัตตันรัฐบาลประกาศกฏอัยการศึกและสั่งทหารเข้ายึด ครอบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นเหตุให้นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร่วมกันเรียกร้องให้ ทหารคืนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้กับผู้บริหารมหาวิทยาลัยจากนั้นนิสิตนักศึกษาหลายสถาบัน ได้เริ่มสนใจการเมืองมากขึ้นและได้รวมตัวตั้งกลุ่มปฏิวัติสามเสวนาเมื่อปีพ.ศ.2508 เพื่อพูดคุยกันใน เรื่องปัญหาสังคมและในปีพ.ศ.2513 นักศึกษาได้ร่วมกันจัดตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยขึ้นสำหรับกิจกรรมนักศึกษาในด้านอาสาสมัครและบำเพ็ญประโยชน์ได้รับความสนใจและ ดำเนินการอย่างมากเริ่มตั้งแต่พ.ศ.2502 เป็นต้นมาและได้รับความนิยมนิยมสูงสุดในช่วงระหว่างพ.ศ. 2522-2538 ปัจจุบันรูปแบบกิจกรรมมีความหลากหลายมากขึ้นตามความสนใจและสภาพของสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550, น.1)

ปี พ.ศ.2519 การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษายานอกมหาวิทยาลัยได้ระงับลงชั่วคราว ตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ 42/2519 ลงวันที่ 21 ตุลาคมพ.ศ.2519 จนกระทั่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 31 มกราคมพ.ศ.2522 อนุมัติให้นิสิตนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดำเนินกิจกรรมนอกสถาบันได้โดยร่วมโครงการกับส่วน ราชการหรือเมื่อมีส่วนราชการเข้ามามีส่วนร่วมทั้งหมดนี้โดยมีทบวงมหาวิทยาลัยปัจจุบันคือสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นผู้ประสานงานอย่างใกล้ชิดและประสานงานส่วนราชการ ต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานทหารและพลเรือนเพื่อจัดโครงการอาสาพัฒนาชนบทกับนิสิตนักศึกษาโดย รัฐบาลจัดสรรงบประมาณจำนวน 1 ล้านบาทให้กับทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนโครงการฯ หน่วยงานราชการที่ตอบรับคือหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (กรป.กลาง) กองบัญชาการกองทัพ ไทยซึ่งมีหน่วยงานปฏิบัติงานในการพัฒนาชนบทคือหน่วยงานพัฒนาเคลื่อนที่ (นพค.) ในพื้นที่ 27 จังหวัดเป็นฝ่ายสนับสนุนค่าวัสดุอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในพื้นที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ประกาศรับนิสิตนักศึกษาอาสาสมัครรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการ เดินทางค่าอาหารและค่าเบี้ยเลี้ยงอาสาสมัครพร้อมส่งออกปฏิบัติงานอาสาพัฒนาชนบทร่วมกับ กรป.กลางเป็นครั้งแรกโดยมีผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ 120 คนพร้อมด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน หนึ่ง เมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์ในทางสังคมไทยจะเห็นได้ว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษาได้กลายมา เป็นกลไกแห่งการบ่มเพาะให้นิสิตได้ก้าวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอยู่อย่างไม่ขาดช่วงทั้งใน ด้านสังคมการศึกษาเศรษฐกิจหรือแม้แต่การเมืองและวัฒนธรรมซึ่งนิสิตนักศึกษาจาก สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้สร้างสรรค์กิจกรรมขึ้นในสถาบันการศึกษาตลอดจนการเดินทางออก

ไปภายนอกสถาบันการศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมบริการและให้การช่วยเหลือสังคมอยู่เป็นระยะ ๆ จนในที่สุดก็ก้าวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงประวัติการเมืองการปกครองไทยอาทิ เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ตุลาคม 2519 พฤษภาทมิฬ (2535) เป็นต้น พันธ์ ปรีวาสนา(2557)

ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2522-2540 รัฐบาลเร่งเห็นความสำคัญของการดำเนินโครงการส่งเสริมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านอาสาพัฒนาชนบทด้าน ศิลปวัฒนธรรมไทยด้านคุณธรรมจริยธรรมและบุคลิกภาพจึงได้จัดสรรงบประมาณสำหรับ ดำเนินงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวนปีละประมาณ 20-25 ล้านบาทโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เน้นสนับสนุน กิจกรรมประเภทอาสาพัฒนาชนบทเป็นอันดับแรกเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเงินประมาณ และเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทั้งในสังคมชนบทและแก่นักนิสิตนักศึกษาเองในปีงบประมาณ 2542 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นเป็น 28.8 ล้านบาทเพื่อการส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้ กว้างขวางและเป็นประโยชน์ทั้งต่อสังคมชุมชนและนิสิตนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นถึงปัจจุบันรัฐบาลได้ จัดสรรงบประมาณแต่ละปีประมาณ 35-40 ล้านบาทสำหรับโครงการที่เน้นเป็นพิเศษคือการ เผยแพร่ประชาธิปไตยและการเลือกตั้งระบบใหม่สำหรับค่ายอาสาพัฒนาชนบทได้ลดโครงการ ก่อสร้างขนาดใหญ่มาเป็นการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตชนบทมากยิ่งขึ้นเป็นการพัฒนาแบบ พึ่งตนเองที่ยั่งยืนของชุมชน (Sustainable Self-Reliant Community) (สำนักคณะกรรมการการ อุดมศึกษา, 2550 น.5-6)

2.4.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

การส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาสร้างเสริม ประสบการณ์ในศาสตร์วิชาชีพและชีวิตที่หลากหลายเพื่อนำศาสตร์วิชาชีพไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัด กิจกรรมนักศึกษาจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อให้ครอบคลุมการเสริมประสบการณ์แก่นัก ศึกษาในทุก ๆ ด้านพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2562 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาใน มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุขและมาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขรู้จักรักษาและส่งเสริม สิทธิหน้าที่เสรีภาพความเคารพกฎหมายความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มีความ ภาคภูมิใจในความเป็นไทยรู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนร่วมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริม

ศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมของชาติการกีฬาภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและมีความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเองมีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550น.8-9

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาลบปีที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่เกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนของประเทศบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติโดยแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาลบปีที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพมีศักยภาพตามความต้องการของสังคมมีความสามารถคิดวิเคราะห์มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบมีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจเน้นการใช้กลยุทธ์การเงินรวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนและการวิจัยเพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงได้กำหนดเป้าหมายในการรับนักศึกษาและกระบวนการผลิตบัณฑิตในเป้าหมายเชิงคุณภาพระดับต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีงานทำไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 2) มีระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่นซึ่งเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3) ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพมีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคมมีความคิดวิเคราะห์มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบมีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ
- 4) มีฐานข้อมูลการผลิตบัณฑิตและผู้สำเร็จการศึกษาที่เชื่อมโยงกันทุกสถาบันการศึกษา
- 5) บัณฑิตมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงาน
- 6) ใช้กลไกของสหกิจศึกษาซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและภาคธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและหน่วยงานในภาครัฐในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เข้าใจระบบการทำงานสามารถปรับตัวได้รวดเร็วหลังจากสำเร็จการศึกษามีมุมมองในงานอาชีพที่กว้างขึ้นเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของบัณฑิต
- 7) ผู้สำเร็จการศึกษาต้องสอบผ่านใบประกอบวิชาชีพหรือใบรับรองคุณวุฒิเฉพาะสาขาแห่งชาติในทุกหลักสูตร
- 8) มีการติดตามและพัฒนาระบบบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาเพื่อพัฒนาและเสริมสร้าง

ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับบัณฑิตรวมทั้งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตภายหลังเข้าสู่ตลาดงาน

พินู อภิสมอาจารย์ โยธิน (2548, น.2-3) ได้ศึกษาและพบว่าวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาต่อนักศึกษา 4 ประการดังนี้

1) นักศึกษารู้จักรักษาคำรงไว้ถ่ายทอดและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมนักศึกษาทุกคนที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะได้รับองค์ความรู้ทางวิชาการการวิจัยต่าง ๆ มีประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองและอาจารย์ซึ่งการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการเป็นหน้าที่โดยตรงของอาจารย์ผู้สอนแต่หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของกิจการนักศึกษาคือจะช่วยให้ นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาคือจัดบริการต่าง ๆ ช่วยแก้ปัญหาและส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของชาติรู้จักคำรงไว้ถ่ายทอดและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้คงไว้ซึ่งความเป็นชาติสืบต่อไป

2) นักศึกษาได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ เพื่อการเป็นบุคคลที่สมบูรณ์บุคลิกภาพของคนมีองค์ประกอบทั้งจากภายในบุคคลและจากภายนอกคือสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งหล่อหลอมให้เกิดบุคลิกภาพต่าง ๆ ตามองค์ประกอบนั้น ๆ การที่สถาบันอุดมศึกษาจะผลิตบุคลากรให้มีบุคลิกภาพที่ดีอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้นั้นกิจการนักศึกษาก็จะต้องกำหนดกิจกรรมที่ดีเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเช่นการอบรมและพัฒนา นักศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม และบุคลิกภาพออกค่ายอาสาพัฒนาเพื่อบำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้ยากไร้ชนบทเป็นต้นเพื่อทำให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันมีทัศนคติและความคิดที่ดีต่อผู้ร่วมงานมีมนุษยสัมพันธ์และโลกทัศน์ในแง่ดีมีหลักคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของนักศึกษากลายเป็นบุคคลที่สมบูรณ์จบเป็นบัณฑิตที่ดีต่อไป

3) ทำให้นักศึกษาเป็นพลเมืองที่ดีมีความรับผิดชอบต่อสังคมสถาบันอุดมศึกษามีส่วนรับผิดชอบในเรื่องการฝึกอบรมให้นักศึกษาเป็นพลเมืองที่ดีมีความรับผิดชอบต่อสังคมสร้างลักษณะนิสัยความประพฤติและการปฏิบัติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นกิจกรรมนักศึกษามีหน้าที่ฝึกอบรมนักศึกษาเหล่านี้ให้มีทัศนคติเจตคติทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะสติปัญญาและสถานภาพทางสังคมของนักศึกษาเช่นไม่ทำให้สิ่งของสาธารณะเสียหายทิ้งขยะให้ถูกสุขลักษณะในที่ ๆ ควรทิ้ง เป็นต้น

4) เป็นการฝึกทักษะการเป็น“ผู้นำ” สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือการฝึกเป็นผู้นำพลเมืองงานกิจการนักศึกษาคือต้องมีกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีลักษณะของการเป็นผู้นำพร้อมทั้งเสาะแสวงหาผู้นำที่เป็นนักศึกษาให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเช่นนากยกสโมสรนักศึกษา, ประธานชมรมต่าง ๆ ของนักศึกษาฝึกให้เป็นหัวหน้าโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ

สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นบัณฑิต มีคุณภาพทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ทักษะชีวิตและสังคม ทักษะผู้นำ มีสุขภาพดี มีความสามารถ คิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เพื่อเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ประกอบอาชีพดำรงชีวิตและพัฒนา สังคมได้

2.4.4 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาให้นักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) ในเนื้อหาสาระวิชา ความประทับใจและลงมือปฏิบัติให้เกิดผลได้ เพราะถือ ว่าเป็นการให้โอกาสแก่นักศึกษามีส่วนในการแสดงความสามารถการตัดสินใจในการทำงาน การปรับบุคลิกภาพและการรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคม กิจกรรมนักศึกษาในบางสถาบัน ถือว่าเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรจึงไม่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแต่ประการใด บางสถาบันถือว่ากิจกรรมนิตินักศึกษา คือ กิจกรรมของนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจึงเกิดขึ้น โดยการกระทำตามแบบอย่างที่คุณอื่นทำโดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของกิจกรรมนิตินักศึกษา (สโมสรมักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553, น.1)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2543) ได้ศึกษาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการ ทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการเพียงแต่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มี ความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการวิชาชีพและวิชาชีพชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์จึงเป็น ที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมาย หลายประการ ได้แก่

1) โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้ นักศึกษาได้รับความคิดแปลกใหม่ เนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันการ ได้ถกเถียงจาก การประชุมอันจะส่งผลให้เราไม่เป็นคนที่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้เรา ได้แง่คิดหลากหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2) การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น ทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่า จุดเด่นจุดด้อยของตัวเองนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าจริง ๆ แล้วตัวเองมีความถนัด อะไรชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านการ ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันเราก็อาจจะพบว่า ตัวเราเองอาจเป็นคนแข็งกระด้าง จนเกินไปเป็นคนคิดมากเข้ากับใคร ๆ ได้ยากซึ่งหากเราไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เรารู้จัก ตนเองช้าเกินไป ทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยของเราช้าตามไปด้วย

3) ความสามารถในการบริหารเวลาในยุคปัจจุบัน เวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งทีในแต่ละวันเราทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้เรารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน เราจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมเราจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตัวของเราเองมากขึ้น ในโลกของการทำงานเราจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นเราจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลที่หลากหลายประเภทเพื่อให้ผลการดำเนินงานที่เรารับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าเราจะสามารถทำงานกับใคร ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้เราได้รู้จัก เรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมประสบปัญหา น้อยในการทำงานซึ่งกิจกรรมนักศึกษาจะช่วยในประเด็นนี้ได้มาก

5) การพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้เรารู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพของเราให้ดูดีเสมอ

6) การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาทและรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรอง ประธาน ทรูญิก เลขาฯ เมื่อเราอยู่ในบทบาทใดก็จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ณ เวลานั้น เช่น ในแต่ละวันเราอาจจะมีบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ ดังนั้นถ้าเราไม่เข้าใจคำว่าบทบาทเราก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่าผิดบทบาทอันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก

สาธิต ปรัชญาอริยะกุล (2550, น.15-16) ได้กล่าวถึงการทำงานของสโมสรนักศึกษาว่า เป็นการดำเนินงานในรูปแบบอาสาสมัคร ผู้ร่วมดำเนินงานจึงจำเป็นต้องมีจิตสำนึก สาธารณะหรือจิตอาสา นั่นก็คือมีจิตใจคิดถึงผู้อื่น คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อเสียสละประโยชน์ส่วนตัวต่อส่วนรวม นับว่าเป็นการกระทำที่มีคุณค่ามากยังมีผู้ได้รับประโยชน์

จากการกระทำมากเท่าไร ความมีคุณค่าก็จะมากขึ้นเป็นเงาตามตัวเช่นกัน ฉะนั้นเมื่อเรามีคำถามว่าชีวิตหนึ่งที่เราเกิดมาเราเกิดมาเพื่ออะไร มีเป้าหมายชีวิตอย่างไรนั้นเราก็สามารถตอบคำถามนั้นได้ว่าเราเกิดมาเพื่อทำให้ชีวิตมีคุณค่าให้กับชีวิตเมื่อใดจงรีบสร้างคุณค่าให้กับตัวเองด้วยการอุทิศเสียสละทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมบ้างชีวิตจะได้มีคุณค่าและความหมายยิ่งขึ้น

ไสว สุทธิพิทักษ์ (น.24) ได้กล่าวว่า กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาเป็นกิจกรรมหนึ่งในชมรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ของสโมสรนักศึกษา ซึ่งได้จัดกระทำมาเป็นโครงการต่อเนื่องทุกปีเพื่อปลูกฝังนักศึกษาให้มีสำนึกในความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมและช่วยเหลือบุคคลที่มีโอกาสน้อยกว่า ถือเป็นนโยบายที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมใด ๆ ของนักศึกษาว่าจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่ เป้าหมายของการศึกษาในมหาวิทยาลัยอันเป็นระดับอุดมศึกษามีใช่เพื่อแสวงหาความรู้ทางวิชาการและสอบไล่ได้เท่านั้น การแสวงหาสาระการอุทิศตนบริการแก่สังคมและทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติเป็นเป้าหมายใหญ่ที่สำคัญคือการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยรับผิดชอบต่อตนเองต่อสังคมและชาติบ้านเมือง

Luke Wong (2011, p.5) ได้สรุปบทบาทที่สำคัญของกิจการนักศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ไว้ดังนี้

1) การพัฒนานักศึกษาต้องพัฒนาแบบองค์รวมให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ทั้งความรู้และประสบการณ์มีคุณธรรมในการดำรงชีวิตตระหนักถึงการดูแลสังคมมากกว่าการเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ จากสังคม

2) กิจการนักศึกษาต้อง “มีใจ” (Spirit) ในการที่จะช่วยให้นักศึกษาได้รับการพัฒนางานกิจการนักศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์จะมีความซับซ้อนขึ้นเนื่องจากนักศึกษาสามารถเชื่อมโยงไปสู่สังคมโลกดังนั้นนักศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะร่วมสร้างโลกนี้ดีขึ้น

สรุปว่าความสำคัญการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นการช่วยพัฒนานักศึกษาได้หลายอย่าง เช่น ความรู้ พฤติกรรม ร่างกายและจิตใจ ความสามารถและทัศนคติ ซึ่งได้รับจากปฏิบัติจริง เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมได้ทำความเข้าใจกับตนเอง ในฐานะนักศึกษาการเรียนของตน ถือว่ามีความสำคัญและกิจการนักศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนร่วมได้

2.4.5 ประเภทกิจกรรมนักศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551, น.9-10) ได้ให้แนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1) รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2) ให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนมีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการโดยความร่วมมือของภาคเอกชนและอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด

3) มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการประกอบอาชีพอิสระสร้างรายได้สร้างวิถียุณเฒ่าแก่ “สร้างคนสร้างงานสร้างรายได้สร้างชาติ”

4) มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศิลปกรรมจริยธรรมจิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวมถึงการประหยัดคอดอมและนิยมไทย

5) วัฒนธรรมอันดีงามของชาติภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้รับการเอาใจใส่และร่วมกันทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป

6) สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่ไปสู่การก้าวไกลของชาติทั้งวิถีทางสังคมวิถีอุตสาหกรรมวิถีและวิถีทางการเมือง

อำนาจ อยู่สุข (2553) ได้กล่าวว่บาทบาทหน้าที่ของฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาประกอบด้วย 3 ประการ คือ

1) การพัฒนานักศึกษา

(1.1) พัฒนากาย พัฒนาสุขภาพอนามัย การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอการทานอาหารที่มีประโยชน์การป้องกันโรค

(1.2) พัฒนาจิตใจ คนดีมีเมตตาคุณากัตัญญูรู้คุณมีจรรยาบรรณมีความสุขเยือกเย็นมีสมาธิแจ่มใสสร้างเริงพอใจในสิ่งที่มียินดีกับการทำดี

(1.3) พัฒนาสังคม การเป็นประชากรที่ดีมีสำนึกรับผิดชอบส่วนรวมสังคมประเทศชาติสามัคคีซื่อสัตย์สุจริต (Honesty) (Integrity)

(1.4) พัฒนาปัญญาทักษะฝีมือและการมีงานทำการตั้งเป้าหมายในชีวิต (การปฐมนิเทศนักศึกษา) การพัฒนาการเรียนการสอนการจัดหางานและปัจฉิมนิเทศการพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา

2) การรักษาวินัยนักศึกษาจากสภาพปัญหาที่สะท้อนถึงการขาดวินัยของนักศึกษา เช่น การแต่งกาย วินัยจราจร การเสพสุราสารเสพติดและบุหรี การไม่ปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ฯลฯ โดยการสร้างวินัยนักศึกษาผ่านแบบประพฤติในการอยู่ร่วมกันการเคารพกฎกติกาข้อบังคับและกาลเทศะ (การแสดงออกที่เหมาะสมกับบุคคลกาลเวลาสถานที่) การพัฒนานักศึกษาต้องร่วมกันกับการเรียนการสอนกิจกรรมนักศึกษองคัรณักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษารุ่นพี่หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องพัฒนาวินัยในการปลูกฝังอย่างต่อเนื่องซ้ำ ๆ บ่อย ๆ การใช้ข้อบังคับ และ ระเบียบมหาวิทยาลัย

3) การบริการนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา ศูนย์การศึกษา แนะแนวการศึกษา บริการอนามัยนักศึกษาและการประกันอุบัติเหตุ นักศึกษาวิชาทหาร การผ่อนผันและการยกเว้น การเกณฑ์ทหาร บริการร้านอาหารและโภชนาการบริการสถานที่กีฬา ฯลฯ

พินู อภิสมภาร โยธิน (2548) จำแนกประเภทของกิจกรรมนักศึกษาได้เป็น 5 ประเภท คือ

- 1) กิจกรรมส่งเสริมการบริการและวิชาการ
- 2) กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและบุคลิกภาพ
- 3) กิจกรรมส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 4) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
- 5) กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกีฬาและอื่น ๆ

สำเนาวั ขจรศิลป์, 2538 อ้างถึงในสมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์ (2549) ได้แบ่งประเภท กิจกรรมนักศึกษาตามลักษณะไว้ 7 ประการคือ

1) กิจกรรมส่วนกลางเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาและยังเป็น ฝ่ายควบคุมและสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ อีกด้วยโดยทั่ว ๆ ไปกิจกรรมประเภทนี้จะแบ่ง ออกเป็น 2 ฝ่ายคือฝ่ายบริหารและฝ่ายสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่นิติบัญญัติองค์กรกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ องค์การนักศึกษา ศูนย์นักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษา

2) กิจกรรมด้านวิชาการเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

3) กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทักษะในการกีฬาการฝึกซ้อมกีฬานอกจากจะทำให้ให้นักศึกษาเกิดทักษะในการกีฬาและ ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรงนอกจากนี้การแข่งขันกีฬายัง เป็นการฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬาด้วย

4) กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ให้แก่นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมเช่นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนาศิลปะการแสดงศิลปะการพูด และดนตรี

5) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือ สร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติกิจกรรมด้านนี้มีทั้งการสร้างถาวรวัตถุและการให้การศึกษาแก่ ประชาชนในด้านอาชีพด้านสาธารณสุขเพื่อช่วยให้ประชาชนในชนบทหรือประชาชนในเมืองที่อยู่ ในแหล่งเสื่อมโทรมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

6) กิจกรรมทางด้านนันทนาการเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินแก่นักศึกษากิจกรรมประเภทนี้ได้แก่การจัดการสังสรรค์การจัดงานตามประเพณีท้องถิ่นหรือการจัดงานในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

7) กิจกรรมด้านการเมืองเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้านหรือสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (2554) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษามี 5 ประเภทดังนี้

- 1) กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- 2) กิจกรรมกีฬาหรือส่งเสริมสุขภาพ
- 3) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม
- 4) กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- 5) กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

สรุปได้ว่าประเภทของกิจกรรมนักศึกษาและลักษณะการจัดกิจกรรมนักศึกษายขึ้นอยู่กับแต่ละมหาวิทยาลัยได้จำแนกประเภทกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานความร่วมมือระหว่างกลุ่มบุคคลองค์กรอาจแบ่งประเภทอย่างน้อย 5 ประเภทคือกิจกรรมวิชาการกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์กิจกรรมกีฬาและนันทนาการกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

2.4.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

แอสติน (1984) ได้อาศัยผลจากการศึกษาเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษามาเป็นเวลานานสรุปรวมออกมาเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ นิสิตนักศึกษาคงอยู่และมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ สูงแอสตินเรียกทฤษฎีดังกล่าว ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา (The Theory of Student Involvement) โดยนิสิตนักศึกษาศึกษาให้แก่งานหาประสบการณ์ทางวิชาการนิสิตนักศึกษาที่มีส่วนร่วมมาก ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่อุทิศพลังงานมากในการเรียนใช้เวลาในสถานศึกษามากเข้าร่วมองค์กรนิสิตนักศึกษาต่าง ๆ อย่างจริงจังและมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่น ๆ มากในทางกลับกันนิสิตนักศึกษาที่ไม่มีส่วนร่วมอาจไม่สนใจการเรียนใช้เวลาอยู่ในมหาวิทยาลัยน้อยไม่ทำกิจกรรมนอกหลักสูตรต่าง ๆ และมีการติดต่อกับอาจารย์และนิสิตนักศึกษาอื่น ๆ น้อยโดยทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษานั้นประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการคือ

1) การมีส่วนร่วมหมายถึงการใช้ร่างกายและแรงใจเข้าไปสัมพันธ์กับ “ สิ่งต่าง ๆ ” สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่ทั่ว ๆ ไปเช่นประสบการณ์ในการเป็นนิสิตนักศึกษาหรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงก็ได้เช่นการเตรียมตัวสอบวิชาใดวิชาหนึ่ง

2) ไม่ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าไปมีส่วนร่วมนั้นจะเป็นอะไรก็ตามการมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นในลักษณะที่ต่างกันนิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีส่วนร่วมในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในปริมาณที่แตกต่างกันและนิสิตนักศึกษาคนหนึ่งคนเดียวก็มีส่วนร่วมกับสิ่งต่าง ๆ กันในเวลาที่แตกต่างกัน

3) การมีส่วนร่วมนั้นมีทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพการมีส่วนร่วมในเชิงปริมาณของนิสิตนักศึกษาอาจวัดได้ว่านิสิตนักศึกษาใช้เวลากี่ชั่วโมงในการเรียนเป็นต้นส่วนในเชิงคุณภาพอาจวัดในแง่ที่ว่านิสิตนักศึกษาทบทวนและเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายให้อ่านหรือไม่หรือเพียงแต่จ้องที่หนังสือแต่่าผ่านไปกลางวันเป็นต้น

4) การพัฒนาการเรียนรู้อะบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาที่เกิดจากโปรแกรมการศึกษานั้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาในโปรแกรมการศึกษานั้น

5) ประสิทธิภาพของนโยบายหรือการปฏิบัติการใด ๆ ทางการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับความสามารถของนโยบายและการปฏิบัตินั้น ๆ ในการที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา

กล่าวโดยสรุป คือ กิจกรรมการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเข้าไปสร้างสัมพันธ์จากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อะบุคลิกภาพของนักศึกษาจากการได้เข้าร่วมกิจกรรม

2.5 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาองค์ประกอบของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักการแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แหล่งอ้างอิง	กระทรวงศึกษาธิการ(2560)	พินิจ อภิสมภาร โยธิน (2548)	สำเนา วิจารณ์ (2538)	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (2554)	(ศิริกุล กลิ่นทอง, 2544)	กระทรวงวัฒนธรรม (2563)	คามณี
องค์ประกอบ							
1) กิจกรรมส่งเสริมการบริการและวิชาการ			✓	✓	✓		3
2) กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	✓	✓		✓	✓	✓	5
3) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓	✓	✓		✓	5
4) กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
5) กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกีฬาและอื่น ๆ			✓	✓			2
6) กิจกรรมส่วนกลาง			✓				1
7) กิจกรรมทางด้านนันทนาการ			✓		✓		2
8) กิจกรรมด้านการเมือง	✓		✓				2
9) กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	✓	✓			✓	✓	4
10) กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ	✓		✓		✓	✓	4
11) กิจกรรมด้านวินัย	✓						1
12) กิจกรรมด้านใฝ่เรียนรู้	✓						1
13) กิจกรรมเน้นความมุ่งมั่นในการทำงาน	✓						1

จากตารางที่ 2.3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า มี 13 องค์ประกอบแต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ในระดับ 4 ขึ้นไป โดยได้องค์ประกอบของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์

องค์ประกอบที่ 2 ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 3 ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง

องค์ประกอบที่ 4 ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม

องค์ประกอบที่ 5 ด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

2.5.1 กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น(2562)ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ดำเนินการจัดค่ายจิตอาสาพระราชทาน 904 วปร.และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดกิจกรรม "จิตอาสาพระจอมเกล้าลาดกระบัง ปี 2" (KMITL Volunteer Trip) ภายใต้โครงการ "ลาดกระบังโมเดล" เพื่อหล่อหลอมความมีจิตสาธารณะและรับใช้สังคมของนักศึกษา ทั้งในด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้พัฒนาชุมชน ร่วมใจปรับปรุงทัศนียภาพชุมชนหัวตะเข้ ลาดกระบัง และร่วมเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยการส่งต่อความรู้ นวัตกรรม และความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของ สจล.เข้าไปประยุกต์ อาทิ การขุดลอกลำคลอง พายเรือเก็บขยะ เพื่อเปิดทางระบายน้ำและปรับภูมิทัศน์บริเวณแหล่งน้ำเลียบชุมชน การจัดเวิร์คช็อปให้ความรู้และสาธิตการพัฒนาถังดักไขมันดีไอวายเพื่อจัดการไขมันหรือของเสียจากครัวเรือน การปรับปรุงราวจับสะพานให้มีสภาพพร้อมใช้งาน การปรับปรุงศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีถิ่นหัวตะเข้ เพื่อเอื้อต่อการศึกษาเรียนรู้ของคนรุ่นใหม่ และการให้บริการตรวจวัดสุขภาพ โดย สจล.มุ่งหวังว่ากิจกรรมจิตอาสาพระจอมเกล้าลาดกระบังครั้งนี้ จะสามารถเป็นหนึ่งในโมเดลต้นแบบของการพัฒนาชุมชน โดยรอบสถาบันการศึกษา แก่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั่วประเทศ ในการพัฒนาชุมชนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีได้ในอนาคต

ทั้งนี้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) ได้จัดกิจกรรม "จิตอาสาพระจอมเกล้าลาดกระบัง ปี 2" (KMITL Volunteer Trip) ภายใต้โครงการ "ลาดกระบังโมเดล" ขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ณ ตลาดเก่าหัวตะเข้ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ โดยความสำคัญของการพัฒนาชุมชนโดยรอบสถาบัน ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการ และการมีจิตสาธารณะของเหล่าคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของสถาบัน ด้วยการมีส่วนร่วมพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบ ตามแนวพระราชดำริ "KING MODEL" ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 10) ที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะของชุมชนที่น่าอยู่ไว้ดังนี้

- 1) สภาพแวดล้อมภายในชุมชนเอื้อต่อการพักอาศัย
- 2) คนในชุมชนมีสุขอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในการรักษาสุขอนามัย
- 3) คนในชุมชนมีสิทธิการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- 4) สามารถประกอบอาชีพ ได้ด้วยผลิตภัณฑ์อันเป็นอัตลักษณ์ประจำชุมชน
- 5) ชุมชนมีสภาพสังคมภายในที่ดี สมัคสมานสามัคคี และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ภายในชุมชนที่เหมาะสม

สรุปได้ว่ากิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษาบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติในลักษณะอาสาสมัครเพื่อช่วยขัดเกลาจิตใจให้มีความเมตตากรุณา มีความเสียสละและมีจิตสาธารณะเพื่อช่วยสร้างสรรค์สังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยนักศึกษาเงินดำเนินการด้วยตนเองในลักษณะอาสาสมัครเพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบความดีงามความเสียสละต่อสังคมและมีจิตสาธารณะ ลักษณะของกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์มีลักษณะดังนี้ 1) เป็นกิจกรรมที่ผู้ปฏิบัติกิจกรรมปฏิบัติด้วยความสมัครใจ 2) เป็นกิจกรรมที่ทำเพื่อผู้อื่น / สังคม 3) เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเงินคิด / ออกแบบเอง

2.5.2 กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(2562) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะ เป็น 1 ใน 9 ยุทธศาสตร์ของแผนยุทธศาสตร์ 15 ปี มศว (พ.ศ.2553-2567) เพื่อมุ่งเน้นให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา ส่งเสริมและเผยแพร่เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามและให้อาจารย์ บุคลากร นิสิต และนักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมและศิลปะ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะอย่างถ่องแท้ มีจิตสำนึกสาธารณะ คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ

สำนักคอมพิวเตอร์ในฐานะเป็นส่วนงานหนึ่งภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้และได้จัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับทำนุบำรุงวัฒนธรรมและศิลปะเป็นประจำทุกปี เพื่อให้บุคลากรของสำนักคอมพิวเตอร์มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมและศิลปะ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะอย่างถ่องแท้ มีจิตสำนึกสาธารณะ คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสำนักคอมพิวเตอร์ได้จัดทำประมวลภาพกิจกรรมในโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำนักคอมพิวเตอร์ปีงบประมาณพ.ศ.2563 กิจกรรม "วันสถาปนาสำนักคอมพิวเตอร์ครบรอบ 26 ปี" เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคมพ.ศ.2562 ได้สรุปประเด็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

กระทรวงวัฒนธรรม (2563) ได้กำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจยุทธศาสตร์วัตถุประสงค์และเป้าประสงค์นโยบายการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติไทยไว้ว่า

1) วิสัยทัศน์คือวัฒนธรรมสร้างคนดี สร้างสังคมดี สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

2) พันธกิจ

(2.1) เติบโตสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ

วัฒนธรรม ให้มีการรักษา สืบทอดและพัฒนาอย่างยั่งยืน

(2.2) ส่งเสริมการพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(2.3) ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมกับต่างประเทศเพื่อนำความเป็นไทยสู่สากล

(2.4) สร้างจิตสำนึก สร้างค่านิยม และวิถีชีวิตที่ดีงามในสังคมไทย

(2.5) จัดการศึกษา วิจัย บริหารจัดการองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

(2.6) ยกย่องการบริหารจัดการ กลไก มาตรการ แผน ยุทธศาสตร์ และกฎหมายต่าง ๆ ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

3) ยุทธศาสตร์

(3.1) เสริมสร้างความตระหนักต่อสถาบันหลักของชาติ และพัฒนากลไกในการอนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรม

(3.2) ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(3.3) พัฒนาความสัมพันธ์ และส่งเสริมเกียรติภูมิและภาพลักษณ์ไทยในเวทีโลก

(3.4) เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความเป็นไทย

(3.5) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา วิจัย บริหารจัดการความรู้ และสร้างนวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

(3.6) พัฒนากลไกและยกระดับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม

4) วัตถุประสงค์

(4.1) เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมให้สอดคล้องและสนองต่อภารกิจตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายของรัฐบาล

(4.2) เพื่อบูรณาการมิติทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตของประชาชน

(4.3) เพื่อสร้างเครือข่ายและระดมทรัพยากรในการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

(4.4) เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม ประสานและบูรณาการดำเนินงาน ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และประชาชน

(4.5) เพื่อเสริมสร้างศักดิ์ศรี ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสันติสุขแก่คนทุกกลุ่ม ทั้งระดับครอบครัว ชุมชน ประเทศ และ สังคมโลก

5) เป้าประสงค์

(5.1) วัฒนธรรมได้รับการอนุรักษ์และสืบทอดอย่างเป็นระบบ

(5.2) ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

(5.3) ประเทศไทยมีรายได้จากอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น

(5.4) คนไทยมีความรัก ภูมิใจในวัฒนธรรมและความเป็นไทย

(5.5) ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ เกียรติภูมิและภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดีในระดับนานาชาติ

(5.6) การจัดการความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีคุณภาพและมาตรฐาน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

(5.7) คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม

(5.8) กระทรวงวัฒนธรรมมีระบบการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง

สรุปได้ว่ากิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้นักศึกษาจีนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ด้วยการปฏิบัติจริง สืบสานศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมด้วยค่านิยมที่ถูกต้องส่งเสริมให้นักศึกษา รู้คุณค่า ความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาจีน สืบสานอนุรักษ์ ประเพณีศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศอันแสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตจัดการเรียนการสอน ในเชิงบูรณาการ สอดแทรกการทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนานักศึกษามีการจัดกิจกรรมร่วมสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และชุมชน

2.5.3 กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) ได้กล่าวถึงหลักและวิธีการพัฒนาตนเองและพฤติกรรมจริยธรรมซึ่งมีผลการศึกษาวิจัยสนับสนุนมี 2 หลักการคือ 1) หลักการพัฒนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) หลักการพัฒนานุคลิกตามทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ หลักการพัฒนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึงการที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยสาเหตุจูงใจหรือเหตุผลเบื้องหลัง

การกระทำซึ่งจัดแบ่งและเรียงลำดับได้ 5 ชั้นดังนี้

- 1) หลักการเชื่อฟังคำสั่งและหลบหลีกการถูกลงโทษขั้นที่
- 2) หลักการแสวงหารางวัลที่เป็นวัตถุสิ่งของขั้นที่
- 3) หลักการทำตามความเห็นชอบของผู้อื่นขั้นที่
- 4) หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคมตามกฎหมายกฎเกณฑ์ของสังคมขั้นที่
- 5) หลักการมีสัจจะทำตามคำมั่นสัญญา
- 6) หลักการยึดอุดมคติสากลซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการพัฒนาทางการใช้เหตุผลเชิง

จริยธรรมของโคลเบิร์ตเหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นจิตลักษณะที่จำเป็นต้องพัฒนาให้มีในตัวบุคคล เพราะการสั่งสอนให้ บุคคลมีคุณธรรมหรือจริยธรรมต่าง ๆ เช่นการรับผิดชอบความซื่อสัตย์ความกล้าหาญ ฯลฯ โดยบอกเล่าหรือปฏิบัติให้ดูยังไม่อาจทำให้บุคคลมีคุณภาพหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เพราะการที่บุคคลจะตัดสินใจมีพฤติกรรมใด ๆ ย่อมเป็นไปตามเหตุผลหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการตัดสินใจว่าเหมาะสมแก่ตนเองในสถานการณ์นั้น ๆ หรือไม่

หลักการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมประการแรกการพัฒนาเป็นไปตามความสามารถรู้และการคิดหรือการพัฒนาตามอายุประการที่สองการพัฒนาต้องพัฒนาทีละขั้นไม่กระโดดข้ามขั้นเช่นบุคคลที่มีจริยธรรมอยู่ขั้นที่ 3 นักพัฒนาจะต้องพัฒนาให้เขามีเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 4 การทำตามหน้าที่ก่อนที่จะพัฒนาขั้นที่ 5 การมีสัจจะทำตามคำมั่นสัญญา ประการที่สามการพัฒนาควรพัฒนาในช่วงบุคคลเกิดความไม่มั่นคงหรือช่วงวิกฤตของการพัฒนา ประการที่สี่การพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมควรควบคู่ไปกับการปรับพฤติกรรมและการให้รางวัล ประการที่ห้าผู้ฝึกหรือพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะต้องเป็นผู้มีจริยธรรมสูงกว่าผู้ฝึกอย่างน้อย 1 ขั้น ประการที่หกกรณีศึกษาที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาต้องเป็นเรื่องของความขัดแย้งระหว่างคุณธรรมหลายประการหรือความขัดแย้งของประโยชน์หลายฝ่ายประการที่เจ็ดบรรยากาศที่จะช่วยในการพัฒนาที่ดีที่สุดคือบรรยากาศในการพัฒนาที่มีสภาพเป็นประชาธิปไตยการให้ความรักสนับสนุนและมีเหตุผล

วิธีการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นแรกวัดระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ได้รับการฝึกก่อนเพื่อทราบระดับของเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ได้รับการฝึกขั้นสองเสนอปัญหาหรือเหตุการณ์ขัดแย้งทางจริยธรรมโดยเสนอความรู้หรือเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่ขัดแย้งกันขั้นสามให้คิดตัดสินใจและแสดงเหตุผลเกี่ยวกับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เสนอไปขั้นสี่สร้างให้เกิดความขัดแย้งภายในจากการได้พบประสบการณ์ใหม่ ๆ หรือเหตุผลใหม่ ๆ มีรูปแบบวิธีพัฒนาหลายวิธีเช่นการอภิปรายกลุ่มการใช้บทเรียนด้วยตนเองการใช้ตัวแบบการสวมบทบาทเพื่อรับทราบเหตุผลขั้นที่สูงกว่าขั้นห้าความเข้าใจหรือความกระจ่างในเหตุผลใหม่ที่สูงกว่าขั้นหกการสรุปยืนยันการตัดสินใจ

และแสดงเหตุผลอีกครั้ง

หลักการพัฒนามุคคตามทฤษฎีตันไม้จริยธรรมศ.ดร.ดวงเดือนพันธุมนาวิน (2544) ได้เสนอหลักพัฒนามุคคตามทฤษฎีตันไม้จริยธรรมไว้ 5 ประการ คือ ประการแรกพัฒนาจิตและพฤติกรรมพร้อมกันในส่วนที่ต่างกันตามวัยเช่น โดยวัยรุ่นควรพัฒนาจิต 50% พัฒนาพฤติกรรม 50% วัยผู้ใหญ่ควรพัฒนาจิต 80% พัฒนาพฤติกรรม 20% ประการที่ 2 การพัฒนามุคคต้องอยู่บนพื้นฐานองค์ความรู้ทางการวิจัยและพัฒนาประการที่ 3 การพัฒนาเพียงแค่“ความรู้และทัศนคติ” ไม่เพียงพอให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนาได้ต้องพัฒนาเพื่อยกระดับจิตใจที่มีอยู่น้อยให้สูงขึ้นพร้อมกับการพัฒนา“ความรู้”และ“ทัศนคติ”ด้วย ประการที่ 4 การพัฒนามุคคให้มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต้องพัฒนาให้ครบเครื่องการพัฒนาในอดีตเน้นการพัฒนาคุณธรรมค่านิยมทัศนคติเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจการตระหนักรู้ซึ่งการพัฒนาให้คนรู้ว่าอะไรคืออะไรชั่วไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะทำดีหรือไม่การรณรงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกจึงได้ผลดีน้อยปัจจุบันต้องพัฒนา 1) เหตุผลการตัดสินใจแก้ปัญหาเชิงจริยธรรมเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดจิตใจที่เป็นธรรมเปรียบเหมือนทางเสือเรือเข็มทิศทางหน้าที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมและประการสำคัญคือ 2) ต้องพัฒนา“พลังหรือเครื่องยนต์” คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลักษณะมุ่งอนาคตการควบคุมตนเองเชื่อในสิ่งที่ถูกต้องพร้อมกันจึงจะได้ผลดียิ่งขึ้น ประการที่ 5 การพัฒนาต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านลักษณะทางจิตใจความสามารถในการรับการพัฒนาซึ่งขึ้นกับความพร้อมทางจิตใจ ดังนั้นการนำวิธีการพัฒนาการจากต่างประเทศมาใช้กับคนไทยจึงไม่ค่อยได้ผลเนื่องจากวิธีการของเขาเหมาะสมกับคนของเขาซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะทางจิตสูงกว่าคนไทย นอกจากนั้นการเลือกใช้หลักและวิธีการพัฒนามีความสำคัญต้องให้เหมาะสมแก่แต่ละบุคคลเช่นการใช้วิธีการทางศาสนาจะเหมาะกับคนมีความเชื่อทางศาสนาสูงอยู่แล้วหากจะใช้กับคนกลุ่มอื่นต้องปรับทัศนคติให้ยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อหลักวิธีการทางศาสนา ก่อนจึงจะได้ผลหรือมิฉะนั้นควรใช้การผสมผสานโดยใช้วิธีการทางศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ควบคู่กันไป ขณะนี้การพัฒนาที่ได้พิสูจน์ว่าได้ผลสำหรับการทำงานอย่างมีจริยธรรมของคนไทยคือการเรียนรู้จากต้นแบบที่ชาวไทยให้ความศรัทธาสูงสุดคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชโดยหลักสูตรต่าง ๆ อาทิเช่นการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท

ศิริกุล กลิ่นทอง (2544) การเรียนรู้โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตผ่านโครงการต้นแบบในชุมชนการเรียนรู้จากหลักสูตรและ โปรแกรมเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อทัศนคติในการทำงานอย่างมีจริยธรรมเสียสละอุทิศตนและการเห็นแก่ส่วนรวมประเทศชาติเป็นสำคัญ

สรุปว่ากิจกรรมจริยธรรมและพัฒนานตนเองเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาให้มีความเข้าใจในการกำหนดทิศทางความประพฤติที่งดงามเพื่อประโยชน์สุขแก่ตนและสังคมหลักการคิด

และวิธีการปฏิบัติที่ดียิ่งตาม ถูกต้อง ตามสภาพสังคม วัฒนธรรมอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มี คุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและมีคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในสังคม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากหลัก ศีลธรรมทางศาสนาค่านิยมทางวัฒนธรรมประเพณีหลักกฎหมายจรรยาบรรณวิชาชีพ และรู้จัก ไตร่ตรองว่าจะอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ

2.5.4 กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(2560) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายที่จะเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกในคุณค่าของปรัชญาพอเพียงความสมานฉันท์สันติวิธีวิถี ประชาธิปไตยพัฒนาคน โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความ ร่วมมือของสถาบันครอบครัวชุมชนสถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็น คนดีมีความรู้และอยู่ดีมีสุขโดยกำหนดคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการเพื่อแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตนประกอบด้วย

1) ขยันหมั่นเพียรถึงความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่

(1.1) ตั้งใจทำอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกการทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมออดทน ไม่ที่การทอดทิ้งเมื่อพบอุปสรรคความขยันต้องควบคู่

(1.2) สู้งานมีความพยายามไม่ทอดทิ้งถ้าเผชิญกับการใช้ปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผล สำเร็จอุปสรรคตามความมุ่งหมาย

2) ประหยัดหมายถึงการรู้จักเก็บออมเงินใช้ทรัพย์สิน

(2.1) ดำเนินชีวิตเรียบง่ายรู้จักฐานะการเงินสิ่งของให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าไม่ฟุ่มเฟือย ของตนคิดก่อนใช้คิดก่อนซื้อฟังเพื่อ

(2.2) เก็บออมเงินใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า

(2.3) ทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ

3) ซื่อสัตย์หมายถึงการประพฤติตรงไม่เอินเอียงไม่มี

(3.1) ประพฤติตรงทั้งต่อหน้าที่ต่อวิชาชีพเล่ห์เหลี่ยมมีความจริงใจปลอดจาก ความรู้สึกล

(3.2) ตรงต่อเวลาถ้าเอียงหรืออคติ

(3.3) ไม่ใช้เล่ห์กลลัดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อม

(3.4) รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

4) มีวินัยหมายถึงการยึดมั่นในระเบียบแบบแผน

(4.1) ปฏิบัติตนในขอบเขตกฎระเบียบของข้อบังคับและข้อปฏิบัติซึ่งมีทั้งวินัยใน

ตนเองสถานศึกษาสถาบัน / องค์กร / สังคมและและวินัยต่อสังคมประเทศ

(4.2) ยินดีปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนข้อบังคับและข้อปฏิบัติอย่างเต็มใจและตั้งใจ

5) สุขภาพ หมายถึงความเรียบร้อยอ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ

(5.1) อ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและละม่อมมีกิริยามารยาทที่ดีงามมีสัมมา

คารวะรายงานกาลเทศะ

(5.2) ไม่ก้าวร้าวรุนแรงวางอำนาจข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจาและท่าทาง

(5.3) มั่นใจในตนเองมีมารยาททางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

6) สะอาด หมายถึงปราศจากความมัวหมองทั้งกายใจและสภาพแวดล้อม ความผ่องใสเป็นที่ เจริญตาทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น

(6.1) รักษาร่างกายที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ

(6.2) ฝึกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัวมีความแจ่มใสอยู่เสมอ

7) สามัคคี หมายถึงความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียว กัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้ บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดงานการอย่าง สร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอา รัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ

(7.1) เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(7.2) รู้บทบาทของตน ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี

(7.3) มุ่งมั่นต่อการรวมพลัง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง

(7.4) แก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้มีเหตุผลความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ

ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมความคิดความเชื่อพร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ

8) มีน้ำใจ หมายถึงความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเอง หรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทร เอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน

(8.1) เป็นผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จัก แบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำ ประโยชน์แก่ผู้อื่น

(8.2) เข้าใจเห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการบรรเทาปัญหาหรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดในชุมชน

สรุปว่ากิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษามีลักษณะนิสัยพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงินทรัพย์สินและมีการเก็บสะสมรายได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟกิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม

2.5.5 กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ (2562) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด โดยใช้ให้น้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนานและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด จึงมีความหมายรวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

1) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถกระทำได้หลายวิธีทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

(1.1) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยทางตรงซึ่งปฏิบัติได้ในระดับบุคคลองค์กรและระดับประเทศที่สำคัญคือการใช้อย่างประหยัดคือการใช้เท่าที่มีความจำเป็นเพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้ยาวนานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุด

(1.2) การนำกลับมาใช้ซ้ำอีกสิ่งของบางอย่างเมื่อมีการใช้แล้วครั้งหนึ่งสามารถที่จะนำมาใช้ซ้ำได้อีกเช่นถุงพลาสติกกระดาษเป็นต้นหรือสามารถที่จะนำมาใช้ได้ใหม่โดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่นการนำกระดาษที่ใช้แล้วไปผ่านกระบวนการต่าง ๆ เพื่อทำเป็นกระดาษแข็งเป็นต้น ซึ่งเป็นการลดปริมาณการใช้ทรัพยากรและการทำลายสิ่งแวดล้อมได้

(1.3) การบูรณซ่อมแซมสิ่งของบางอย่างเมื่อใช้เป็นเวลานานอาจเกิดการชำรุดได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีการบูรณะซ่อมแซมทำให้สามารถยืดอายุการใช้งานต่อไปได้อีก

(1.4) การบำบัดและการฟื้นฟูเป็นวิธีการที่จะช่วยลดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรด้วยการบำบัดก่อนเช่นการบำบัดน้ำเสียจากบ้านเรือนหรือโรงงานอุตสาหกรรมเป็นต้นก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะส่วนการฟื้นฟูเป็นการรื้อฟื้นธรรมชาติให้กลับสู่สภาพเดิมเช่นการปลูกป่าชายเลนเพื่อฟื้นฟูความสมดุลของป่าชายเลนให้กลับมาอุดมสมบูรณ์เป็นต้น

(1.5) การใช้สิ่งอื่นทดแทนเป็นวิธีการที่จะช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติน้อยลงและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเช่นการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกการใช้ไบโอดีเซลแทนโคมการใช้พลังงานแสงแดดแทนแร่เชื้อเพลิงการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมีเป็นต้น

(1.6) การเฝ้าระวังดูแลและป้องกันเป็นวิธีการที่จะไม่ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายเช่นการเฝ้าระวังการทิ้งขยะสิ่งปฏิกูลลงแม่น้ำคูคลองการจัดทำแนวป้องกันไฟ

ป่าเป็นต้น

2) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยทางอ้อม สามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

(2.1) การพัฒนาคุณภาพประชาชน โคนสนับสนุนการศึกษาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องตามหลักวิชาซึ่งสามารถทำได้ทุกระดับอายุทั้งในระบบโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และนอกระบบโรงเรียนผ่านสื่อสารมวลชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์เกิดความรักความหวงแหนและให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

(2.2) การใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายการจัดตั้งกลุ่มชมรมชมรมสมาคมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดจนการให้ความร่วมมือทั้งทางด้านพลังกายพลังใจพลังความคิดด้วยจิตสำนึกในควมมีคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่มีต่อตัวเราเช่นกลุ่มชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนนักศึกษาในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทยมูลนิธิสืบนาจะเสถียรมูลนิธิโลกสีเขียว เป็นต้น

(2.3) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ช่วยกันดูแลรักษาให้คงสภาพเดิมไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตนการประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักระหว่างหน่วยงานของรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนให้มิบทบาทหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองฟื้นฟูการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

(2.4) ส่งเสริมการศึกษาวิจัยค้นคว้าวิธีการและพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุดเช่นการใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาจัดการวางแผนพัฒนาการพัฒนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้มีการประหยัดพลังงานมากขึ้นการค้นคว้าวิจัยวิธีการจัดการการปรับปรุงพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน เป็นต้น

(2.5) การกำหนดนโยบายและวางแนวทางของรัฐบาลในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเป็นหลักการให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือและนำไปปฏิบัติรวมทั้งการเผยแพร่ข่าวสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม

สรุปว่ากิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นกิจกรรมที่ให้

ความรู้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาดโดยใช้ให้น้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนานและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

2.6 บริบทของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2.6.1 ประวัติของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นนำของประเทศ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ.2511 ภายใต้เจตนารมณ์ของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และ อาจารย์ สนั่น เกตุทัต โดยใช้ชื่อสถาบันว่า “ธุรกิจบัณฑิตย์” ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองประปา ถนนพระราม 6 ต่อมาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในปี พ.ศ.2513 และเลื่อนฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์” ในปี พ.ศ.2527 ด้วยพัฒนาการที่ไม่หยุดยั้งผนวกกับการขยายตัวของระบบการศึกษาในประเทศ ในปี พ.ศ.2532 มหาวิทยาลัยได้ย้ายสถานที่ตั้งมาอยู่ที่ริมคลองประปา ถนนประชาชื่น บนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารปฏิบัติการทางการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างสมบูรณ์แบบภายใต้สภาวะแวดล้อมที่สวยงามและร่มรื่น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เปิดสอนทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติในระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก โดยมี คุณ ประเสริฐ บุญสัมพันธ์ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ ดร.คาริกา สิทธิพัฒน์ เป็นอธิการบดีและทั้งมีการก่อตั้งวิทยาลัยนานาชาติ (DPUIC) ในปี 2547 และวิทยาลัยนานาชาติจีน (KDCIC) ในปี พ.ศ.2553 เพื่อรองรับผู้ที่ต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติและเพื่อมุ่งสู่ความเป็นสากลตลอด 46 ปีที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคมรวมกว่า 80,000 คน ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก โดยมีบุคลากรรวมทั้งสิ้น 1,074 คน มีสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอก 17% ระดับปริญญาโท 76% มีนักศึกษาที่กำลังศึกษาจากทุกระดับกว่า 20,000 คน โดยแบ่งเป็นระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคค่ำจำนวน 19,044 คน ปริญญาโท จำนวน 3,659 คน และปริญญาเอก จำนวน 217 คน นับเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างกว้างขวางด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของผู้ก่อตั้งที่จะสร้างเยาวชนไทยให้เปี่ยมพลเมืองดีของสังคมเป็นนักธุรกิจที่มีทั้งความรู้ ความสามารถ และจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญของชาติเพราะมีความเชื่อว่า “นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ” ยังผลให้สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งสถาปนาขึ้น โดยเน้นการเรียนการสอนทางด้านธุรกิจเป็นหลัก “แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ”

2.6.2 ปณิธานของผู้ก่อตั้งและกําเนิดมหาวิทยาลัย

ปรัชญา: นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ

คติธรรม: กมฺมุนฺเตน วิสุทฺตติ คนบริสุทธิ์ได้ด้วยการทำงาน

ธมฺโม เหว รกฺขติ ธมฺมจํริ: ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

ปณิธาน: บัณฑิตต้องถึงพร้อมทั้งคุณธรรมและคุณวุฒิ

วิสัยทัศน์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจะเป็นสถาบันหลักในการขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยนสู่ธุรกิจยุคใหม่และบูรณาการจีนและประชาคมอาเซียน

พันธกิจ:

1) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะการปฏิบัติคิดเป็นคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มีวิจรรย์ญาณที่ดีมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความพร้อมที่จะพัฒนาความเจริญของประเทศชาติ

2) พัฒนาหลักสูตรที่มีความทันสมัยมีเนื้อหาซึ่งสอดคล้องนโยบายประเทศไทย 4.0 มีการบูรณาการสู่การปฏิบัติจริงโดยมีมาตรฐานการเรียนการสอนชั้นเลิศและจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีการสอนที่ทันสมัย

3) ผลิตผลงานวิจัยและองค์ความรู้ระดับชาติและนานาชาติที่เป็นประโยชน์ช่วยในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมและธุรกิจ

4) ให้บริการวิชาการแก่สังคมที่เป็นประโยชน์ทั้งภาครัฐภาคเอกชนอุตสาหกรรมสังคมและชุมชนสร้างองค์ความรู้และภาพลักษณ์ให้กับมหาวิทยาลัย

5) บูรณาการการทำนุบำรุงด้านศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการร่วมกับเครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชนให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนสังคม

6) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีมีการดำเนินงานอย่างมีคุณธรรมและโปร่งใสโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

7) พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะสูงและความก้าวหน้าในอาชีพสามารถทำงานได้เต็มตามศักยภาพเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ชื่อ ธุรกิจบัณฑิตคือความรอบรู้ทางธุรกิจ

ดวงตราสัญลักษณ์ เป็นรูปพระสิทธิตาปะระทับบนพระแท่น มีวงกลมล้อมรอบ 2 ชั้น ชั้นนอกประดับด้วยกลีบบัวซ้อนกัน 32 กลีบ ระหว่างวงกลม 2 ชั้น มีนพรัตน์คือแก้ว 9 ดวงประดับเป็นระยะ

พระสิทธิตาปะเป็นปางหนึ่งของพระพินนาศร์หรือพระคณศ เทพแห่งศิลปะและปัญญา ผู้ทรงขจัดอุปสรรคและประทานความสำเร็จให้แก่มวลมนุษย์ พระหัตถ์ซ้ายทรงสมุคบัณฺฐิ พระหัตถ์ขวา ทรงขอช้าง และทรงหนูเป็นพาหนะ กลีบบัว 32 กลีบกลีบบัว หมายถึงความงาม ความดี

ความเจริญ และคุณธรรม ตัวเลข 32 มีความหมายในทางธรรมะ แสดงถึงความเป็นมนุษย์อาการครบ 32 ประการ อันเป็นอาการ ที่มนุษย์พึงมี

นพรัตน์แก้ว 9 ดวง หมายถึงองค์ประกอบแห่งคุณธรรม 9 ประการ อันบัณฑิตหรือนักธุรกิจที่ดีพึงมี นั่นคือ

- 1) มีความรู้ในเรื่องภาษาดี
- 2) มีความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ในด้านธุรกิจดี
- 3) สามารถใช้ความรู้ที่นั่น ๆ ได้เป็นอย่างดี
- 4) เป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า
- 5) เป็นคนขยันขันแข็ง เอาใจใส่ และอดทน ไม่ว่าจะทำอะไร
- 6) เป็นผู้มีการยาท
- 7) เป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่และซื่อสัตย์
- 8) เป็นผู้รู้จักใช้โอกาส
- 9) เป็นผู้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

สี่สถาบันคือสีม่วงและสีฟ้า

- 1) สีม่วง หมายถึง อุตสาหกรรมคือการทำสิ่งของให้เป็นสินค้า
- 2) สีฟ้า หมายถึง พาณิชยกรรมคือการค้าความหมายโดยรวมของ“ม่วง-ฟ้า” ก็คือ การปฏิบัติทางธุรกิจ

ธงสถาบันเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าพื้นสีม่วงตรงกลางมีดวงตราสัญลักษณ์อยู่บนพื้นสีฟ้า ได้ดวงตรามีคำว่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นแนวโค้งตามรูปดวงตราขอบตรงประดับด้วยฟูสีเหลือง

ต้นไม้สัญลักษณ์ คือต้นไม้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความอดทนเมื่อมัดรวมกันหมายถึงความแข็งแกร่งซึ่งเกิดจากความรักและความสามัคคีมีผลให้ทำกิจการใดก็สำเร็จลุล่วงดังประสงค์ ต้นไม้จึงเป็นเครื่องเตือนสติให้ทุกคนมีความอดทนความเพียรความรักความสามัคคีอันจะก่อเกิดพลังมหาศาลอุดมดี

คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต บริหารในรูปของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน 11 คน โดยมี คุณประเสริฐ บุญสัมพันธ์ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และ ดร.คาริกา ลัทธพิพัฒน์ เป็น อธิการบดี และมีคณะกรรมการอำนวยการจำนวน 7 คน โดยมีคุณสีมาลีมานนท์ เป็นประธานอำนวยการ และดร.คาริกา ลัทธพิพัฒน์ เป็นอธิการ

2.6.3 หน่วยงานบริการเพื่อการศึกษา

- 1) สายงานวิชาการ ประกอบด้วย ฝ่ายทะเบียนการศึกษา งานด้านบัณฑิตศึกษาสำนักวิชาการสายงานวิจัยศูนย์บริการวิจัย สถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ (ISES)
- 2) สายงานภาคีสัมพันธ์ ประกอบด้วย ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ฝ่ายประสานและบริหารงานโครงการศูนย์นิเทศศาสตร์พัฒนาการแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (ADCC)
- 3) สายงานบริหารด้านกายภาพ ประกอบด้วย ฝ่ายพัฒนาสถานที่และธุรกิจบริการ ฝ่ายธุรการและยานพาหนะ ฝ่ายอาคารสถานที่และซ่อมบำรุง
- 4) สายงานการเงินและบริหาร ประกอบด้วย ฝ่ายแผนงานและนโยบาย ฝ่ายทุนการศึกษา ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้าง ด้านการเงิน ฝ่ายงบประมาณ ฝ่ายบัญชี สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด หน่วยงานหอประวัติและพิพิธภัณฑ์
- 5) สายงานสื่อสารแบรนด์ ประกอบด้วย ฝ่ายสื่อสารการตลาด ฝ่ายสื่อสารแบรนด์
- 6) สายงานทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย ฝ่ายปฏิบัติการงานบุคคล ฝ่ายกลยุทธ์งานบุคคล ฝ่ายเสริมสร้างศักยภาพและความผูกพันบุคลากร
- 7) สายงานกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย สำนักกิจการนักศึกษา 2 สำนักงานเลขานุการศูนย์บริการสวัสดิการนักศึกษาศูนย์สันติวิธีและธรรมาภิบาลนักศึกษา ศูนย์อาสาสมัครเพื่อสังคม ศูนย์กิจกรรมและพัฒนานักศึกษา ศูนย์กีฬา ศูนย์วัฒนธรรม
- 8) หน่วยงานอื่นๆ ประกอบด้วย สหกรณ์ออมทรัพย์ Green DPU สถาบันขงจื้อเส้นทางสายไหมทางทะเล

2.6.4 รายชื่อคณะวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรให้แก่ นักศึกษาชาวจีน ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 2.4 รายชื่อคณะวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรให้แก่ นักศึกษาชาวจีน ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คณะ/วิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	ระดับการศึกษาปริญญา			ประเภทหลักสูตร (ระยะเวลาเรียน)
		ตรี	โท	เอก	
วิทยาลัยบริหารธุรกิจ นวัตกรรมและการบัญชี	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (6 วิชาเอก)	✓	✓	✓	ปริญญาตรี 4 ปีปริญญาโท 2 ปี ปริญญาเอก 3 ปี
	หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต(1 วิชาเอก)	✓			
	การบัญชี(1 วิชาเอก)	✓	✓	✓	
	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) (1 วิชาเอก)	✓	✓	✓	

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	ระดับการศึกษาปริญญา			ประเภทหลักสูตร (ระยะเวลาเรียน)
		ตรี	โท	เอก	
วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน	การบริหารธุรกิจ	✓	✓	✓	ปริญญาตรี 4 ปีปริญญาโท 2 ปี ปริญญาเอก 4 ปี
	การเงินและการบัญชี	✓			
	การออกแบบงานศิลปะ	✓			
	การจัดการการท่องเที่ยว	✓			
	การจัดการการศึกษา		✓	✓	
คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	การท่องเที่ยว	✓			ปริญญาตรี 4 ปีปริญญาโท 2 ปี ปริญญาเอก 4 ปี
	การโรงแรม	✓			
	การจัดการการท่องเที่ยว		✓		
คณะศิลปศาสตร์	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	✓			ปริญญาตรี 4 ปี
	ภาษาจีนธุรกิจ	✓			
	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)	✓			
	ภาษาไทยเพื่ออาชีพ				
วิทยาลัยครุศาสตร์	การจัดการการศึกษา		✓	✓	ปริญญาโท 2 ปีปริญญาเอก 3 ปี
	หลักสูตรและการสอน		✓	✓	

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้งระดับปริญญาตรี โท เอก รวมทั้งหมด 17 หลักสูตร โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาแยกตามคณะและวิทยาลัย พบว่า (1) วิทยาลัยบริหารธุรกิจ นวัตกรรมและการบัญชีมี 4 วิชา คือหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (6 วิชาเอก) หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (1 วิชาเอก) การบัญชี (1 วิชาเอก) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (นานาชาติ) (1 วิชาเอก) (2) วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนมี 6 วิชาการบริหารธุรกิจ คือการเงินและการบัญชี การออกแบบงานศิลปะการจัดการการท่องเที่ยว การจัดการการศึกษาการเงิน (3) การเที่ยวและการโรงแรมมี 3 วิชา คือ การท่องเที่ยว การโรงแรม การจัดการการท่องเที่ยว (4) คณะศิลปศาสตร์มี 2 วิชา คือ ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาจีนธุรกิจ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ) ภาษาไทยเพื่ออาชีพ (5) วิทยาลัยครุศาสตร์มี 2 วิชา คือการจัดการศึกษาคณะครุศาสตร์และการสอน

หลักสูตรปริญญาตรี ใช้เวลาในการศึกษา จำนวน 4 ปีปริญญาโท ใช้เวลาในการศึกษา จำนวน 2 ปี และ ปริญญาเอก ใช้เวลาในการศึกษา จำนวน 3 ปี นอกจากนี้ ยังมีหลักสูตร ปริญญาตรี นักศึกษาแลกเปลี่ยนในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 0.5 ปี

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2560) ได้ศึกษาพบว่า คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีวินัยและความรับผิดชอบต่อน้ำที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ มีน้ำใจมีจิตอาสาจิตสาธารณะ ความรับผิดชอบต่อประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกรักท้องถิ่นมีความพอเพียง ความซื่อสัตย์ ขยันอดทน กตัญญูสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 2) ด้านความรู้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของชีวิตและวิชาชีพสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ 3) ด้านทักษะทางปัญญาเป็นผู้ใฝ่รู้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาและตัดสินใจอย่างมีหลักการและเหตุผล มีทัศนคติคิดสร้างสรรค์ นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน แก้ไขปัญหาและปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีทักษะการทำงานเป็นทีมมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร ได้ตระหนักถึงสิทธิของตนเองและผู้อื่นและยอมรับในความแตกต่างหลากหลายของมนุษย์ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม คนตรีวรรณกรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติมีความสนใจด้านกีฬาและนันทนาการ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดีทั้งการฟังพูดอ่านเขียนวิเคราะห์เชิงตัวเลขและได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และคัดเลือกข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ทองใบ รุ่งเรือง (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยช่างศิลป์โดยศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์การนักศึกษาด้านแนะแนวอาชีพด้านกิจกรรมนักศึกษาด้านการพัฒนาบุคลิกภาพและวินัยนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในวิทยาลัยช่างศิลป์ 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยช่างศิลป์วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรีและวิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราชจำนวน 166 คน ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยช่างศิลป์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางด้านที่มีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากคือด้านพัฒนาบุคลิกภาพและวินัยนักศึกษา

มิตร ทองกาบ (2559) การวิจัยรูปการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของเอกชนครั้งนี้ใช้เทคนิคเดลฟายซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่ใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาและเป็นเกณฑ์ในการกำหนดรูปแบบดังนั้นเพื่อให้การอภิปรายผลเป็นไปอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยจึงได้นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่แสดงความเห็นในรอบสุดท้ายของการเก็บรวบรวมข้อมูลมาเป็นหลักในการอภิปราย

โดยพิจารณาประกอบกับเหตุผลที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอไว้ในการตอบแบบสอบถามในรอบและปรับให้เข้ากับหลักวิชาการเป็นเรื่อง ๆ ไปดังต่อไปนี้

1) ปรัชญาของกิจการนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรมีลักษณะดังนี้คือ สถาบันส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญาอารมณ์และสังคมมุ่งมั่นและปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อ สอนรวมส่งเสริมให้นักศึกษาบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและนักศึกษาแต่ละคนจะได้รับการพัฒนา ไปจนถึงขีดสุดของความสามารถของแต่ละบุคคลจากความคิดเห็นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้เชี่ยวชาญ ตระหนักดีว่าการกำหนดปรัชญาของกิจการนักศึกษาของสถาบันจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกๆด้านและช่วยเหลือหลอมให้นักศึกษาเป็นสมาชิกที่ดี และมีประโยชน์ต่อสังคมต่อไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรมทั้งนี้ เนื่องจากสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับวลภาษาเทพหัตดิน ณ อยุธา (2530) ผู้เขียนตำราเกี่ยวกับบุคลากรนิสิตนักศึกษาที่ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการกำหนด ปรัชญาของกิจการนักศึกษาไว้ว่าเพื่อพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพมี ความรู้ดีประพฤติดีมีบุคลิกภาพที่น่าศรัทธาเลื่อมใสส่วนปรัชญาของกิจการนักศึกษาในข้อที่ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมาก ได้แก่ การตอบสนองระหว่างบุคคลของนักศึกษาเป็นสำคัญอาจ เป็นเพราะนักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันการกำหนดปรัชญาของกิจการนักศึกษาต้องคำนึงถึง ความแตกต่างกันของนักศึกษา เช่นเดียวกับ Mueller (1961) ที่ได้กล่าวถึงงานกิจการนักศึกษาไว้ว่า นักศึกษาแต่ละคนจะต้องได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดีในทุกๆด้านโดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของนักศึกษาเป็นสำคัญ

2) นโยบายของกิจการนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรมีลักษณะดังนี้คือ สถาบันส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคลส่งเสริม ให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการทำประโยชน์ต่อสังคมส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ทั้งวิชาชีพและส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตในสถาบันให้เกิด ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการพัฒนาความคิดและบุคลิกภาพการกำหนดนโยบายของกิจการนักศึกษา มีความสำคัญอย่างมากในการบริหารกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพราะนโยบายจะเป็น หลักแนวปฏิบัติในการดำเนินงานกิจการนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ที่วางไว้กระบวนการพัฒนานักศึกษาให้ได้ผลตามเป้าหมายนั้นส่วนหนึ่งผู้มีส่วนใน การดำเนินการจึงต้องเข้าใจถึงความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคนอันจะนำไปสู่ความสามารถใน การจัดกิจกรรมต่างๆที่พัฒนาด้านความรู้และคุณธรรมสอดคล้องกับเอนก ลลิตวสุภิญโญ (2555) ได้ ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่พึงประสงค์พบว่าสถาบันควรมีการกำหนด

นโยบายของงานกิจการนักศึกษาโดยมุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนพร้อมๆกันทุกด้านตั้งแต่สุขภาพทางกายสติปัญญาและความสามารถทางสังคมค่านิยมจริยธรรมวัฒนธรรมเพื่อให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์เป็นตัวของตัวเองเป็นบุคคลที่มีความสุขรวมทั้งมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมอย่างภาคภูมิใจ

3) วัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรมีลักษณะดังนี้คือเพื่อให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมพัฒนามัยและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเพื่อจัดบริการต่างๆให้แก่นักศึกษาที่จะอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตในสถาบันจะเป็นได้ว่าผู้เชี่ยวชาญต่างมีความเห็นที่เป็นไปได้ในแนวเดียวกันว่างานกิจการนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์เพราะการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกับบุคคลอื่นจะทำให้ให้นักศึกษารู้จักการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดียอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและยังเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีให้แก่นักศึกษาจึงมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมเพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคมสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งสอดคล้องกับ Herron (1970) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาเพื่อให้บริการความสะดวกสบายต่างๆในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาส่วนวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมาก ได้แก่ เพื่อเป็นการเตรียมตัวสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตยและเพื่อให้เกิดความรักและความผูกพันต่อสถาบันซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้เชี่ยวชาญตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตในสถาบันการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาและเป็นไปในแนวเดียวกันกับผลการวิจัยของปัทมาปานบุญห้อม (2555) ที่กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจการนักศึกษาเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักใช้สิทธิเสรีภาพในการปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตยและเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรักและภูมิใจในสถาบัน

4) ขอบเขตของการบริหารกิจการนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรประกอบด้วยภารกิจ 4 ด้านคือภารกิจด้านสวัสดิการภารกิจการจัดการควบคุมภารกิจการด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและภารกิจการด้านส่งเสริมวิชาการเมื่อพิจารณาตามหลักวิชาการแล้วพบว่าเป็นไปตามที่นักวิชาการหลายคนได้เสนอไว้เช่น Knowles (1970) และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) ซึ่งได้จำแนกงานกิจการนักศึกษาออกเป็น 4 ประเภทคือหน้าที่เกี่ยวกับการให้สวัสดิการหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมร่วมหลักสูตรและหน้าที่เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

5) กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรดำเนินการให้ครอบคลุมในเรื่องการวางแผนโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาให้ชัดเจนจัดทำแผนการดำเนินการกิจการนักศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาวจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนการ

บริหารกิจการนักศึกษาและมีการติดตามผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนตรงกับแนวคิดของ
 ชงชัย สันติวงษ์ (2531) ที่ว่าการวางแผนจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานอย่างชัดเจนและ
 เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ จีรวัดน์ วีรังกร (2554) ได้เสนอแนะว่าผู้บริหารกิจการนักศึกษา
 ควรให้ความสนใจในด้านการวางแผนอย่างจริงจังให้แต่ละงานได้จัดทำแผนดำเนินงานตลอดปีและ
 แผนการดำเนินงานในอนาคตมีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนรวมทั้งมี
 มาตรการในการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้แผนการดำเนินงานของกิจการ
 นักศึกษาประกอบไปด้วย

วินัย นุชพิทักษ์ (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการ
 นักศึกษาของบุคลากรในสถาบันราชภัฏกลุ่มตะวันตกโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารอาจา
 ปริญญาและนักศึกษาสถาบันราชภัฏในกลุ่มภาคตะวันตกจำนวน 717 คนแยกเป็นรายด้าน 6 ด้าน
 ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ด้านความรู้ทักษะด้าน โครงสร้างด้านคุณลักษณะด้านงบประมาณด้าน
 สถานที่ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับดีและมาก

นิเวศน์ ประสารศรี (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการ
 บริหารงานสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ โดยทำการศึกษาความพึงพอใจของ
 ผู้รับบริการกลุ่มคือคณาจารย์บุคลากรสายสนับสนุนและนักศึกษาจำนวน 883 คนผลการวิจัยพบว่า
 ความพึงพอใจของคณาจารย์ในการบริหารฝ่ายกิจการนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปาน
 กลางสำหรับความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจระดับปานกลาง
 ชุมพลชานานูสาร (2538) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสห
 วิทยาลัยอีสานเหนือพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการบริหารงานกิจการนักศึกษาของ
 วิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยอีสานทั้งด้านคือด้านการบริหารทั่วไปด้านการพัฒนาบุคลากรภาพและ
 กิจกรรมนักศึกษาด้านการแนะแนวสนเทศและบริการอาชีพด้านการจัดสวัสดิการและบริการต่าง ๆ
 ด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ด้านบุคลากรและด้านงบประมาณมีปฏิบัติและปัญหาโดยภาพ
 รวมอยู่ในระดับปานกลางส่วนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขมีความเห็นว่า
 ควรจัดให้มีการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาการบริการจัดหางานให้นักศึกษาใน
 ระหว่างการศึกษาการจัดบริการสอนซ่อมเสริมให้นักศึกษาที่เรียนช้าและที่ ต้องการเรียนเพิ่มเติมการ
 บริการสุขภาพอนามัยและการจัดสวัสดิการเงินยืมหมุนเวียนระยะสั้นให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนซึ่ง
 มีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย

ไพรัตน์ จันแก้ว (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานด้านกิจการ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่ในระดับปานกลาง โดยงานกิจการนักศึกษามีการปฏิบัติงานมากกว่างานด้านอื่นๆ ปัญหา ดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลางโดยมีการดำเนินงานมี ปัญหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และ ปัญหาด้านบุคลากร

ประสิทธิ์ อรุณรัตนานนท์ (2535) ได้ศึกษาเรื่อง กิจกรรมนักศึกษาในสหวิทยาลัยพุทธชินราตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและคณะกรรมการนักศึกษา โดยศึกษาใน 5 ด้านคือ ด้านการกำหนดทิศทางและของเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านประเภทและลักษณะ ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านองค์กรนักศึกษาและการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา ด้าน ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการ ทารกิจกรรมนักศึกษาและด้านกระบวนการบริการกิจกรรมนักศึกษา พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมและคณะกรรมการนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อกิจกรรม ทั้ง 5 ด้านในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

สมหญิง สาร โกลศล (2535) ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงาน นักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่าสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานหอพักในปัจจุบัน ยังขาดความสะอาดและความรวดเร็วในการให้บริการขวัญและกำลังใจของผู้ให้บริการไม่ดีเพราะ การพิจารณาความคิดเห็นความชอบไม่ต่อเนื่อง สาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารความสัมพันธ์ ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไม่ดีอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้หน้าที่ของตนเอง อาคารหอพักส่วนใหญ่มีสภาพเก่าไม่ค่อยได้รับการปรับปรุงมีความแออัดเกินไป

อาคม สมุทร โคจร (2535) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทิศนะของผู้บริหารอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและกรรมการนักศึกษาพบว่าทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและกรรมการนักศึกษาที่มีต่อการบริการกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัย กรุงเทพ 5 ด้าน พบว่าเหมาะสมปานกลางโดยจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านงานบริการและสวัสดิการ นักศึกษาพบว่าเหมาะสมมาก ได้แก่ ฝ่ายกิจการนักศึกษาได้อำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาอย่าง เต็มที่ในการให้บริการรถรับส่งนักศึกษาระหว่างวิทยาเขตได้อย่างปลอดภัยมีจัดบริการทาง การแพทย์และการรักษาพยาบาลแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอและการจัดบริการทำบัตรขึ้นรถโดยสาร ของมหาวิทยาลัยสะดวกรวดเร็วด้านงานแนะแนวและจัดหางานพบว่าเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ โครงการเสริมทักษะการสมัครงานเป็นโครงการที่ให้ประโยชน์แก่นักศึกษา นอกจากนี้เรื่องที่มี ผู้บริการเห็นว่าเหมาะสมมากคือการที่บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านแนะแนวการศึกษาที่มีความรู้ความ เข้าใจในงานที่รับผิดชอบเป็นอย่าด้านงานกิจกรรมนักศึกษาพบว่าเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ การเข้า

ร่วมกิจกรรมมีบทบาทและสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนอกจากนี้เรื่องที่ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมมากคือการที่มีการส่งเสริมให้กรรมการนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างเต็มที่ด้านงานวินัยนักเรียนและการปกครองพบว่าโดยรวมเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ ฝ่ายกิจการนักเรียนดำเนินการทางวินัยกับนักเรียนที่เล่นการพนันในมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัดฝ่ายกิจการนักเรียนส่งเสริมนักเรียนที่สร้างคุณความดีตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยการประกาศเกียรติคุณให้ปรากฏทราบทั่วกันมีการจัดอบรมนักเรียนในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาอยู่เป็นประจำมีนักเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยชัดเจนและสื่อความหมายตรงกันมีการผู้ปกครองนักเรียนทราบทุกครั้งที่มีการลงโทษเรื่องการกระทำผิดระเบียบวินัยด้านธุรการพบว่าเหมาะสมปานกลาง ได้แก่ มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเช่นใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจัดพิมพ์เอกสารและจัดเก็บแฟ้มข้อมูล

ปรีชากร มนุเสวต (2554) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานและประสิทธิผลการบริหารงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยแล้วเสนอรูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยดำเนินการวิจัยแบบผสมผสานโดยสอบถามความคิดเห็นสภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาแบบเจาะจงประกอบด้วยผู้บริหารงานกิจการนักศึกษาจำนวน 22 คนและคณะกรรมการสโมสรมักศึกษจาก 3 สถาบันฯ ละ 15 คนและใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการสโมสรมักศึกษจำนวน 135 คนได้จากการสุ่มอย่างง่ายเพื่อตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและใช้สถิติเบื้องต้นในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงเนื้อหาเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการดำเนินงานด้านการบริหารกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ (2) โดยภาพรวมการบริหารงานกิจการนักศึกษาประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก (3) สภาพการบริหารงานกิจการนักศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานกิจการนักศึกษาทั้ง 9 ด้านซึ่งเป็นไปตามวิธีการดำเนินงานตามมาตรฐานการบริหารงานกิจการนักศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและกระบวนการบริหารประกอบด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารงานกระบวนการบริหารจัดการการจัดการทรัพยากรมนุษย์, การบริหารและจัดการทรัพยากรทางการบริหาร (4) รูปแบบการบริหารงานกิจการนักเรียนที่มีประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนคือ (1) หลักการและแนวคิด (2) วิธีการดำเนินงานประกอบด้วยปัจจัยนำเข้ากระบวนการดำเนินงานและผลผลิต

กรรณิกา มาโน (2553) ความหมายชีวิตกับจิตอาสาการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายจิตอาสาและความหมายในชีวิตของผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับจิตอาสาซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพตามแนวคิดปรากฏการณ์วิทยาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 6 คนข้อมูลได้รับการตรวจสอบความสมบูรณ์และแยกแยะหมวดหมู่ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อตอบวัตถุประสงค์และนำเสนอแนวคิดเชิงปรากฏการณ์วิทยาและแนวคิดอัตถภาวะนิยมคือโลกของฉันกับ“จิตอาสา”และจิตอาสาคือการให้โดยไม่หวังผลตอบแทนและจิตอาสาผูกพันและเรียนรู้โลกของฉันกับ“จิตอาสา”และจิตอาสาคือการให้โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นการเล่าถึงตัวตนของผู้ให้ข้อมูลที่สนใจส่วนตัวมุมมองที่มีต่อสังคมผ่านการใช้ชีวิตแล้วกลับกรองเป็นนิยามของจิตอาสาและการเรียนรู้จากประสบการณ์การทำกิจกรรมจิตอาสาในการนำไปปรับใช้ในชีวิตและเข้าใจถึงการอยู่ร่วมกันการมองเห็นคุณค่าซึ่งกันละกันของคนที่อาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน

สุพรรณิ อินทรบุญสม (2551) การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงโดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสัมพันธ์ด้านการพัฒนาตนเองด้านการประกอบอาชีพและด้านการช่วยเหลือสังคมจำแนกตามเพศชั้นปีคณะหน่วยกิตสะสมและลักษณะการพักอาศัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2550 จำนวน 522 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับมีค่าความเชื่อมั่น 0.963 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการติดต่อสัมพันธ์ด้านการพัฒนาตนเองและด้านการช่วยเหลือสังคมอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านการประกอบอาชีพนักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาอยู่ในคณะแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นักศึกษาที่หน่วยกิตสะสมแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านพัฒนาตนเองด้านการประกอบอาชีพและด้านการช่วยเหลือสังคมแตกต่างกันอย่าง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นักศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาที่ลักษณะการ พักอาศัยแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการช่วยเหลือสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีขั้นตอนวิธีการดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรและนักศึกษาที่กำลังศึกษาใน คณะ/วิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 5 คณะ/วิทยาลัย ได้แก่ 1) วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี 2) วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน 3) คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม 4) คณะศิลปศาสตร์ และ 5) วิทยาลัยครุศาสตร์แบ่งออกเป็นนักศึกษา จำนวน 3,000 คน และบุคลากร จำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้น 3,021 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรและนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษา ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยนำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 30 ตามทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง ของ อวรรณ ศรีโสมพันธ์ (2558, น.8) ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 921 คน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ชื่อคณะ/วิทยาลัย	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	นักศึกษา	บุคลากร	นักศึกษา	บุคลากร
วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี	137	1	41	1
วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน	2820	16	846	16
คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	13	0	4	0
คณะศิลปศาสตร์	24	4	7	4
วิทยาลัยครุศาสตร์	6	0	2	0
รวม	3000	21	900	21

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสถานภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์โดยมีการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยนำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามทีละข้อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, น. 114) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือการวิจัย

3.3.1 แบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยและหลักการที่เกี่ยวข้องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สามารถสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการวิจัยที่ประกอบด้วยตัวแปร 5 ด้านคือ

- (1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์
- (2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม
- (3) กิจกรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรม
- (4) กิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม
- (5) กิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

2) จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยและหลักการที่เกี่ยวข้องสามารถนิยามตัวแปรการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตครอบคลุมเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมทั้งกิจกรรม 5 ด้าน คือการวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (organizing), การบังคับบัญชา (Commanding), การประสานงาน (Coordinating), และการควบคุม (Controlling) ที่เป็นกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งประกอบด้วย 5 กิจกรรมคือ 1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ 2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม 3) กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาดตนเอง 4) กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม 5) กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

3) จัดทำร่างแบบสอบถามจากประเด็นและสาระสำคัญตามนิยามปฏิบัติการตัวแปรทั้ง 5 ด้านที่ได้จากกรอบแนวคิดของการวิจัย

- (1) กิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์
- (2) กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม
- (3) กิจกรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรม
- (4) กิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม
- (5) กิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

4) นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับคำแนะนำปรับปรุงแก้ไขแล้วนำกลับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องอีกครั้ง

5) นำร่างแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องและผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขถูกต้องความคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา

6) อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่รับแก้ไขแล้วอีกครั้งเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำให้รอบที่ 2

7) ผู้วิจัยปรับแก้แบบสอบถามความให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำในรอบที่ 2 ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ

8) อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแบบสอบถามความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามในรอบที่ 3 และเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาให้ความเห็นชอบการปรับแก้ไขแบบสอบถามรอบที่ 3 ฉบับสมบูรณ์

9) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติจบปริญญาเอก มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารจัดการและมีความเชี่ยวชาญด้านกิจกรรมนักศึกษาจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) รวมทั้งด้านการใช้ภาษาและอื่นๆ ของ ข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้แก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของแต่ละข้อคำถามแล้วนำข้อคำถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective: IOC) ได้เท่ากับ 0.93 (รายละเอียดดังแสดงในภาคผนวก) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อดังนี้

+1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นของเนื้อหา
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นของเนื้อหา
-1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่ตรงตามประเด็นของเนื้อหา

10) ปรับปรุงข้อคำถามบางข้อตามข้อสังเกตและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง

11) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคือผู้บริหารฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุดเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.99 (รายละเอียดดังแสดงในภาคผนวก)

12) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำหนังสือข่างต้นขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามใช้จริงกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร อาจารย์ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา บุคลากรฝ่ายกิจกรรมและนักศึกษาเงินของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 5 คณะ/วิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร จำนวน 21 ฉบับ โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 21 ฉบับ ร้อยละ 100 นักศึกษา 900 ฉบับ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยใช้วิธีประมวลผลทางคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งสามารถจำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ข้อมูลทางพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) วิเคราะห์แจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแล้วคัดแบบสอบถามไว้ที่ตอบครบถ้วนทุกข้อคำถาม

3) นำข้อมูลไปลงรหัสข้อมูล (Coding Form) เพื่อนำไปคำนวณหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.1) วิเคราะห์ข้อมูลทางพื้นฐานของมหาวิทยาลัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

3.2) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษา
จีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้ง 5 ด้าน
วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

3.3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนา
คุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตตามตัวแปรต้น

4) การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารกิจกรรมการพัฒนา
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดย
ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1

2) ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อหาระดับความคิดเห็นเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S. D.) เพื่อหาค่าการกระจายของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบ
แบบสอบถามถ้าค่า S. D. สูงแสดงว่ามีระดับการปฏิบัติที่แตกต่างกันมากแต่ถ้า S. D. ที่ต่ำแสดงว่ามี
ระดับว่าระดับการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกัน

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC)

2) ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยเรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาจีนใน
มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ศึกษาเปรียบเทียบ
จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาคือผู้บริหารฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
คณะ/วิทยาลัยและระยะเวลาการก่อตั้งฝ่ายรับผิดชอบด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดย
ใช้สถิติทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธี
ของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอนเรียงลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ
หลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 921)

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพ	921	100.0
1.1 ผู้รับบริการ	900	98.3
1.2 ผู้บริหารกิจกรรม	21	1.7
2. หลักสูตรที่กำลังศึกษา	921	100.0
2.1 ปริญญาตรี	699	75.9
2.2 บัณฑิตศึกษา	222	24.1
3. กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน	921	100.0
3.1 วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี	42	4.6
3.2 วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน	862	93.6
3.3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	4	0.4
3.4 คณะศิลปศาสตร์	11	1.2
3.5 วิทยาลัยครุศาสตร์	2	0.2

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นผู้รับบริการ (ร้อยละ 98.3) หลักสูตรที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 75.9) และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนเป็นวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน (ร้อยละ 93.6)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่
พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต จำแนกเป็นรายด้าน (n = 921)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์	3.50	0.45	มาก	1
2. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	3.49	0.47	ปานกลาง	3
3. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	3.48	0.45	ปานกลาง	4
4. กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	3.47	0.46	ปานกลาง	5
5. กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	3.49	0.44	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	3.48	0.36	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.2 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ใน
ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (S.D.= 0.36) และเมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (S.D.= 0.45) รองลงมา คือ กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ
ทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D.= 0.44) และกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ
วัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D.= 0.47) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กิจกรรม
พัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (S.D.= 0.46)

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์จำแนกเป็นรายชื่อ (n = 921)

กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์สำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน	3.53	1.23	มาก	5
2. มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์สำหรับนักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	3.50	1.22	มาก	8
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ที่จัดขึ้น	3.58	1.19	มาก	1
4. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์อย่างเพียงพอ	3.47	1.20	ปานกลาง	11
5. การจัดกิจกรรมนักศึกษาพิจารณาตามความสอดคล้องกับทรัพยากร และ ความต้องการของนักศึกษา	3.52	1.20	มาก	6
6. อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา	3.48	1.24	ปานกลาง	10
7. นักศึกษาจีนเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปด้วยความสมัครใจ	3.55	1.20	มาก	2
8. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ	3.50	1.20	มาก	7
9. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความเสียสละต่อสังคม	3.46	1.26	ปานกลาง	12
10. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะและคุณธรรม	3.55	1.23	มาก	3
11. การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย	3.45	1.20	ปานกลาง	13

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

	กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
12.	มีการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในระหว่างการทำกิจกรรมของนักศึกษา	3.54	1.22	มาก	4
13.	นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติการของกิจกรรม	3.42	1.20	ปานกลาง	15
14.	การพัฒนาด้านกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด	3.49	1.22	ปานกลาง	9
15.	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ดำเนินกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น	3.42	1.22	ปานกลาง	14
	เฉลี่ยรวม	3.50	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (S.D.=0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ที่จัดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (S.D.= 1.19) รองลงมา คือ นักศึกษาจีนเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปด้วยความสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.20) และผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะและคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.23) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติการของกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (S.D.= 1.20)

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมจำแนกเป็นรายชื่อ(n = 921)

กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน	3.45	1.22	ปานกลาง	11
2. มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	3.57	1.16	มาก	2
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดขึ้น	3.45	1.21	ปานกลาง	10
4. จัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษาจีน ตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา ของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติและของโลก	3.55	1.21	มาก	3
5. การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต	3.42	1.28	ปานกลาง	14
6. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ	3.52	1.21	มาก	5
7. นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นไปโดยความสมัครใจ	3.47	1.22	ปานกลาง	8
8. นักศึกษาจีนมีความเข้าใจกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมหรือไม่	3.43	1.29	ปานกลาง	13
9. อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาตรวจสอบที่ตั้งของกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	3.46	1.24	ปานกลาง	9
10. มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชน	3.41	1.25	ปานกลาง	15

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
11. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง	3.59	1.20	มาก	1
12. การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	3.49	1.24	ปานกลาง	7
13. มีการบูรณาการสอดแทรกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	3.51	1.23	มาก	6
14. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษา สอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด	3.43	1.27	ปานกลาง	12
15. มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	3.54	1.16	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.49	0.47	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D.= 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D.= 1.20) รองลงมา คือ มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (S.D.= 1.16) และจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษาจีนตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและ ศาสนาของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติและของโลก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.21) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D.= 1.25)

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองจำแนกเป็นรายชื่อ (n = 921)

	กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1.	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองสำหรับนักศึกษาเงินอย่างชัดเจน	3.49	1.21	ปานกลาง	9
2.	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองให้แก่นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	3.51	1.23	มาก	4
3.	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้น	3.47	1.23	ปานกลาง	11
4.	มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ	3.51	1.23	มาก	5
5.	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ	3.41	1.24	ปานกลาง	14
6.	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความสามารถในการสืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.56	1.17	มาก	1
7.	มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม	3.36	1.25	ปานกลาง	15
8.	นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองเป็นไปโดยความสมัครใจ	3.43	1.25	ปานกลาง	13
9.	นักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะ	3.53	1.23	มาก	3
10.	กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการดุลยพินิจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ	3.55	1.20	มาก	2

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
11. นักศึกษาสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน	3.51	1.24	มาก	6
12. การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	3.46	1.22	ปานกลาง	12
13. การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	3.50	1.21	มาก	7
14. มีอาจารย์นิเทศกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีน	3.50	1.22	มาก	8
15. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีนที่ดำเนินการตามแผน	3.47	1.20	ปานกลาง	10
เฉลี่ยรวม	3.48	0.45	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (S.D.= 0.45) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความสามารถในการสืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (S.D.= 1.17) รองลงมา คือ กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการดุลยพินิจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.20) และนักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (S.D.= 1.23) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (S.D.= 1.25)

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม จำแนกเป็นรายข้อ (n = 921)

กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน	3.51	1.24	มาก	3
2. การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	3.49	1.23	ปานกลาง	5
3. นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น	3.48	1.23	ปานกลาง	7
4. มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมอย่างเพียงพอ	3.43	1.21	ปานกลาง	11
5. การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมาย กิจกรรม อนุรักษ์ พัฒนา สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ	3.43	1.28	ปานกลาง	12
6. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ	3.52	1.18	มาก	2
7. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บสะสมรายได้เพิ่มมากขึ้น	3.51	1.26	มาก	4
8. นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นไปโดยความสมัครใจ	3.47	1.28	ปานกลาง	8
9. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่ดีเรียบง่าย ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟ	3.41	1.28	ปานกลาง	14
10. การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม	3.49	1.24	ปานกลาง	6

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
11. การจัดกิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม	3.44	1.20	ปานกลาง	10
12. การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	3.39	1.23	ปานกลาง	15
13. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และ อดออมทำให้นักศึกษาจีนมีความรับผิดชอบ สามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์	3.56	1.17	มาก	1
14. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และ อดออมทำให้นักศึกษาจีนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการ ใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินและมีการเก็บออมเพิ่มขึ้น	3.41	1.22	ปานกลาง	13
15. กิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนกิจกรรมพัฒนา ค่านิยม ประหยัด และอดออม	3.45	1.21	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม	3.47	0.46	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ด้าน กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (S.D.= 0.46) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผล จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีความรับผิดชอบ สามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (S.D.= 1.17) รองลงมา คือ ผลจากการ เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความ รับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (S.D.= 1.18) และมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรม พัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (S.D.= 1.24) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (S.D.= 1.23)

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ จำแนกเป็นรายชื่อ (n = 921)

กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน	3.55	1.18	มาก	2
2. การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	3.59	1.21	มาก	1
3. การจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่จัดขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง	3.48	1.20	ปานกลาง	12
4. อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ	3.12	1.06	ปานกลาง	15
5. การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมาย กิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ	3.51	1.18	มาก	6
6. อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาจะทำการตัดสินใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจน	3.55	1.22	มาก	3
7. นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยความสมัครใจ	3.51	1.17	มาก	5
8. การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติภายใต้แนวคิดการ ใช้อย่างประหยัด การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณะ ซ่อมแซม การบำบัดและการฟื้นฟู การใช้สิ่งอื่นทดแทน และการเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน	3.48	1.19	ปานกลาง	11

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
9. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเท่าที่มี ความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิด ประโยชน์อย่างคุ้มค่า	3.50	1.21	มาก	9
10. การจัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด	3.50	1.20	มาก	10
11. การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนา สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติมาปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	3.51	1.19	มาก	8
12. การจัดกิจกรรมรณรงค์การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สามารถ นำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถุงพลาสติก กระดาษ	3.42	1.22	ปานกลาง	14
13. การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองของการใช้ทรัพยากรให้ น้อยแต่ได้ประโยชน์มาก โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการ ใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม น้อยที่สุด	3.51	1.19	มาก	7
14. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาจีนมี คุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม มีจิต สาธารณะ	3.44	1.22	ปานกลาง	13
15. ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาจีนมี คุณลักษณะ ใช้ดุลยพินิจ ในการแก้ไขปัญหาใน สถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์	3.52	1.19	มาก	4
เฉลี่ยรวม	3.49	0.44	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้าน
กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ
ปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D.=0.44) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง
ที่สุด คือ การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

ให้แก่นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D.= 1.21) รองลงมา คือ การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ให้แก่นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.18) และอาจารย์ที่รับผิดชอบ กิจกรรมของนักศึกษาจะทำการตัดสินใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.22) ตามลำดับ ส่วนข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 (S.D.= 1.06)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนก ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 921)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ผู้รับบริการ (n = 900)		ผู้บริหารฯ (n = 21)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญ ประโยชน์	3.49	.45	3.80	.94	-1.482	.154
2. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม	3.48	.46	3.95	.73	-4.481	.000*
3. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	3.47	.45	3.82	.89	-1.763	.093
4. กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอด ออม	3.46	.46	3.50	1.10	-1.199	.844
5. กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	3.48	.44	3.72	.83	-1.328	.199
เฉลี่ยรวม	3.47	.36	3.76	.81	-1.582	.129

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติไม่ต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 921)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ปริญญาตรี (n = 699)		บัณฑิตศึกษา (n = 222)		t	p-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญ ประโยชน์	3.45	.44	3.67		
2. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม	3.43	.43	3.68	.51	-6.562	.000*
3. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	3.43	.43	3.65	.48	-5.776	.000*
4. กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอด ออม	3.43	.44	3.59	.50	-4.242	.000*
5. กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	3.44	.41	3.63	.48	-5.334	.000*
เฉลี่ยรวม	3.43	.33	3.64	.41	-6.708	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษาพบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 4.10 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 921)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	CIBA (n = 42)		CAIC (n = 862)		อื่น ๆ (n = 17)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	1. กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์	4.11	.32	3.46	.43	4.13
2. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	4.08	.44	3.4	.44	4.11	.42
3. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	3.97	.38	3.45	.44	4.03	.48
4. กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	3.94	.40	3.43	.45	4.01	.41
5. กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	3.96	.39	3.46	.42	4.03	.28
เฉลี่ยรวม	4.01	.33	3.45	.34	4.06	.36

หมายเหตุ : CIBA หมายถึง วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี CAIC หมายถึง วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน

อื่นๆ ได้แก่ คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 921)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชน และบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	21.621	10.811	57.848	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	170.619	.187		
	รวม	920	192.240	10.998		
2. กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	20.545	10.272	51.325	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	182.731	.200		
	รวม	920	203.276	10.472		
3. กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนา ตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	14.526	7.263	37.182	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	178.345	.195		
	รวม	920	192.872	7.458		

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
4. กิจกรรมพัฒนาทำนุขม ประหยัด และอดออม	ระหว่างกลุ่ม	2	14.009	7.005	34.997	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	182.737	.200		
	รวม	920	196.746	7.205		
5. กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนา สิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.732	6.866	37.837	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	165.674	.181		
	รวม	920	179.406	7.046		
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	16.710	8.355	71.791	.000*
	ภายในกลุ่ม	918	106.256	.116		
	รวม	920	122.966	8.471		

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ภูมิศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนกตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านกิจกรรมพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ภูมิศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่ เรียน	\bar{x}	CIBA	CAIC	อื่น ๆ
ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชน และบำเพ็ญประโยชน์	CIBA	4.11		.562*	-.045
	CAIC	3.46	-.562*		-.607*
	อื่น ๆ	4.13	.045	.607*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยส์ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันระหว่างวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนกับวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีและคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยส์ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่ เรียน	\bar{x}	CIBA	CAIC	อื่น ๆ
กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	CIBA	4.08		.628*	-.031
	CAIC	3.45	-.628*		-.659*
	อื่น ๆ	4.11	.031	.659*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยส์ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม แตกต่างกันระหว่างวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนกับวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีและคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่ เรียน	\bar{x}	CIBA	CAIC	อื่น ๆ
กิจกรรมจริยธรรม และพัฒนาตนเอง	CIBA	3.97		.521*	-.053
	CAIC	3.45	-.521*		-.575*
	อื่น ๆ	4.03	.053	.575*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง แตกต่างกันระหว่างวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน กับวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีและคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่ เรียน	\bar{x}	CIBA	CAIC	อื่น ๆ
กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	CIBA	3.94		.510*	-.060
	CAIC	3.43	-.510*		-.570*
	อื่น ๆ	4.01	.060	.570*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม แตกต่างกันระหว่างวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนกับวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีและคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่(Post Hoc) ของการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

การบริหารกิจกรรมการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์	กลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่ เรียน	\bar{x}	CIBA	CAIC	อื่น ๆ
กิจกรรมอนุรักษ์	CIBA	3.96		.503*	-.063
พัฒนาสิ่งแวดล้อม	CAIC	3.46	-.503*		-.571*
และทรัพยากรธรรมชาติ	อื่น ๆ	4.03	.063	.571*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ต่างกันระหว่างวิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียนกับวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีและคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 4.17 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์			
- นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้น	37	- ผู้บริหารควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม	41
- การจัดกิจกรรมส่วนน้อยอยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย	30	- การอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยสามารถลดเวลาที่ใช้ในการเดินทางและอำนวยความสะดวก	36
- ผู้บริหารกิจกรรมไม่นำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขด้วยกันกับนักศึกษา	22	- ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษา ควรหาหรือเกี่ยวกับปัญหากับนักศึกษาและปรับปรุงด้วยกัน	23
- นักศึกษาไม่ทราบเนื้อหาของกิจกรรมก่อนกิจกรรม	18	- อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมควรแจ้งให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับเนื้อหาล่วงหน้า	14
- ผู้บริหารกิจกรรมและนักศึกษขาดการสื่อสารระหว่างกัน	15	- ควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรมและให้นักศึกษาเขียนรายงานหลังกิจกรรม	9
2.กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม			
- นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรม	35	- ผู้บริหารกิจกรรมควรแนะนำวัฒนธรรมและศิลปะไทยให้กับนักศึกษามากขึ้น	40
- นักศึกษาจีนไม่ค่อยรู้จักคุณค่าความสำคัญ	28	- ควรแสดงภาพยนตร์เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาหรือให้รู้จักกับวัฒนธรรมและศิลปะไทย	31
- มีการบูรณาการหรือสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนน้อย	20	- สอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น	27
- ผู้บริหารกิจกรรมและนักศึกษขาดการสื่อสารระหว่างกัน	13	- ควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรม	16
- ไม่มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชน	8	- ควรสื่อสารกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อพัฒนากิจกรรมของนักศึกษา	10

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
3.กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง			
- นักศึกษาจีนไม่ค่อยเข้าใจวิธีการพัฒนาจริยธรรม	33	- ควรแนะนำความหมายทางศีลธรรมให้กับนักศึกษาก่อนทำกิจกรรม	35
- นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้น	26	- แนะนำจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้นให้กับนักศึกษามากขึ้น	24
- นักศึกษาจีนไม่ทราบวิธีการปรับปรุงจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	20	- ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรอธิบายให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญของจริยธรรมและการพัฒนาตนเองในช่วงกิจกรรม	17
- ขาดการสื่อสารระหว่างกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	14	- ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรม	15
- นักศึกษาไม่ลึกซึ้งพอที่จะเข้าใจจริยธรรมและการพัฒนาตนเอง	9	- ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรบอกนักศึกษาถึงวิธีการเป็นคนมีจริยธรรมในช่วงเรียน	7
4.กิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม			
- นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรม	31	- ผู้จัดการกิจกรรมนักศึกษาสามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น	34
- การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายตามความต้องการของนักศึกษา	26	- บอกนักศึกษาว่าจุดประสงค์ของค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้นคืออะไรในระหว่างกิจกรรม	30
- สามารถปรับปรุงนิสัยที่ไม่ดีเมื่อถึงเหตุการณ์เท่านั้นแต่หลังจากกิจกรรมนิสัยที่ไม่ดียังคงมีอยู่ในชีวิต	21	- ควรตรวจสอบว่านักศึกษาเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีหลังจากทำกิจกรรมหรือไม่	25
- ไม่ติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม	14	- ควรประเมินและดูแลพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาหลังจากจบกิจกรรม	19
- นักศึกษาไม่ลึกซึ้งพอที่จะเข้าใจกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม	7	- แนะนำหนังสือและสารคดีเกี่ยวกับค่านิยม ประหยัด และอดออมให้นักศึกษาทำรายงานด้วย	10

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

5.กิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ			
- นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรม	29	- ควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษา	31
- นักศึกษาจีนไม่เข้าใจเนื้อหาของกิจกรรม	20	- ควรให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง	25
- ผู้บริหารกิจกรรมและนักศึกษาดูการสื่อสารระหว่างกัน	13	- ควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรม	18
- นักศึกษาจีนไม่ทราบวิธีการปรับปรุงการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	8	- ควรอธิบายให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญในช่วงกิจกรรมของนักศึกษา	10
- นักศึกษาไม่ลึกซึ้งพอที่จะเข้าใจอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	5	- ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาสามารถแนะนำหนังสือและสารคดีให้นักศึกษาทำรายงานด้วย	3

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผลการวิเคราะห์ปัญหา ทั้ง 5 ด้าน พบว่า

1.ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมส่วนน้อยอยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและบริหารกิจกรรมไม่นำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขด้วยกันกับนักศึกษา

2.ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ นักศึกษาจีนไม่ค่อยรู้จักคุณค่าความสำคัญและมีการบูรณาการหรือสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนน้อย

3.ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาจีนไม่ค่อยเข้าใจวิธีการพัฒนาจริยธรรมรองลงมา คือ นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นและนักศึกษากลุ่มจีนไม่ทราบวิธีการปรับปรุงจริยธรรมและพัฒนาตนเอง

4.ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ

นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายตามความต้องการของนักศึกษาและสามารถปรับปรุงนิสัยที่ไม่ดีเมื่อถึงเหตุการณ์เท่านั้น แต่หลังจากกิจกรรมนิสัยที่ไม่ดียังคงมีอยู่ในชีวิต

5.ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ นักศึกษาจีนไม่เข้าใจเนื้อหาของกิจกรรมและผู้บริหารกิจกรรมและนักศึกษาคาดการสื่อสารระหว่างกัน

โดยส่วนผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ทั้ง 5 ด้านพบว่า

1.ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่พบว่า ผู้บริหารควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ การอยู่ใกล้มหาวิทยาลัย สามารถลดเวลาที่ใช้ในการเดินทางและอำนวยความสะดวกและผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษา ควรหารือเกี่ยวกับปัญหากับนักศึกษาและปรับปรุงด้วยกัน

2.ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่พบว่า ผู้บริหารกิจกรรมควรแนะนำวัฒนธรรมและศิลปะไทยให้กับนักศึกษามากขึ้นรองลงมา คือ ควรแสดงภาพยนตร์เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาหรือให้รู้จักกับวัฒนธรรมและศิลปะไทยและสอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

3.ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่พบว่า ควรแนะนำความหมายทางศีลธรรมให้กับนักศึกษาก่อนทำกิจกรรมรองลงมา คือ แนะนำจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้นให้กับนักศึกษามากขึ้นและผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรอธิบายให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญของจริยธรรมและการพัฒนาตนเองในช่วงกิจกรรม

4.ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่พบว่า ผู้จัดการกิจกรรมนักศึกษาสามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้นรองลงมา คือ บอกนักศึกษาว่าจุดประสงค์ของค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้นคืออะไรในระหว่างกิจกรรมและควรตรวจสอบว่านักศึกษาเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีหลังจากทำกิจกรรม

5.ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ พบว่า ควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษารองลงมา คือ ควรให้นักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองและควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรม

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา
จีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้นำเสนอ
ผลการวิจัยดังนี้วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนใน
มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ
นักศึกษาจีนจำแนกตามสถานภาพ หลักสูตรที่กำลังศึกษาและกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษา
จีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในภาพรวม
มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50
รองลงมา คือ กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49
และกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49ตามลำดับ ส่วนด้านที่มี
ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

ส่วนผลการวิจัยการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์แยกตามราย
ด้าน ทั้ง 5 ด้าน ปรากฏผลดังนี้

- 1) ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ใน
ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ
นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญ
ประโยชน์ที่จัดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 รองลงมา คือ นักศึกษาจีนเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนา

ชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปด้วยความสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะและคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติของกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

2) ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรมและศิลปะการแสดงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รองลงมา คือ มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษาจีนตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา ของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติและของโลกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41

3) ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความสามารถในการสืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมา คือ กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการดุลยพินิจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55และนักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

4) ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีความรับผิดชอบสามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมา คือ ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และ อดออมสำหรับนักศึกษาเงินอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมาปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39

5) ด้านกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงที่สุด คือ การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ ให้แก่นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นทางการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รองลงมา คือ การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติ ให้แก่นักศึกษาเงินทราบอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และอาจารย์ที่ รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาจะทำการตัดสินใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ ที่สุด คือ อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่าง เพียงพอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12

5.1.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาเงิน จำแนกตามสถานภาพ หลักสูตรที่กำลังศึกษา และกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน

1) ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนก ตามสถานภาพ พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติไม่ต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านกิจกรรม ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน ด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนก ตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่ง เป็นไปตามสมมุติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำแนก ตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา พบว่า ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่ง

เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านกิจกรรมพบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผลการวิเคราะห์ปัญหา ทั้ง 5 ด้าน พบว่า

1) ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมส่วนน้อยอยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัยและบริหารกิจกรรมไม่นำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขด้วยกันกับนักศึกษา

2) ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนาศิลปวัฒนธรรม พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือนักศึกษาจีนไม่ค่อยรู้จักคุณค่าความสำคัญและมีการบูรณาการหรือสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนน้อย

3) ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาจีนไม่ค่อยเข้าใจวิธีการพัฒนาจริยธรรมรองลงมา คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมที่จัดขึ้นและนักศึกษาจีนไม่ทราบวิธีการปรับปรุงจริยธรรมและพัฒนาตนเอง

4) ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายตามความต้องการของนักศึกษาและสามารถปรับปรุงนิสัยที่ไม่ดีเมื่อถึงเหตุการณ์เท่านั้น แต่หลังจากกิจกรรมนิสัยที่ไม่ดียังคงมีอยู่ในชีวิต

5) ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือนักศึกษาส่วนน้อยมีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือนักศึกษาจีนไม่เข้าใจเนื้อหาของกิจกรรมและผู้บริหารกิจกรรมและนักศึกษาคาดการสื่อสารระหว่างกัน

โดยส่วนผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทั้ง 5 ด้านพบว่า

1) ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชนบทและบำเพ็ญประโยชน์โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่พบว่า ผู้บริหารควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมรองลงมา คือ การอยู่

ใกล้มหาวิทยาลัย สามารถลดเวลาที่ใช้ในการเดินทางและอำนวยความสะดวกและผู้บริหารกิจกรรม นักศึกษา ควรหรือเกี่ยวกับปัญหากับนักศึกษาและปรับปรุงด้วยกัน

2) ด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ พบว่า ผู้บริหารกิจกรรมควรแนะนำวัฒนธรรมและศิลปะไทยให้กับนักศึกษามากขึ้น รองลงมา คือ ควรแสดงภาพยนตร์เกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาหรือให้รู้จักกับวัฒนธรรมและศิลปะไทยและสอดแทรกกิจกรรมที่ส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

3) ด้านกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ พบว่า ควรแนะนำความหมายทางศีลธรรมให้กับนักศึกษาก่อนทำกิจกรรมรองลงมา คือ แนะนำจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้นให้กับนักศึกษามากขึ้นและผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรอธิบายให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญของจริยธรรมและการพัฒนาตนเองในช่วงกิจกรรม

4) ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยมความประหยัดและอดออม โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ พบว่า ผู้จัดการกิจกรรมนักศึกษาสามารถแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของค่านิยม ประหยัดและอดออมที่จัดขึ้นรองลงมา คือ บอกนักศึกษาว่าจุดประสงค์ของค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น คืออะไร ในระหว่างกิจกรรมและควรตรวจสอบว่านักศึกษาเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีหลังจากทำกิจกรรม

5) ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ พบว่า ควรอนุญาตให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษารองลงมา คือ ควรให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเองและควรใช้ความคิดริเริ่มในการสื่อสารกับนักศึกษาในระหว่างกิจกรรม

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 การอภิปรายผลการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จากการศึกษาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด จากข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าทางมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีการดำเนินการและเห็นความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาคูณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ด้านกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2562) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชน และบำเพ็ญประโยชน์โดยการจัดค่ายจิตอาสาพระราชทาน 904 วปร. และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การจัดกิจกรรม "จิตอาสาพระจอมเกล้าลาดกระบัง ปี 2" (KMITL Volunteer Trip) ภายใต้โครงการ "ลาดกระบัง โมเดล" เพื่อหล่อหลอมความมีจิตสาธารณะและรับใช้สังคมของนักศึกษา ทั้งในด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้พัฒนาชุมชน ร่วมใจปรับปรุงทัศนียภาพชุมชนหัวตะเข้ ลาดกระบังและร่วมเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยการส่งต่อความรู้ นวัตกรรม และความเชี่ยวชาญของ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของ สจล. เข้าไปประยุกต์ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการ ศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็น กิจกรรมที่ให้ความรู้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด โดยใช้ให้น้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับ สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ (2562) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างฉลาดโดยใช้ให้น้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ ยาวนานและก่อให้เกิดผลเสียหายน้อยที่สุดรวมทั้งต้องมีการกระจายการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึงอย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมี ความเสื่อมโทรมมากขึ้นดังนั้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีความหมายรวม ไปถึงการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย และมาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพความเคารพกฎหมายความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยรู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนร่วมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติการกีฬาภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและมื ความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการ ประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเองมีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนัก คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550 น.8-9)

ในขณะที่เดียวกัน พบว่า ด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างค่านิยม ประหยัดและอดออม อย่าง ต่อเนื่องจนเกิดเป็นลักษณะนิสัยในระยะยาว ไม่สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(2551, น. 9-10) ได้ให้แนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม คือ มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรมจริยธรรมจิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวมถึงการ ประหยัดอดออมและนิยมไทย และให้ความสำคัญกับมิติด้านลักษณะชีวิตคือเป็นผู้ที่มีลักษณะชีวิตแห่ง ความขยันอดทนทุ่มเททำงานหนักมีระเบียบวินัยมีความซื่อสัตย์มีวิสัยทัศน์ทำทุกอย่างอย่างดีเลิศมี จิตสำนึกประชาธิปไตยเห็นคุณค่าในเอกลักษณ์ความเป็นไทยมีจิตสำนึกต่อผู้อื่นและส่วนรวมรวมทั้งมี ลักษณะชีวิตแห่งความประหยัดอดออม เกียรติศักดิ์เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 110-111)

5.2.2 การอภิปรายผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จากการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนก ตามสถานภาพ พบว่า ผู้รับบริการกับผู้บริหารกิจกรรม มีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ เมื่อพิจารณารายด้านกิจกรรมพบว่าด้านกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม นั้นมีการ ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ(สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา, 2554, น. 80) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็น พันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและ กลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพโดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่ แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบันและมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตรวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟูอนุรักษ์สืบสานพัฒนาเผยแพร่ศิลปะและ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่คืบขึ้นและ การบริการชุมชน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาความพร้อมทั้งในด้านวิชาการและวิทยาการ จึงควร ใช้ประโยชน์นี้เพื่อสังคมอย่างเต็มที่ การบริการชุมชนโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็นสี่ลักษณะคือ 1) การเผยแพร่ความรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สังคมได้รับการศึกษาเฉพาะและการศึกษาทั่วไป 2) การร่วมให้คำปรึกษาเพื่อแก้ปัญหาของสังคม 3) ให้บริการความรู้เพื่อประเมินผลการพัฒนา สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของ สังคมและประเทศชาติ เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่เชิงปรัชญา เป็นสัญลักษณ์ทางปัญญาและความ เจริญทางความคิด โดยทั่วไปแล้วสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทหน้าที่ 3 ประการคือ การให้การศึกษ การวิจัย และ การให้บริการทางวิชาการ (จรัส สุวรรณเวลา, 2550)

ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนก ตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา พบว่า ปริญญาตรีกับบัณฑิตศึกษา มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ จิรวัดน์ วีรังกร (2557) ว่าการบริหารกิจกรรมนักศึกษาควรให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากรกิจการนักศึกษาโดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรทางด้านที่จะได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องเช่นเสริมทักษะการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาที่เน้นการใช้แนวคิด “ นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง” เสริมทักษะการปฏิบัติงานที่อยู่บนฐานหลักวิชาฐานข้อมูลและสถิติเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมประเทศเพื่อบ้านทักษะชีวิตจำเป็นสำหรับสังคมพหุวัฒนธรรมเสริมความรู้ความเข้าใจลักษณะ Gen Z ตลอดจนการสร้างกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาในยุคปัจจุบันและอนาคตและพัฒนาสมรรถนะจำเป็นในการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษา ได้แก่ การสื่อสารภาษาอังกฤษการปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาต่างวัฒนธรรม

ผลการเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามกลุ่มคณะ/วิทยาลัยที่เรียน มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านกิจกรรม นั้นมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2558) ได้กล่าวว่าบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคตต้องมีพร้อม 4 ด้านคือ (1) ความรู้ (2) ความคิด (3) ความสามารถ และ (4) คุณธรรมจริยธรรม จำเป็นต้องพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตตั้งแต่ขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับปริญญาเอกเพราะในอนาคตบัณฑิตไทยต้องมีบทบาทในการเป็นผู้กำหนดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทางที่ดีงามแต่ทุกวันนี้เรายังคงต้องปฏิรูปการศึกษาซ้ำแล้วซ้ำอีกเพราะไม่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพป้อนสู่สังคมได้สถานศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไปสำหรับทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 และ เอนก ลลิตวสุภิญญา โย (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่พึงประสงค์พบว่าสถาบันควรมีการกำหนดนโยบายของงานกิจการนักศึกษาโดยมุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนพร้อมๆ กันทุกด้านตั้งแต่สุขภาพทางกายสติปัญญาและความสามารถทางสังคมค่านิยมจริยธรรมวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์เป็นตัวของตัวเองเป็นบุคคลที่มีความสุขรวมทั้งมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมอย่างภาคภูมิใจ

5.3 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการนำผลการวิจัย และมีการศึกษาเพิ่มเติมดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) การนำนโยบายและแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนไปปฏิบัติผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มีการใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อพัฒนากลยุทธ์และแผนงานกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนและเผยแพร่ผลงานการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อใหม่ (New Media) เช่น Online Media, Social Media เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

2) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยและมหาวิทยาลัยเอกชน ร่วมกันพัฒนานโยบายและแผนงานส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนที่ต่อเนื่อง สอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมบัณฑิตสู่การทำงานและสังคมในปัจจุบัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยและมหาวิทยาลัยเอกชน ให้ความสำคัญในการใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อพัฒนากลยุทธ์และแผนงานกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนและเผยแพร่ผลงานการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อใหม่ (New Media) เช่น Online Media, Social Media เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

2) ผู้บริหารและบุคลากรฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ควรให้ความสำคัญร่วมศึกษาผลการดำเนินแผนงาน/โครงการ หลังการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนร่วมนำข้อมูลป้อนกลับไปปรับปรุงแก้ไขปัญหากิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3) มหาวิทยาลัยสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) มหาวิทยาลัยปรับปรุงระบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนให้ทันสมัย สอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมบัณฑิตสู่การทำงานและสังคมในปัจจุบัน

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในแผนปฏิบัติการ กิจกรรม รวมถึงการอบรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา
- 2) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการนำผลการประเมินของกิจกรรมมาปรับปรุงเกี่ยวกับกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น
- 3) ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับด้านอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรรณิกา มาโน. การอุดมศึกษาในปัจจุบัน พ. ศ. 2557. สืบค้น 29 มิถุนายน 2562, จาก <http://www.mua.go.th>
- กรรณิกา มาโน. (2553). ความหมายชีวิตกับจิตอาสา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2563). วิสัยทัศน์พันธกิจและยุทธศาสตร์กระทรวงวัฒนธรรม. สืบค้น 19 กุมภาพันธ์ 2563, จาก https://www.m-culture.go.th/th/article_view.php?nid=1545.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). ภาพในอนาคตและคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ: วี. ที. ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2502). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บั๊กพอทย์.
- จรัส ด้วงสุวรรณ. (2520). การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติมา ลันซ์จิโรสกุล. (2534). ความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลภาคเหนือสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรวัดน์ จีรังกร. (2551). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1/2551. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- จิรวัดน์วีรังกร. (2538). การวิเคราะห์โครงสร้างและกระบวนการบริหารบุคลากรนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมพลชำนานุสาร. (2538). การศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์. (2552). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์. สืบค้น 1 มิถุนายน 2562, จาก <http://home.kku.ac.th/chuare/e-article/graduateframework.Pdf>.
- ชูศักดิ์ เอกเพชร. (2525). ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชูศักดิ์ เอกเพชร. (2533). *ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์อยู่ถนอม. (2554). *นโยบายการบริหารงานด้านการสนับสนุนการศึกษา. ในรายงานผลการ ฝึกอบรมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรการบริหารงานอุดมศึกษาระดับสูง (สำหรับผู้บริหารสายสนับสนุน) รุ่นที่ 4*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- เด่น ชะเนติย์. (2533). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2531). *แนวทางการพัฒนาทางวิชาการในรายงานการสัมมนาทางวิชาการของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. กรุงเทพฯ: สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.
- ทองใบรุ่งเรือง. (2558). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักศึกษาของอาจารย์ วิทยาลัยช่างศิลป์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2535). *หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสาธารณะ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิติกร โรจนวิภาค. (2533). *ปัญหาการบริหารพลศึกษาในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในกลุ่มภาคกลาง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิเวศน์ ประสารศรี. (2543). *ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการบริหารงานสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่: สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ.
- ประพันธ์ สุริหารศัพท์. (2543). *เทคนิคทางการบริหาร*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประสิทธิ์อรุณรัตน์. (2535). *กิจกรรมนักศึกษาในสหวิทยาลัยพุทธชินราชตามความคิดเห็น ของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและคณะกรรมการนักศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปราชญา กล้าผจญและสมศักดิ์คงเที่ยง. (2545). *หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.
- ปรีชากร มนุเสวต. (2554). *รูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย เอกชนในประเทศไทย*. วารสาร *EAU HERITAGE*
- ปานศิริ จันโทกุล. (2524). *ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรชูลีอาชาวอำทรง. (2546). การบริหารสถาบันอุดมศึกษาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อนักวางแผน และผู้จัดการสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณี ต้นสกุล. (2538). กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.
- พระธรรมโกศาจารย์. (2544). พุทธวิธีบริหาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (ว. วชิรเมธี). (2550). คนสำราญงานสำเร็จ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2543). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ:พรานนกการพิมพ์.
- พินน อภิสมมาตร โยธิน. (2548). กิจกรรมนักศึกษาที่บอบทบาทในการส่งเสริมลักษณะที่เอื้ออำนวยของนักศึกษาสู่การพัฒนา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2557). เอกสารประกอบการบรรยาย. ครูในศตวรรษที่ 21. ม.ป.พ.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2558). เอกสารประกอบการบรรยาย. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาการเรียนการสอน. สืบค้น 30 สิงหาคม 2562, จาก <http://slidegur.com/>
- ไพรัตน์ ชันซ์แก้ว.(2540). การศึกษาการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาวิทยาลัยขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2522). การจัดกีฬาเพื่อนันทนาการสำหรับนิสิตนักศึกษาและนักเรียนส่วนในสถาบันการศึกษา. วารสารสุขศึกษาพลศึกษานันทนาการ, 36.
- ภิญญา ศักดิ์เพชร. (2532). วินัยนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. วารสารสภาอาจารย์มศว, 38.
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2554). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตปีการศึกษา2554-2558 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2558). คู่มือการดำเนินงานการรับรองการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร สืบค้น 2 มิถุนายน 2562 , จาก <http://actrans.nu.ac.th>.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2562). ผลดำเนินการ โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักคอมพิวเตอร์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กิจกรรม วันสถาปนาสำนักคอมพิวเตอร์ครบรอบ 26ปี. สืบค้น 29 กุมภาพันธ์, จาก <https://edocument.swu.ac.th/general/5900/pdf/1195900147700016.pdf>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). ประมวลสาระชุดวิชา นโยบายการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษานวปีที่ 6-9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2561). ประมวลสาระชุดวิชา นโยบายการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษานวปีที่ 1-5. สืบค้น 8 สิงหาคม 2562, จาก http://www.trueplookpanya.comnew/cm_detail/knowledge/27586/.

- มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2560). *แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาประจำปีงบประมาณ พ. ศ. 2560* งานพัฒนานักศึกษาและสโมสรนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์. สืบค้น 8 กันยายน 2562, จาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/83f2017033014114123.pdf
- มนตรี จุลสมย์. (2533). *วิทยาศาสตร์การกีฬาต่อกีฬายุคใหม่* รายงานการประชุมวิชาการศึกษาศึกษาและสันตนาการแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มาลี ศิริ. (2532). *ปัญหาและความต้องการในการจัดโปรแกรมพลศึกษาสุขศึกษาและสันตนาการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มิตร ทองกาบ. (2557). *การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของเอกชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ราชบัณฑิต. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิชเชอส์.
- วชิรญา บัวศรี. (2558). *พัฒนานิสิตด้วยกิจกรรมมหาวิทยาลัยในงานบุคลากรนิสิตกับการพัฒนาเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2558). *การบริหารบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2531). *ทางสู่ความสำเร็จของนิสิตนักศึกษา*. *วารสารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*.
- วารุณี ชนวนานิช. (2533). *การจัดบริการแนะแนวอาชีพ*, *วารสารแนะแนว*, 34.
- วิจารณ์พานิช. (2558). *เอกสารประกอบการบรรยาย, การผลิตบัณฑิตในศตวรรษที่ 21*. สืบค้น 31 พฤษภาคม 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/560327>.
- วิจารณ์พานิช. (2558). *เอกสารประกอบการบรรยาย, ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Sals)*. สืบค้น 30 พฤษภาคม 2561, จาก <http://fda.sut.ac.th/doc-trainingbudit21.pdf>
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2518). *หลักสูตรศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วินัย นุชพิทักษ์. (2545). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาของบุคลากรในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐมมหาวิทยาลัย.

- ศิริกุล กลิ่นทอง. (2549). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท* (ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมเดช มุงเมือง. (2548). พฤติกรรมองค์การ. เชียงราย: สถาบันราชภัฏเชียงราย.
- สมเดช มุงเมือง. (2552). รูปแบบโครงสร้างการบริหารกิจการนักศึกษา ในวิทยาลัยครู. *คุรุปริทัศน์*, (14), 24-34.
- สมบัติ คำม่วง. (2527). *รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สมยศ นาวิการ, หม่อมหลวง. (2545). *การบริหารตามสถานการณ์*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมหญิงสารกศล. (2535). *สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ. (2541). *แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยในอนาคต*. สืบค้น 2 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.mcu.ac.th/userfiles/file/mcuithesis2556library>
- สโมสรนศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2553). *รายงานประจำปี สโมสรนศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สรรรถ วรรณทร์. (2558). *บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างภูมิทัศน์ด้านทานชีวิตให้กับนักศึกษาไทย สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา*. สืบค้น 20 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.gened.chula.ac.th/cms/index.php?id=203&L=1>.
- สรรรถ วรรณทร์. (2558). *แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีกับการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2561, จาก <http://www.mua.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา*. สืบค้น 19 กุมภาพันธ์, จาก https://www.cvc.ac.th/cvc2011/files/20100001_19071218184140.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 (พ. ศ. 2525-2529)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *สรุปโครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2549*. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). รายงานการประชุมการเตรียมความพร้อมผลิตบัณฑิตไทยในศตวรรษที่ 21. สืบค้น 26 พฤษภาคม 2561, จาก http://www.kongkit.su.ac.th/k/250854_1.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2555). การประชุมวิชาการด้านกิจการนิสิตนักศึกษา ระดับชาติครั้งที่ 3 เรื่องบทบาทของนิสิตนักศึกษาต่อการพัฒนาสังคมมหาวิทยาลัย. สืบค้น 26 พฤษภาคม 2561, จาก http://www.mua.go.th/-des/news_stock.html.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). คู่มือการดำเนินโครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: วงศ์สว่างพับลิชชิงแอนด์พริ้นติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2562). คู่มือการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้าราชการพลเรือนสำหรับคณะกรรมการจริยธรรม. สืบค้น 19 กุมภาพันธ์ 2563. จาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/document/bththii_3.pdf
- สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์. (2562). การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้น 19 กุมภาพันธ์ 2563, จาก http://www.phetchabun.go.th/download_pmqa/book_file/1327407278_a25kmk72.pdf
- สำเนา ขจรศิลป์. (2535). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2539). หลักการบริหารกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2550). หลักการบริหารกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2555). หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2558). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2557). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุธี สุทธิสมบูรณ์, และสมาน รังสิโยกฤษฎ์. (2536). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- สุปรีชา กมลลาสน์. (2545). กลยุทธ์การบริหาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุพรรณิอินทรบุญสม. (2551). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย.

- ไสว สุทธิพิทักษ์. (ม.ป.ป.). *คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับครูและผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อรรวรรณ ศรีโสมพันธ์. (2558). *ประชากรและการกลุ่มตัวอย่าง: การวิจัยเชิงปริมาณ*. โครงการฝึกอบรม “สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่” (ลูกไก่) 1-2 ธันวาคม 2558. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. สืบค้น 12 ตุลาคม 2562 จาก http://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2015112820164117.pdf
- อัญริยา รอบกิจ. (2559). *สรุปองค์ความรู้ของวิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: การจัดการกิจการนักศึกษาต่างชาติ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อาคมสมุทร โคจร. (2535). *การบริการกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและกรรมการนักศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อำนาจ อยู่สุข. (2558). *การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาตอนที่ 1 : การบริหารจัดการ*. สืบค้น 2 มิถุนายน 2562, จาก <http://cmu.ac.th>.
- อำนาจ อยู่สุขและคณะ. (2556). *นวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา กรณีจิตอาสา ในโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาบัณฑิตไทยเครือข่ายบัณฑิตอุดมคติไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.

ภาษาต่างประเทศ

- Hol, H. D. (1995). *Education law of the people's republic of China*. Retrived from http://en.moe.gov.cn/Resources/Laws_and_Policies/201506/t20150626_191385.html
- Hol, H. D. (1993). *Management principles and practices*. Neglewood Cliff: Prentice-Hall.
- Nankai University. (2013). Survey on the status of Chinese students studying abroad after 1990. *Journal of world education*, 10(322), 53-57.
- Qu, Q. (2019). *Looking at the initial heart and mission of the communist party of China from the Party's banner*. Retrieved from <http://www.dswxyiy.org.cn/nl/2019/0823/428053-31314315.html> form August.23rd,2019
- Sit, H. H. W. (2013). *Characteristics of Chinese students' learning styles*. Retrieved from <https://doi.org/10.7763/IPEDR.2013.V62.8>

Tripp, P. A. (1970). *Organization for student Personnel Administration*, In Asa S. Knowles (ed.), *Handbook of College and University Administration*. New York: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

Reliability

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if item Deleted
VAR00001	158.55	2584.305	.684	.993
VAR00002	158.58	2590.199	.644	.993
VAR00003	158.43	2584.456	.592	.993
VAR00004	158.65	2573.310	.735	.993
VAR00005	158.58	2584.251	.778	.993
VAR00006	158.73	2586.410	.707	.993
VAR00007	158.58	2585.892	.696	.993
VAR00008	158.65	2578.541	.748	.993
VAR00009	158.83	2578.046	.832	.993
VAR00010	158.78	2581.717	.827	.993
VAR00011	158.75	2585.013	.681	.993
VAR00012	158.83	2575.635	.797	.993
VAR00013	158.78	2593.256	.746	.993
VAR00014	158.73	2587.333	.800	.993
VAR00015	158.80	2588.574	.789	.993
VAR00016	158.78	2582.487	.780	.993
VAR00017	158.73	2581.589	.738	.993
VAR00018	158.70	2584.318	.788	.993
VAR00019	158.73	2576.153	.803	.993
VAR00020	158.83	2563.481	.852	.993
VAR00021	158.73	2566.717	.803	.993
VAR00022	158.68	2581.251	.783	.993
VAR00023	158.83	2593.020	.593	.993
VAR00024	158.88	2572.881	.799	.993
VAR00025	158.70	2577.549	.840	.993
VAR00026	158.75	2573.372	.817	.993
VAR00027	158.58	2570.199	.854	.993
VAR00028	158.80	2571.395	.716	.993
VAR00029	158.73	2568.102	.867	.993
VAR00030	158.78	2576.538	.694	.993
VAR00031	158.88	2577.446	.838	.993
VAR00032	158.73	2577.025	.900	.993
VAR00033	158.83	2584.353	.871	.993
VAR00034	158.80	2574.369	.799	.993
VAR00035	158.70	2568.369	.885	.993
VAR00036	158.80	2571.292	.901	.993
VAR00037	158.70	2561.908	.898	.993
VAR00038	158.83	2573.276	.796	.993

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if item Deleted
VAR00039	158.78	2572.435	.839	.993
VAR00040	158.80	2573.805	.870	.993
VAR00041	158.75	2584.500	.813	.993
VAR00042	158.78	2578.333	.872	.993
VAR00043	158.73	2576.102	.775	.993
VAR00044	158.73	2569.435	.918	.993
VAR00045	158.65	2570.387	.909	.993
VAR00046	158.83	2589.533	.717	.993
VAR00047	158.73	2570.563	.904	.993
VAR00048	158.78	2575.717	.907	.993
VAR00049	158.80	2573.754	.806	.993
VAR00050	158.70	2579.754	.812	.993
VAR00051	159.00	2591.487	.684	.993
VAR00052	158.70	2579.754	.679	.993
VAR00053	158.85	2574.233	.828	.993
VAR00054	158.83	2572.097	.871	.993
VAR00055	158.78	2572.333	.841	.993
VAR00056	158.65	2565.362	.871	.993
VAR00057	158.63	2572.189	.877	.993
VAR00058	158.68	2571.558	.869	.993
VAR00059	158.73	2577.435	.759	.993
VAR00060	158.63	2569.112	.822	.993
VAR00061	158.78	2563.204	.916	.993
VAR00062	158.70	2562.728	.919	.993
VAR00063	158.60	2571.118	.793	.993
VAR00064	158.83	2577.840	.801	.993
VAR00065	158.73	2557.128	.904	.993
VAR00066	158.70	2560.933	.909	.993
VAR00067	158.70	2565.908	.827	.993
VAR00068	158.70	2564.779	.840	.993
VAR00069	158.75	2571.474	.839	.993
VAR00070	158.68	2555.610	.903	.993
VAR00071	158.73	2571.589	.857	.993
VAR00072	158.73	2566.512	.829	.993
VAR00073	158.55	2558.408	.870	.993
VAR00074	158.70	2565.549	.807	.993
VAR00075	158.80	2565.703	.817	.993

Reliability Coefficients

N of Cases = 40

N of Items = 75

Alpha = .993

แบบวัดความสอดคล้อง

เรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร
กรณีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมายลงในช่องเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาเงินของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดและโปรดทำให้ครบทุกข้อ

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์				
1	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ให้นักศึกษาเงินทราบอย่างชัดเจน			
2	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ให้นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม			
3	มีนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ที่จัดขึ้น			
4	มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์อย่างเพียงพอ			
5	การจัดกิจกรรมนักศึกษาพิจารณาตามความสอดคล้องกับทรัพยากร และ ความต้องการของนักศึกษา			
6	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา			
7	นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปโดยความสมัครใจ			
8	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ			
9	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความเสียสละต่อสังคม			
10	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะมีจิตสาธารณะและคุณธรรม			
11	การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย			
12	มีการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา			
13	นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติการของกิจกรรม			
14	การพัฒนาด้านกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด			
15	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์มาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น			
กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม				
16	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมให้นักศึกษาเงินทราบอย่างชัดเจน			

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
17	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการ อย่างเป็นรูปธรรม			
18	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดขึ้น			
19	จัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษาจีนตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา ของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและ เอกลักษณ์อันดีงามของชาติและของโลก			
20	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต			
21	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ			
22	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นไปโดยความสมัครใจ			
23	นักศึกษาจีนมีความเข้าใจกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมหรือไม่			
24	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาตรวจสอบที่ตั้งของกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม			
25	มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชน			
26	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าใน วัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง			
27	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรม ด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น			
28	การบูรณาการ สอดแทรกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา			
29	กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด			
30	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม			
กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง				
31	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน			
32	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็น รูปธรรม			
33	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้น			
34	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ			
35	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ			
36	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความสามารถในการ สืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง			
37	มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม			
38	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองเป็นไปโดยความสมัครใจ			
39	นักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าจะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะ			

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
40	กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการดูแลปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ			
41	นักศึกษาสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน			
42	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดีขึ้น			
43	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง			
44	มีอาจารย์นิเทศกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีน			
45	กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีนที่ดำเนินการตามแผน			
กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม				
46	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน			
47	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม			
48	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น			
49	มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมอย่างเพียงพอ			
50	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ			
51	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ			
52	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บสะสมรายได้เพิ่มมากขึ้น			
53	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นไปโดยความสมัครใจ			
54	การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟ			
55	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม			
56	การจัดกิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม			
57	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดีขึ้น			
58	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีความรับผิดชอบ สามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์			
59	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินและมีการเก็บออมเพิ่มขึ้น			
60	กิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม			

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ		
		+1	0	-1
กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ				
61	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้แก่ นักศึกษาเงินทราบอย่างชัดเจน			
62	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ให้แก่ นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม			
63	การจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จัดขึ้นนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมใน การคิดและออกแบบกิจกรรมเอง			
64	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ			
65	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของ นักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ			
66	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาจะทำการตัดสินใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจน			
67	นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยความสมัครใจ			
68	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติภายใต้แนวคิดการใช้ อย่างประหยัด การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณะซ่อมแซม การบำบัดและการฟื้นฟู การใช้สิ่งอื่นทดแทนและ การเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน			
69	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิด ประโยชน์อย่างคุ้มค่า			
70	การจัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด			
71	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติมาปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น			
72	การจัดกิจกรรมรณรงค์การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถุงพลาสติก กระดาษ เป็นต้น			
73	การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองของการใช้ทรัพยากรให้น้อยแต่ได้ประโยชน์มาก โดยคำนึงถึงระยะเวลาใน การใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด			
74	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาเงินมี คุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ			
75	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาเงินมี คุณลักษณะใช้ดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์			

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถาม (Index of congruence)
แบบสอบถาม เรื่อง การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์นักศึกษาจีน
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์							
1	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ให้นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	มีนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ที่จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์อย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	การจัดกิจกรรมนักศึกษาพิจารณาตามความสอดคล้องกับทรัพยากร และ ความต้องการของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปโดยความสมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
9	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความเสียสละต่อสังคม	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
10	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะมีจิตสาธารณะและคุณธรรม	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
11	การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12	มีการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13	นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติการของกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14	การพัฒนาด้านกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
15	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญ ประโยชน์มาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวม							0.92
กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม							
16	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรมให้แก่นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ให้แก่นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19	จัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษา จีนตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา ของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของ ชาติและของโลก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้เป็น ส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
21	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่าง เพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
22	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นไป โดยความสมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
23	นักศึกษาจีนมีความเข้าใจกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม หรือไม่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
24	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาตรวจสอบที่ตั้งของกิจกรรมทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25	มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ และชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
26	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้ นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
27	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
28	การบูรณาการ สอดแทรกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
29	กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
30	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวม							1.00
กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง							
31	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
32	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองให้แก่ นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
33	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
34	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
35	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
36	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความสามารถในการสืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
37	มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
38	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองเป็นไปโดยความสมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
39	นักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
40	กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการคลุยพินิจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
41	นักศึกษาสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
42	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองมา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
	ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น						
43	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
44	มีอาจารย์ที่เทศกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
45	กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาจีนที่ดำเนินการตามแผน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวม							0.87
กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม							
46	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
47	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่ นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
48	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
49	มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
50	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนา สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
51	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้ นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
52	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บสะสมรายได้ เพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
53	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นไปโดยความ สมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
54	การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ใช้จ่าย ฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
55	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
56	การจัดกิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
57	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมา ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
58	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีน มีความรับผิดชอบ สามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	-1	0.60

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
59	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินและมีการเก็บออมเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
60	กิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวม							0.94
กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ							
61	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
62	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
63	การจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จัดขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
64	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
65	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
66	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาจะทำการศึกษาตัดสนใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
67	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยความสมัครใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
68	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติภายใต้แนวคิดการใช้อย่างประหยัด การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณะซ่อมแซม การบำบัดและการฟื้นฟู การใช้สิ่งอื่นทดแทน และการเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
69	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
70	การจัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
71	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
72	การจัดกิจกรรมรณรงค์การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถุงพลาสติก กระดาษ เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
73	การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองของการใช้ทรัพยากรให้น้อยแต่ได้ประโยชน์ มาก โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดความเสียหาย ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
74	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม มีจิต สาธารณะ	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
75	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะใช้ดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาใน สถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	-1	0.60
รวม							0.94
ค่าเฉลี่ย IOC							0.93

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน
ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพข้อมูลทางภูมิสังคมของผู้ให้ข้อมูลการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3. การนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็นภาพรวม ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

.....

(นางสาว Zhang jingyu)

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาखाการจัดการการศึกษา

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 1 สถานภาพข้อมูลทางภูมิสังคมของผู้ให้ข้อมูลการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับภูมิหลังตามความเป็นจริง

สำหรับผู้วิจัย

1. สถานภาพกลุ่มตัวอย่าง

- () ผู้รับบริการ
- () ผู้บริหารกิจกรรม

2. ระดับการศึกษา

- () ปริญญาตรี
- () บัณฑิตศึกษา

3. สาขาวิชาที่ศึกษา

- () วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี
- () วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน
- () คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- () คณะศิลปศาสตร์
- () วิทยาลัยครุศาสตร์

ตอนที่ 2 การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงินในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กรณี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โปรดทำให้ครบทุกข้อ โดยค่าตัวเลขระดับปฏิบัติดังนี้

ระดับ5	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ4	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ระดับ3	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติปานกลาง
ระดับ2	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติระดับน้อย
ระดับ1	หมายถึง	มหาวิทยาลัยมีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ นักวิจัย
		1	2	3	4	5	
กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์							
1	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์สำหรับนักศึกษาเงินอย่างชัดเจน						
2	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์สำหรับนักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม						
3	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ที่จัดขึ้น						
4	มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์อย่างเพียงพอ						
5	การจัดกิจกรรมนักศึกษาพิจารณาตามความสอดคล้องกับทรัพยากร และ ความต้องการของนักศึกษา						
6	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา						
7	นักศึกษาเงินเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์เป็นไปด้วยความสมัครใจ						
8	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ						
9	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะด้านความเสียสละต่อสังคม						
10	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะและคุณธรรม						
11	การจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่โดยรอบมหาวิทยาลัย						
12	มีการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในระหว่างการทำกิจกรรมของนักศึกษา						
13	นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในแผนปฏิบัติของกิจกรรม						
14	การพัฒนาด้านกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด						

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ นักวิจัย
		1	2	3	4	5	
15	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนและบำเพ็ญประโยชน์มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ดำเนินกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น						
กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม							
16	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนอย่างชัดเจน						
17	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม						
18	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่จัดขึ้น						
19	จัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อมุ่งเป้าหมายให้นักศึกษาจีนตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม และ ศาสนา ของท้องถิ่น อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติและของโลก						
20	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่แสดงถึงการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต						
21	มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ						
22	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นไปโดยความสมัครใจ						
23	นักศึกษาจีนมีความเข้าใจกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมหรือไม่						
24	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษาตรวจสอบที่ตั้งของกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม						
25	มีการสร้างเครือข่ายในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาอื่นๆและชุมชน						
26	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมส่งผลให้นักศึกษาจีนเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทยในเรื่องขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและวรรณกรรม และศิลปะการแสดง						
27	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น						
28	มีการบูรณาการสอดแทรกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา						
29	กิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาสอดคล้องกับแผนงานกิจกรรมที่กำหนด						
30	มีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม						
กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาดตนเอง							
31	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาดตนเองสำหรับนักศึกษา						

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเงิน	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ นักวิจัย
		1	2	3	4	5	
	เงินอย่างชัดเจน						
32	มีการนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองให้แก่นักศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม						
33	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองที่จัดขึ้น						
34	มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาการในการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ						
35	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ						
36	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองส่งผลให้นักศึกษาเงินมีคุณลักษณะความสามารถในการสืบค้นประมวลข้อมูล แนวคิดต่างๆ ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาได้ด้วยตนเอง						
37	มีการอบรมปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม						
38	นักศึกษาเงินที่เข้าร่วมกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองเป็นไปโดยความสมัครใจ						
39	นักศึกษารู้จักไตร่ตรองว่าจะไรควรทำหรือไม่ควรทำจากกิจกรรมสร้างคุณลักษณะ						
40	กิจกรรมสามารถสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้สามารถนำความรู้และทักษะทางวิชาชีพมาประยุกต์ใช้ในการคลุยพินิจเพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ						
41	นักศึกษาสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน เลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน						
42	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น						
43	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเอง						
44	มีอาจารย์นิเทศกิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาเงิน						
45	กิจกรรมจริยธรรมและพัฒนาตนเองของนักศึกษาเงินที่ดำเนินการตามแผน						
กิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม							
46	มีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมสำหรับนักศึกษาเงินอย่างชัดเจน						
47	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมให้แก่ศึกษาเงินไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม						
48	นักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมที่จัดขึ้น						

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ นักวิจัย
		1	2	3	4	5	
49	มีอาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมอย่างเพียงพอ						
50	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ						
51	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ						
52	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม สร้างเสริม พัฒนาให้นักศึกษาจีน มีลักษณะนิสัย พฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สิน และมีการเก็บสะสมรายได้เพิ่มมากขึ้น						
53	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออมเป็นไปโดยความสมัครใจ						
54	การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยรู้จักพิจารณาตนเองก่อนใช้จ่ายผ่านกิจกรรมประหยัดน้ำประหยัดไฟ						
55	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และอดออม						
56	การจดกิจกรรมบันทึกการใช้จ่ายและกิจกรรมการออม						
57	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมค่านิยม ประหยัด และ อดออมมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น						
58	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีความรับผิดชอบ สามารถตัดสินใจได้อย่างสร้างสรรค์						
59	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออมทำให้นักศึกษาจีนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินและมีการเก็บออมเพิ่มขึ้น						
60	กิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับแผนกิจกรรมพัฒนาค่านิยม ประหยัด และอดออม						
กิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ							
61	การกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้นักศึกษาจีนทราบอย่างชัดเจน						
62	การนำแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้นักศึกษาจีนไปดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม						
63	การจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จัดขึ้นนักศึกษาส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมเอง						
64	อาจารย์ที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ						
65	การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสมกับเป้าหมายกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาทรัพยากรและความต้องการ						
66	อาจารย์ที่รับผิดชอบกิจกรรมของนักศึกษาจะทำการตัดสินใจกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติของนักศึกษาอย่างชัดเจน						
67	นักศึกษาจีนที่เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปโดยความสมัครใจ						

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ นักวิจัย
		1	2	3	4	5	
68	การติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ภายใต้แนวคิดการใช้อย่างประหยัด การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก การบูรณะซ่อมแซม การบำบัดและการฟื้นฟู การใช้สิ่งอื่นทดแทน และการเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน						
69	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า						
70	การจัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฉลาด						
71	การนำผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ มาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมด้านนี้ให้ดีขึ้น						
72	การจัดกิจกรรมรณรงค์การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถุงพลาสติก กระดาษ เป็นต้น						
73	การปฏิบัติในสถานการณ์จำลองของการใช้ทรัพยากรให้น้อยแต่ได้ประโยชน์มาก โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด						
74	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะความรับผิดชอบ เสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ						
75	ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติส่งผลให้นักศึกษาจีนมีคุณลักษณะใช้ดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ อย่างสร้างสรรค์						

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน

คำชี้แจง: โปรดแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาการบริหารกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจีน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

Zhang Jingyu

ประวัติการศึกษา

ปี 2556

Xiangsihu College of Guangxi University
for Nationalities